

Vaasan hallinto-oikeus

Diaarinumero 00465/19/5701, 00492/19/5701, 00502/19/5701, 00506/19/5701, 00512/19/5701 ja 00521/19/5701

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

9.5.2022

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **16.5.2022 (7 pv)**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 9.5.2022 nro 22/0023/1, valitus ympäristölupa-asiassa / Bastukärrin maa-aineslupa, kallion louhinnan, louheen murskauksen, maankaatopaikan ja betonijätteen käsittelyn ympäristölupa sekä toiminnan aloittamislupa, Sipoo

Luvan hakija

Rudus Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **9.5. – 15.6.2022** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet ja valitusaika

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. **Valitusaika päättyy 15.6.2022.**

Vasa förvaltningsdomstol

Diarienummer 00465/19/5701, 00492/19/5701, 00502/19/5701, 00506/19/5701, 00512/19/5701 och 00521/19/5701

OFFENTLIG KUNGÖRELSE

Vasa förvaltningsdomstols beslut i ett besvärssärende enligt miljöskyddslagen

Dagen då kungörelsen har publicerats på Vasa förvaltningsdomstols webbplats

9.5.2022

Dagen för delfående av beslutet

Enligt 62 a § 3 momentet i förvaltningslagen anses delfåendet ha skett den sjunde dagen efter publiceringstidpunkten.

Dagen för delfående av beslutet är **16.5.2022 (7 pv)**.

Ärende

Vasa förvaltningsdomstols beslut 9.5.2022 nr 22/0023/1 om besvär i ett miljötillståndsärende / jordstillstånd av Bastukärr, stenbrott, krossningen av stenbrottet, hantering av betongavfall, driftsanvändning osv. Sibbo

Den som ansöker om tillstånd

Rudus Oy

Hur kungörelsen och beslutet hålls offentligt tillgängliga

Denna kungörelse och beslutshandlingen hålls offentligt tillgängliga under tiden **9.5. – 15.6.2022** på Vasa förvaltningsdomstols webbplats på adressen

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Anvisningar för överklagande och besvärstiden

Anvisningar för hur man överklagar finns i den del av beslutet som gäller överklagande samt i den besvärсанvisning som finns som bilaga till beslutet. **Besvärstidens sista dag är 15.6.2022.**

Vaasan hallinto-oikeus**Päätös**

Antopäivä

09.05.2022

Päätösnumero

22/0023/1

Diaarinumerot

00465/19/5701

00492/19/5701

00502/19/5701

00506/19/5701

00512/19/5701

00521/19/5701

Asia

Valitus maa-aines- ja ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakijat

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. Rudus Oy
4. [REDACTED]
5. Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta
6. Kiinteistöyhtiö [REDACTED]

Luvan hakija

Rudus Oy

Päätös, johon on haettu muutosta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, ympäristölupavastuualue 21.3.2019
nro 99/2019

Aluehallintovirasto on myöntänyt Rudus Oy:lle maa-aineslain 6 §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseen sekä ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristöluvan kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen, betoni- ja tiili-jätteen käsittelyyn sekä muualta tuotujen pilaantumattomien maa-ainesten vastaanottoon ja sijoittamiseen Sipoon kunnan Martinkylän ja Kirkonkylän kyllissä sijaitsevilla kiinteistöillä 753-421-7-265 ja 753-416-1-45. Hakemus betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymiseksi on hylätty.

Aluehallintovirasto on myöntänyt Rudus Oy:lle maa-aineslain 21 §:n ja ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen luvan aloittaa kalliokiviaineksen louhinta osa-alueen B sekä osa-alueen C louhintavaiheiden 1 ja 2 osalta sekä luvan

Osoite

Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA

Puhelin

02956 42611

Telekopio

02956 42760

Sähköposti

vaasa.hao@oikeus.fi

aloittaa kiviaineksen murskaus.

Toiminnassa on noudatettava seuraavia lupamääräyksiä:

Kiviaineksen otto (louhinta) ja kiviaineksen murskaus

Ottoalue, otettava määrä, ottamisen eteneminen ja louhintasyvyys sekä kiviaineksen murskaus

1.Kiviaineksia saa louhia hakemukseen liitettyjen suunnitelmapiirustusten (Nykytilanne- ja suunnitelmakartta, Osa-alue B, piirustus nro S7, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 sekä Nykytilanne- ja suunnitelmakartta, Osa-alue C, piirustus nro S1, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 ja 21.8.2018) mukaiselta pinta-alaltaan 61,2 hehtaarin ottoalueelta.

Kallion louhinta on toteutettava ottamissuunnitelmassa sekä suunnitelmapiirustuksissa esitetyn mukaisesti. Louhintasyvytydet saavat olla alimmillaan edellä mainituissa piirustuksissa esitetyt.

Ottosuunnitelman mukaisesta louhinnan vaiheistuksesta voidaan poiketa, mikäli poikkeaminen ei lisää lähimmille häiriölle alttiille kohteille aiheutuvaa melu- tai pölyhaittaa tai muuta rasitusta. Louhinnan vaiheistuksen muuttuessa ottosuunnitelma on päivitettävä. Päivitetty ottosuunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ja Keravan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille vähintään kaksi kuukautta ennen muutetun suunnitelman mukaisen louhinnan aloittamista.

Vuotuinen ottomäärä saa olla enintään 800 000 m³ltr/a ja kokonaisottomäärä noin 8 130 000 m³ltr.

2.Toimenpiteet, mukaan lukien pintamaiden poisto, osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueella saa aloittaa vasta, kun hakemuksen mukainen korvaava elinympäristö on toteutettu tai kirjoverkkoperhosesiintymä on siirtynyt todistetusti pois osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelta.

Kirjoverkkoperhosesiintymän turvaamiseksi laaditun suojelu- ja seurantasuunnitelman (Suojelu- ja seurantasuunnitelma kirjoverkkoperhosen elinolojen parantamisesta Sipoon Bastukärr II:n hankealueen ympäristössä, Faunatica, 2.3.2016) tulokset on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vähintään kaksi kuukautta ennen siirtymistä louhintavaiheen 6 alueelle.

3. Alueelta louhittua ja muualta tuotua louhetta saa murskata yhteensä enintään 2 500 000 t/a.

Alueen merkitseminen ja suojaaminen

4. Louhinta-alueen rajat on merkittävä maastoon rajapaaluin tai muuten maastossa havaittavalla tavalla. Ottoalueelle on rakennettava riittävä määrä kiinteitä korkeuskiintopisteitä ja pisteiden sijainti on merkittävä kartalle. Merkintöjen on oltava tehty ennen ottotoiminnan aloittamista.

5. Toiminnanharjoittajan on huolehdittava, ettei ottamisalueelle ole mahdollista tulla havaitsematta vaarallisia kohtia tai työtilanteita riittävän ajoissa.

Työnaikaisista luiskista on varoitettava aidoin ja varoituskyltein tai muutoin vastaavasti. Aitojen on oltava sellaisia, että ne estävät tehokkaasti tahattoman pääsyn kallioleikkauksen reunalle tai tahaton pääsy kallion rintaaukselle on muutoin estettävä.

Tulotiet alueelle on varustettava puomein ja puomit on pidettävä suljettuina ja lukittuina toiminta-ajan ulkopuolella tai asiattomien pääsy alueella on estettävä muulla vastaavalla järjestelyllä.

Louhintaräjäytyksistä on varoitettava ennen räjäyttämistä annettavalla varoitussignaalilla.

Ottamisen aloittamisesta ja lopettamisesta ilmoittaminen ja tarkastukset

6. Maa-ainesluvanhaltijan on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle louhintatöiden aloittamisesta ja varattava tilaisuus tehdä tarkastus alueella. Ilmoitus on tehtävä ennen louhintatöiden aloittamista kunkin louhintavaiheen alueella.

Kun toiminta on päättynyt ja alue on maisemoitu tämän päätöksen mukaisesti, maa-ainesluvanhaltijan on ilmoitettava ottamisen päättymisestä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja pyydyttävä lopputarkastusta. Ilmoitus ottamisen päättymisestä on tehtävä luvan voimassaoloaikana.

Louhintatöiden aloittamisesta ja ottamisen päättymisestä on ilmoitettava myös Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Kaivannaisjätteiden (pintamaat) käsittely ja maankaatopaikka

7. Louhinta-alueelta poistettavien pintamaiden käsittelyssä on noudatettava hakemukseen sisältyvää kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmaa.

Kantoja ja hakkuutähteitä sekä muualle hyödynnettäviksi toimitettavia maa-aineita saa välivarastoida toiminta-alueella enintään kolme vuotta.

8. Osa-alueen B täyttömäki ja osa-alueen C vallit on rakennettava hakemukseen liitettyjen suunnitelmapiirustusten (Lopputilanne, Osa-alue B, piirustus nro S8, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 sekä Lopputilanne, Osa-alue C, piirustus nro S2, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 ja 21.8.2018) ja leikkauspiirustusten (piirustukset nro S3–S6 ja S9, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017) mukaisesti.

9. Louhinta-alueelta poistettujen pintamaiden lisäksi osa-alueen B täyttömäkeen ja osa-alueen C valleihin saa sijoittaa muualta tuotuja pilaantumattomia maa-aineita (17 05 04 ja 17 05 08), mikäli louhinta-alueelta poistettuja pintamaita ei ole riittävästi täyttömäen ja vallien rakentamiseksi. Muualta tuotavia pilaantumattomia maa-aineita saa ottaa vastaan enintään 150 000 t/a.

Täyttömäkeen ja valleihin ei saa sijoittaa maa-ainesjätettä sellaisilta alueilta, joita on käytetty ampumarata-, huoltoasema-, korjaamo- tai pesulatoimintaan,

jätteiden käsittelyyn taikka muuhun vastaavaan teolliseen toimintaan, ellei maa-ainesten pilaantumattomuudesta ole varmuutta. Jos maa-aines on peräisin edellä mainituilta alueilta tai muutoin on syytä epäillä, että maa-aineskuorma voi sisältää haitallisia aineita, on niistä toimitettava etukäteen luotettavat tutkimustulokset ja riippumattoman asiantuntijan lausunto maa-aineksen pilaantumattomuudesta. Maa-aineskuormat on tarkastettava vastaanotettaessa.

Mikäli alueelle tuodaan jätettä, jonka vastaanottoa ei ole sallittu, on jäte viipymättä toimitettava laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on hyväksytty tai jäte on palautettava sen haltijalle.

10. Alueet, joille sijoitetaan muualta tuotuja pilaantumattomia maa-aineksia, luokitellaan pilaantumattoman maa- ja kiviainesjätteen kaatopaikaksi.

11. Maa-ainesten sijoittaminen on suunniteltava ja toteutettava siten, että estetään ja torjutaan haitat ja vaaratilanteet, kuten sortumat, täyttöalueen puutteellinen vakavuus tai veden lammikoituminen alueelle. Orgaanista ainesta sisältävät maa-aineet on sijoitettava täytön ylimpiin kerroksiin.

Täyttömäen ja vallien toteutuksesta on laadittava täyttösuunnitelma. Täyttösuunnitelman on sisällettävä tiedot täytön aikaisesta hulevesien hallinnasta. Suunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen täyttötoiminnan aloittamista.

12. Osa-alueen B täyttömäki ja osa-alueen C vallit on maisemoitava vaiheittain kunkin täyttövaiheen saavutettua lopullisen korkeutensa. Maisemointityöt on saatava kokonaisuudessaan valmiiksi luvan voimassaoloaikana. Maisemoinnissa on otettava huomioon alueen tuleva, kaavan mukainen maankäyttö.

Maisemoinnin toteutuksesta on laadittava suunnitelma. Suunnitelmassa on esitettävä tiedot täyttötoiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista, mukaan lukien suunnitelma täyttötoiminnan jälkeisestä hulevesien hallinnasta, sekä tiedot jälkihoitotöiden suorittamisen aikataulusta. Suunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen maisemoinnin aloittamista.

Maisemointitöiden valmistumisesta on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon ympäristönsuojeluviranomaiselle lupamääräyksen 6. mukaisesti.

Betoni- ja tiilijätteen käsittely

13. Toiminta-alueella saa ottaa vastaan ja käsitellä betoni- ja tiilijätettä (10 13 14, 17 01 01, 17 01 02, 17 01 07) yhteensä enintään 100 000 tonnia vuodessa.

Vastaanotettava jäte ei saa sisältää haitta-aineita kuten asbestia tai PCB- tai lyijypitoisia saumanauhoja tai eristeitä. Alueella ei saa ottaa vastaan jätettä purkutyömailta, joilla epäillään syntyvän asbestijätettä eikä työmaalla ole tehty asianmukaista asbestikartoitusta.

Mikäli alueelle tuodaan jätettä, jonka vastaanottoa ei ole sallittu, on jäte viipymättä toimitettava laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on hyväksytty tai jäte on palautettava sen haltijalle.

14. Käsittelemätöntä betoni- ja tiilijätettä sekä valmista betonimursketta saa olla varastossa kerrallaan yhteensä enintään 300 000 tonnia. Erilaiset jätelajit on varastoitava omissa kasoissaan siten, etteivät ne sekoitu toisiinsa tai varastossa olevaan kiviainekseen. Käsittely- ja varastoalue on rakennettava niin, ettei betoni- ja tiilijäte ja valmis murske sekoitu pohjamaahan.

Toiminta-alueella saa varastoida murskaamatonta betoni- ja tiilijätettä sekä niistä valmistettuja murskeita enintään kolme vuotta kerrallaan.

Toiminta-ajat

15. Louhintaa sekä louheen ja jätteiden käsittelyä saa tehdä arkipäivisin maanantaista perjantaihin, pois lukien yleiset juhlapäivät, seuraavia toiminta-aikoja noudattaen:

- murskaaminen klo 7.00–22.00
- poraaminen klo 7.00–21.00
- räjäytykset ja suurten kappaleiden rikotus klo 8.00–18.00
- kuormaaminen ja kuljetus klo 6.00–22.00
- maankaatopaikkatoiminta klo 6.00–22.00.

Tarvittaessa kuormaamista ja kuljetusta saa tehdä myös lauantaisin klo 7.00–18.00 pois lukien yleiset juhlapäivät. Osa-alueen C louhintavaiheiden 1 ja 2 alueella saa poikkeustapauksissa tehdä kuormaamista ja kuljetusta myös muina aikoina.

Vastuuhenkilö

16. Laitoksen hoitoa, käyttöä ja niihin liittyvien toimintojen tarkkailua varten on oltava nimettynä näistä tehtävistä vastuussa oleva henkilö. Vastaavan hoitajan nimi ja yhteystiedot on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Mikäli vastuuhenkilön nimi tai yhteystiedot muuttuvat, on muutos saatettava viipymättä tiedoksi edellä mainituille viranomaisille.

Vesien hallinta ja päästöt vesiin

17. Ulkopuoliset valumavedet on pidettävä erillään toiminta-alueesta esimerkiksi ojituksin.

Toiminta-alueella muodostuvat hulevedet on koottava yhteen hallitusti ja esikäsiteltävä vähintään selkeytysaltaassa tai muulla vastaavalla tavalla ennen niiden johtamista pois toiminta-alueelta. Selkeytysaltaat on mitoittettava siten, että valumavesien viipymä altaassa on riittävä hienoaineksen erottamiseksi ja alueelta lähtevän hulevesivirtaaman tasaamiseksi.

Hulevesien hallinta ja käsittely on toteutettava hakemukseen liitettyssä hulevesien hallintasuunnitelmassa (Bastukärin louhinta-alueen hulevesien käsittelyn

vaiheistus, Ramboll Finland Oy, 28.11.2017) esitettyjen periaatteiden mukaisesti. Suunnitelmassa esitetty biologinen suodatusjärjestelmä on rakennettava heti, kun se on louhinnan etenemisen kannalta mahdollista, kuitenkin viimeistään ennen osa-alueen C louhintavaiheeseen 4 siirtymistä.

Selkeytysaltaiden toimivuus on varmistettava riittävällä kunnossapidolla. Altaisiin muodostuva liete on poistettava säännöllisesti.

Toiminta-alueelta pois johdettavan veden pH-arvon on oltava 6–9.

18. Hulevesien johtamisesta ei saa aiheutua haittaa hulevesien purkukohdan alapuoliselle maankäytölle. Toiminnanharjoittajan on osallistuttava laskuojien ja niiden rakenteiden kunnossapitoon siltä osin, kuin kunnostuksen tarve johtuu toiminta-alueella muodostuvien hulevesien johtamisesta.

19. Hulevesien hallinnasta ja käsittelystä on laadittava toteutussuunnitelmat. Suunnitelmat on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen kyseiseen louhintavaiheeseen siirtymistä.

Toteutussuunnitelmissa on esitettävä tiedot selkeytysaltaiden sijainnista, korkeusasemista, pinta-aloista, syvyyksistä ja tilavuuksista, biologisen suodatusjärjestelmän toteutuksesta sekä vesien johtamisesta toiminta-alueelta. Betoni- ja tiilijätteen käsittelyalueita koskevissa suunnitelmissa on esitettävä toimenpiteet huleveden pH-arvon seuraamiseksi sekä toimenpiteet, joilla huleveden pH-arvoa voidaan tarvittaessa laskea.

Osa-alueen C louhintavaiheita 5 ja 6 koskevissa toteutussuunnitelmissa on esitettävä selvitys ja toimenpiteet Keuksuon vesitasapainon säilyttämiseksi.

Maaperän ja pohjaveden suojele

20. Työkoneissa käytettävät polttoaineet ja muut toiminnassa käytettävät kemikaalit on varastoitava ja työkoneiden tankkaukset ja huollot suoritettava niin, että vuodot maaperään estetään.

Polttoainesäiliöiden on oltava kaksoisvaippasäiliöitä tai kiinteästi valuma-altaallisia säiliöitä ja niiden on kestävä mekaanista ja kemiallista rasitusta. Suoja-altaan on oltava tilavuudeltaan vähintään 110 % altaaseen sijoitetun suurimman säiliön tilavuudesta. Polttoainesäiliöt on varustettava ylitäytönestimillä. Polttoainesäiliöt on suojattava siten, että alueella liikkuvat työkoneet eivät aiheuta niille vaaraa.

Polttoaineen jakelulaite on varustettava lukittavalla sulkuventtiilillä. Jakelulaitteen käyttö on oltava estetty, kun alueella ei työskennellä.

21. Kemikaalien ja polttoaineiden varastoalueiden ja työkoneiden tankkauspaikkojen on oltava nesteitä läpäisemättömiä ja reunoiltaan korotettuja.

Tukitoiminta-alueen toteutussuunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen tukitoiminta-alueen rakentamista.

22. Pölynsidonta- ja liukkaudentorjunta-aineita tai räjähteitä ei saa käyttää siten, että niistä voi aiheutua maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Päästöt ilmaan

23. Poravaunut on varustettava pölynkeräyslaitteilla tai kiven porauksessa syntyvän pölyn leviämistä on estettävä käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Murskauksesta aiheutuvia pölyhaittoja on ehkäistävä kastelemalla, koteloidamalla päästölähteet taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Kuormattavan ja murskauslaitteiston kuljettimelta varastokasaan putoavan kiviaineksen pölyämistä on estettävä säätämällä putoamiskorkeus mahdollisimman pieneksi, kiinnittämällä murskauslaitteiston kuljettimien päähän pölyämistä estävät suojat tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Varastokasat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kasteltava ja pölyn leviäminen ajoneuvoista toiminta-alueen ulkopuolelle on estettävä. Alueet, joilla työkoneet ja kuljetuskalusto liikkuvat, ja toiminta-alueen tiestö on hoidettava siten, että pölyäminen jää mahdollisimman vähäiseksi.

24. Poravaunujen ja murskaamojen pölynpoistojärjestelmät on pidettävä hyvässä kunnossa ja niiden kunto ja toiminta on tarkistettava toiminta-aikana päivittäin. Pölynpoistojärjestelmän rikkoutuessa tai jonkin muun päästöjä olennaisesti lisäävän häiriön sattuessa on päästöjä aiheuttava toiminta keskeytettävä, kunnes järjestelmä on korjattu tai häiriö poistettu. Samoin toiminta on keskeytettävä tilanteissa, joissa pölynpoistojärjestelmää ei voida käyttää normaalilla teholla esimerkiksi pakkasen vuoksi.

Melu ja värinä

25. Poraus, räjäytykset, rikotus, murskaukset, maankaatopaikkatoiminta ja muu melua aiheuttava toiminta toiminta-alueen liikenne mukaan lukien on suunniteltava ja toteutettava siten, että niistä aiheutuva melu ei ylitä asumiseen käytettävillä alueilla tai virkistysalueilla päivällä klo 7.00–22.00 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 55 dB eikä yöllä klo 6.00–7.00 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 50 dB eikä loma-asumiseen käytettävillä alueilla päivällä klo 7.00–22.00 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 45 dB eikä yöllä klo 6.00–7.00 ekvivalenttimelutasoa (L_{Aeq}) 40 dB.

26. Melulähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle. Murskaimet on sijoitettava niin, että voimakkain ääni ei lähde melulle alttiiden kohteiden suuntaan. Varastokasat on sijoitettava siten, että ne estävät melun leviämistä melulle alttiiden kohteiden suuntaan. Kasojen koko on pidettävä koko murskaustoiminnan ajan riittävän suurena melun haitallisen leviämisen estämiseksi.

Jos kivenmurskauslaitos sijoitetaan alle 500 metrin päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettusta piha-alueesta, melua on torjuttava koteloinnein, kumituksin tai muilla vastaavilla ääniteknisesti parhailla melun-torjuntatoimilla.

27. Räjätystyöt on mitoitettava ja räjäytysaineet valittava siten, että räjäytyksistä ja niistä aiheutuvasta tärinästä ei aiheudu vahinkoa tai haittaa alueen ulkopuolisille kiinteistöille ja rakennuksille, alueen sivuitse kulkevalle maakaasun siirtolinjalle, Bastukärin työpaikka-alueen toiminnoille tai muulle ympäristölle ja että räjäytyksistä aiheutuva meluhaitta minimoidaan.

28. Räjätysten suunnitelluista ajankohdista on tiedotettava hyvissä ajoin etukäteen tärinän vaikutusalueen asukkaille ja lähialueen toimijoille.

Jätteet ja niiden käsittely ja hyödyntäminen

29. Toiminnassa syntyvät jätteet on lajiteltava ja säilytettävä toisistaan erillään. Jätteet on varastoitava ja niitä käsiteltävä siten, että niistä ei aiheudu epäsiisyyttä, roskaantumista, pilaantumisvaaraa maaperälle tai pinta- tai pohjavesille eikä muutenkaan haittaa ympäristölle.

Vaaralliset jätteet on varastoitava suljetuissa ja asianmukaisesti merkityissä astioissa vesitiiviisti. Erilaiset vaaralliset jätteet on pidettävä erillään toisistaan.

Jätteet on toimitettava käsiteltäviksi laitokseen, jonka ympäristöluvassa on hyväksytty kyseisenlaisten jätteiden vastaanotto. Jätteet on toimitettava ensisijaisesti kierrätettäviksi tai jos kierrätys ei ole mahdollista, muulla tavoin hyödynnettäviksi. Ainoastaan hyödyntämiseen kelpaamattomat jätteet saa toimittaa loppukäsiteltäviksi.

Riskien hallinta sekä häiriötilanteet ja muut poikkeukselliset tilanteet

30. Poikkeuksellisiin tilanteisiin, niiden ehkäisemiseen ja niistä aiheutuvien terveydelle ja ympäristölle haitallisten seurausten rajoittamiseen on varauduttava ennakolta. Kemikaalivuotojen varalta on oltava saatavilla riittävä määrä imeytysmateriaalia ja astioita kerätyille aineille.

Häiriötilanteissa ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa on aiheutunut tai uhkaa aiheutua määrältään tai laadultaan tavanomaisesta poikkeavia päästöjä, on ryhdyttävä välittömästi asianmukaisiin tarpeellisiin toimenpiteisiin tällaisten päästöjen estämiseksi, päästöistä aiheutuvien vahinkojen torjumiseksi ja rajoittamiseksi sekä tapahtuman toistumisen estämiseksi. Vuotoina ympäristöön päässeet kemikaalit, polttonesteet ja muut aineet on kerättävä välittömästi talteen. Laitteet ja muu kalusto on saatettava normaaliin toimintakuntoon niin pian kuin se on teknisesti mahdollista.

31. Määrältään tai laadultaan tavanomaisesta poikkeavia päästöjä aiheuttavista häiriötilanteista ja muista ympäristöön vaikuttavista vahingoista ja onnettomuuksista on viipymättä ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ja Keravan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille. Merkittävistä polttoaine- ja kemikaalivuodosta on välittömästi ilmoitettava pelastuslaitokselle.

Valvonta ja tarkkailu

32. Toiminnanharjoittajan on tarkastettava säännöllisesti – louhinnan kohteena oleva työvaihe, ottamisalueen laajuus ja kaivutason korkeus

- määräyksessä 5. velvoitettujen louhinta-alueen turvarakenteiden kunto ja sijainti
- määräyksessä 4. velvoitettujen louhinnan valvontaa varten tarvittavien rakenteiden ja merkintöjen kunto ja sijainti
- maisemointi- ja jälkihoitotöiden toteuttamisvaihe
- tarkkailussa mukana olevien pohjavesiputkien sekä hulevesien keräys- ja käsittelyjärjestelmien ja purkuojien kunto
- toiminnassa käytettävien koneiden ja laitteiden sekä pölynpoistojärjestelmien kunto
- polttoainesäiliöiden ja niiden turvalaitteiden sekä tukitoiminta-alueen kunto.

Lisäksi on tarkkailtava säännöllisesti täyttömäen ja vallien pinta-alaa, korkeutta, painumista, luiskakaltevuutta, mahdollisia sortumia sekä täytön sisäisen veden pinnan korkeutta.

Rakenteita on huollettava ja havaitut viat ja vauriot on korjattava viipymättä.

33. Toiminnanharjoittajan on seurattava ja tarkkailtava jätteiden käsittelyä säännöllisesti ja suunnitelmallisesti. Betoni- ja tiilijätteen ja maa-ainesjätteen käsittelyssä on noudatettava hakemukseen liitettyjä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmia (Bastukärr, Talma, Rudus Oy:n jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma, päivätty 14.11.2017 sekä Sipoo, Talma, betoni- ja tiilijätteen kierrätys, Rudus Oy:n jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma, päivätty 24.10.2017) sekä edellä annettua määräystä 33.

Suunnitelmien ajantasaisuus on arvioitava ja suunnitelmia on tarvittaessa tarkistettava käsiteltävän jätteen laadun tai määrän tai käsittelyn järjestelyjen muuttuessa. Suunnitelman muutoksista on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

34. Toiminnan vaikutuksia pohjaveden laatuun ja pinnankorkeuteen on tarkkailtava tarkkailuohjelmaehdotuksessa (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, värinän ja pölyn tarkkailuohjelma. Laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) esitetysti seuraavasti täydennettynä.

- Uusi pohjaveden havaintoputki ("uusi") on asennettava maakerrokseen niin, että kairaus ulotetaan kallioon asti. Uuden havaintoputken putkikortti on liitettävä tarkkailuohjelmaan.

- Pohjaveden laatua on tarkkailtava tarkkailuohjelmaehdotuksessa esitettyjen pohjaveden havaintoputkien lisäksi edellä mainitusta uudesta pohjaveden havaintoputkesta.

- Pohjavesinäytteistä on analysoitava tarkkailuohjelmaehdotuksessa esitettyjen parametrien lisäksi öljyhiilivedyt (C10–C40).

- Osa-alueen C louhintavaiheen 3 aikana pohjaveden pinnankorkeutta on seurattava kaivosta 6:3 jatkuvatoimisin mittauksin.

35. Toiminnan vaikutuksia pintaveden laatuun on tarkkailtava hakemukseen liitettyssä tarkkailuohjelmaehdotuksessa (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelma. Laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) esitetysti.

Tarkkailupisteet on sijoitettava mahdollisimman lähelle selkeytysaltaista poisjohdettavien vesien purkukohtia siten, että ne kuvaavat mahdollisimman hyvin kustakin selkeytysaltaasta poisjohdettavan veden laatua. Tarkkailupisteiden sijainnit on tarkennettava määräyksen 19. mukaisten toteutussuunnitelmien laatimisen yhteydessä. Täydennetyt tarkkailuohjelmat on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ja Keravan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille samanaikaisesti edellä mainittujen toteutussuunnitelmien kanssa.

36. Toiminnan aiheuttama melutaso on selvitettävä hakemukseen liitettyssä tarkkailuohjelmaehdotuksessa esitetyn mukaisesti (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelma, laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) seuraavasti tarkistettuna.

Mittaukset on tehtävä kahden kuukauden kuluessa kunkin tarkkailuohjelmaehdotuksessa mainitun toimintavaiheen aloittamisesta. Mittausraportit on toimitettava kahden viikon kuluessa mittausten päättymisestä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Mikäli melun todetaan olevan impulssimaista tai kapeakaistaista, on mittaustulokseen lisättävä 5 dB ennen sen vertaamista lupamääräyksessä 25. sallittuun tasoon. Häiritsevyyskorjaus on tehtävä koko impulssimaista melua aiheuttavan toiminnon toiminta-ajalle.

Mittaussuunnitelmat on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen mittausten suorittamista.

37. Toiminnan vaikutuksia ilman hiukkaspitoisuuteen on selvitettävä hakemukseen liitettyssä tarkkailuohjelmaehdotuksessa (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelma, laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) esitetyn mukaisesti.

Tarkkailuohjelmaehdotuksessa esitetyn lisäksi toiminnan vaikutus ilman hiukkaspitoisuuteen on mitattava kertaluonteisesti osa-alueella B louhittaessa.

Mittauspaikat on valittava siten, että ne kuvaavat mahdollisimman hyvin lähimmille asuinkiinteistöille toiminnasta aiheutuvaa pölyhaittaa. Lisäksi vähintään yksi mittauspiste on sijoitettava siten, että se kuvaa Bastukärrin työpaikka-alueen olemassa oleville toiminnoille aiheutuvia vaikutuksia. Mittaukset on pyrittävä tekemään sellaisena aikana, että mittaustulokset kuvaavat mahdollisimman hyvin normaalista toiminnasta aiheutuvia vaikutuksia.

Mittaussuunnitelmat on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen mittausten aloittamista.

38. Toiminnasta aiheutuvaa tärinää on seurattava hakemukseen liitettyssä tarkkailuohjelmaehdotuksessa (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelma, laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

Tiedot tehdyistä kiinteistökatselmuksista sekä niiden perusteella laadittu mitaussyunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen toiminnan aloittamista.

39. Hakemukseen liitettyä tarkkailuohjelmaehdotusta (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelma Laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) on täydennettävä edellä annettujen määräysten 37.–39. mukaisesti. Lisäksi tarkkailuohjelmaehdotusta on korjattava siten, että tarkkailutulokset ja raportit on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Täydennetty tarkkailusuunnitelma on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toiminnan aloittamista.

40. Edellä määräyksissä 34.–39. velvoitettuja tarkkailuja voidaan tarvittaessa tarkentaa ja muuttaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tulosten luotettavuutta, lupamääräysten noudattamisen valvottavuutta eivätkä tarkkailun kattavuutta.

41. Mittaukset, näytteenotto ja analysointi on suoritettava ulkopuolisen asiantuntijan toimesta standardien (CEN, ISO, SFS tai muu vastaavan tasoinen kansallinen tai kansainvälinen yleisesti käytössä oleva standardi) mukaisesti tai muilla tarkoitukseen sopivilla yleisesti käytössä olevilla viranomaisten hyväksymillä menetelmillä. Mittausraporteissa on esitettävä käytetyt mittausmenetelmät ja niiden mittausepävarmuudet sekä arvio tulosten edustavuudesta. Mittausraportit on liitettävä kyseisen vuoden vuosiyhteenvetoraporttiin.

Kirjanpito, raportointi ja ottamisilmoitus

42. Kalliokiviaineksen louhinnan ja murskaamon ja maankaatopaikan toiminnasta, betoni- ja tiilijätteen käsittelystä sekä toimintoihin liittyvistä ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä tapahtumista on pidettävä kirjaa. Kirjanpitoon on merkittävä vähintään tiedot määräyksen 34. mukaisista tarkastuksista, niissä havaituista epäkohdista ja korjaustoimenpiteistä, räjäytyksistä ja käytetyn räjähdysaineen määristä, pölyntorjuntatoimenpiteistä sekä muut lupamääräyksen 46. mukaista raportointia varten tarvittavat tiedot.

43. Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle edellistä vuotta koskeva raportti, josta käyvät ilmi ainakin seuraavat tiedot:

Louhinta ja kiviaineksen murskaus

- oton edistyminen ja louhinta-alueen pohjatasot
- alueella louhitun kiviaineksen määrä (m^3/a ja t/a) ja murskatun kiviaineksen määrä (t/a)
- louhinnan ja murskauslaitosten tuotantopäivien lukumäärät ja toiminta-ajat
- pois toimitetun murskeen määrä (t/a)
- vuoden lopussa varastossa olevan murskatun ja murskaamattoman kiviaineksen määrät (t)
- toiminnassa syntyneet jätteet (mukaan lukien kaivannaisjätteet), niiden määrät (t/a) sekä tiedot niiden varastoinnista, käsittelystä ja edelleen toimittamisesta sekä vuoden lopussa varastossa olevat määrät (t) jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuina.

Betoni- ja tiilijätteen käsittely

- vastaanotetun betoni- ja tiilijätteen kokonaismäärät (t/a) ja alkuperä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuina
- vastaanottamatta jätetyn jätteen määrä, laatu, alkuperä ja edelleen toimittaminen
- betoni- ja tiilijätteen käsittelytapa jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisti luokiteltuna
- murskauslaitosten käyntipäivien lukumäärät ja toiminta-ajat
- vuoden lopussa varastossa olevan murskatun ja murskaamattoman betoni- ja tiilijätteen määrät (t) jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuna
- edelleen toimitetun murskeen sekä muiden jätteiden kokonaismäärät (t/a) jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti luokiteltuina
- edelleen toimitettujen jätteiden vastaanottajat ja käsittelytavat jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisti luokiteltuina.

Maankaatopaikka

- vastaanotetun maa- ja kiviainesjätteen määrä (m^3/a ja t/a), laatu ja alkuperä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuna
- vastaanottamatta jätetyn jätteen määrä, laatu, alkuperä ja edelleen toimittaminen
- jätteen käsittelytapa ja jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen käsittelytoimen luokitus
- toiminnassa syntyneet jätteet, niiden määrät, tiedot niiden varastoinnista ja edelleen toimittamisesta sekä vuoden lopussa varastossa olevista määristä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuina
- käytössä olevan läjitysalueen pinta-ala ja jäljellä oleva täyttötilavuus sekä kartta läjitysalueen täyttötilanteesta, täytön luiskakaltevuuksista sekä jälkihoidetuista alueista
- maa- ja kiviainesjätteen laadunvalvontatulokset.

Lisäksi

- tiedot tehdyistä huolto- ja korjaustoimenpiteistä
- tiedot ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä häiriötilanteista ja onnettomuuksista ja muista poikkeuksellisista tilanteista (syy, kesto aika, arvio pääs-

töistä ilmaan, vesiin tai maaperään sekä niiden ympäristövaikutuksista ja suoritettujen toimenpiteiden) sekä poikkeamien suunnitelmien mukaisesta jätteenkäsittelystä

- yhteenveto määräyksissä 34.–39. velvoitetusta toiminnan, päästöjen ja vaikutusten tarkkailusta sekä tarkkailua koskevat tulokset ja raportit
- tiedot vuoden aikana toteutetuista ja suunnitteilla olevista muutoksista toiminnassa.

Raportointi tulee soveltuvin osin tehdä sähköisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään valvontaviranomaisen tarkemmin ohjeistamalla tavalla.

44. Maa-ainesluvan haltijan tulee vuosittain tammikuun loppuun mennessä ilmoittaa Uudenmaan elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskukselle otetun aineksen määrä ja laatu. Vuosittain otetut maa-ainesmäärät ja laadut on lisäksi ilmoitettava vuosittain tammikuun loppuun mennessä sähköiseen NOTTO- tietojärjestelmään.

Toiminnan muuttaminen ja lopettaminen

45. Toiminnan tai sen osan merkittävistä muutoksista keskeyttämisestä tai lopettamisesta on ilmoitettava viipymättä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

46. Toiminnanharjoittajan on hyvissä ajoin, viimeistään kuusi kuukautta ennen toiminnan tai osatoiminnan lopettamista, esitettävä Etelä-Suomen aluehallintovirastolle yksityiskohtainen suunnitelma rakenteiden ja laitteiden poistamista, vesien- ja maaperänsuojelua sekä jätehuoltoa koskevista toiminnoista.

Toiminnan lakattua toiminta-alueella tai sen osassa tai jonkin sen toiminnoista loputtua, on käytetty paikka tai sen osa viipymättä saatettava sellaiseen kuntoon, ettei siitä käytöstä poistamisen tai jälkihoitovaiheen jälkeen aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja että hulevedet käsitellään hallitusti. Toiminta-alue on siistittävä ja alueelle varastoidut jätteet on toimitettava käsiteltäviksi siten kuin siitä jätelaissa säädetään. Alueen jälkihoitovaiheen aikana havaitut mahdolliset puutteet ja haitat on korjattava viipymättä.

Vakuudet

47. Toiminnanharjoittajan on ennen betoni- ja tiilijätteen vastaanoton aloittamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualueen eduksi 816 000 euron (sis. alv) betoni- ja tiilijätteen käsittelytoimintaa koskeva ympäristönsuojelulain 59 §:n mukainen vakuus. Vakuus on asetettava ympäristönsuojelulain 61 §:n edellyttämällä tavalla.

48. Toiminnanharjoittajan on ennen kiviaineksen ottamisen aloittamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualueen eduksi 62 800 euron suuruinen maa-aineslain 12 §:n mukainen vakuus luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta. Vakuutta voidaan vapauttaa vaiheittain suoritettuja jälkihoitotoimenpiteitä vastavalla määrällä.

Vakuudeksi hyväksytään takaus, vakuutus tai pantattu talletus tai muu valvontaviranomaisen hyväksymä vakuus. Vakuuden antajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Perusteluinaan aluehallintovirasto on lausunut muun muassa seuraavaa:

Maa-aineslupa

Maa-aineslain mukainen hakemus koskee uutta kiviaineksen ottoaluetta, jolle ei ole aiemmin myönnetty maa-aineslain mukaisia lupia. Ottamissuunnitelman mukaan ottoalue jakautuu kahteen osa-alueeseen (osa-alueet B ja C). Osa-alueen C louhinta on jaettu kuuteen louhintavaiheeseen. Ottoalueen pinta-ala on kokonaisuudessaan 61,2 ha ja louhittavan kiviaineksen määrä noin 8 130 000 m³ltr. Vuosittain louhittava määrä on keskimäärin 400 000 m³ltr ja enimmillään 800 000 m³ltr. Ottoalueelta poistettavat pintamaat (kaivannaisjätteet) on esitetty sijoitettavan louhinta-alueelle (täyttömäki osa-alueella B ja maa-ainesvallit osa-alueella C).

Otto-alue on nykytilassa rakentamatonta metsätalousaluetta. Hakemukseen liitettyjen selvitysten perusteella toiminta-alueella ei ole luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisia suojeltuja luontotyyppejä eikä metsälain 10 §:n mukaisia kohteita. Suunnittelualueella ei ole todettu luonnonsuojelulain 42 §:ssä tarkoitettuja rauhoitettuja kasveja eikä 46 §:ssä tarkoitettuja uhanalaisia eliölajeja. Ottoalue rajoittuu osin jo rakennettuun Bastukärren työpaikka-alueeseen.

Kesällä 2015 tehdyssä perhosselvityksessä havaittiin osa-alueelle C ulottuva kirjoverkkoperhosen esiintymä. Kirjoverkkoperhonen kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainittuihin lajeihin ja sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on luonnonsuojelulain 49 §:n 1 momentin nojalla kielletty. Kirjoverkkoperhosesiintymän turvaamiseksi on laadittu suojelu- ja seurantasuunnitelma (Suojelu- ja seurantasuunnitelma kirjoverkkoperhosen elinolojen parantamisesta Sipoon Bastukärr II:n hankealueen ympäristössä, Faunatica, 2.3.2016) ja toimenpiteet lisääntymis- ja levähdyspaikan turvaamiseksi on käynnistetty. Toimenpiteiden tavoitteena on korvaavan elinympäristön perustaminen louhinta-alueen viereen. Uudenmaan ELY-keskus on 21.6.2017 myöntänyt luvan luonnonsuojelulain rauhoitusmääräyksistä poikkeamiseen kirjoverkkoperhosen häirintään vuoden 2019 loppuun asti (UDELY/5277/2017). Maa-ainesten ottaminen kirjoverkkoperhosesiintymän alueella (osa-alueen C louhintavaihe 6) on sallittu Uudenmaan ELY-keskuksen hakemuksesta antaman lausunnon mukaisesti vasta, kun suojelu- ja seurantasuunnitelman mukainen korvaava elinympäristö on toteutettu ja kirjoverkkoperhosen käytössä tai kirjoverkkoperhosesiintymä on siirtynyt todistettusti pois osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelta (lupamääräys 2.).

Toiminta-alueen länsipuolella oleva suoalue, Keuksuo, on tunnistettu paikallisesti arvokkaaksi elinympäristöksi. Voimassa olevassa yleiskaavassa (Sipoon yleiskaava 2025) Keuksuo on merkitty alueeksi, jolla on säilytettäviä ympäristöarvoja. Hakemuksen mukaan osa-alueen C louhinta pienentää suon valuma-aluetta ja muuttaa sen vesitasapainoa ja suon vesitasa-painon säilyttämiseksi ja vaikutusten vähentämiseksi on esitetty patojen rakentamista suon kapeimmille kohdille. Valuma-alueen on todettu pienenevän merkittävimmin vasta vaihei-

den 5 ja 6 louhinnan myötä. Toiminnanharjoittaja on velvoitettu liittämään kyseisiä louhintavaiheita koskeviin hulevesien hallinta- ja käsittelyrakenteiden toteutussuunnitelmiin selvitys ja toimenpiteet Keuksuon vesitasapainon säilyttämiseksi (lupamääräys 19.).

Osa toiminta-alueella muodostuvista hulevesistä on suunniteltu purettavan ojastoon, joka johtaa Ruddammsbäckeniin ja edelleen Sipoonjokeen. Hulevesien purkureitin pituus Sipoonjoen Natura-alueelle (FI0100086) on noin 5,5 kilometriä. Sipoonjoen Natura-alue on tärkeä ennen kaikkea meritaimenen alkuperäiskannan suojelulle. Hakemuksen mukaisen toiminnan vaikutuksista Sipoonjoen Natura-alueeseen (FI0100086) on laadittu Natura-arvioinnin tarveharkinta (Sipoon Bastukärrin kiviaineshankkeen Natura-arvioinnin tarveharkinta, 1.7.2016, Ramboll Finland Oy). Tarveharkinnan johtopäätöksenä on todettu, ettei kyseinen toiminta aiheuta Natura-alueen perusteina mainittuihin luontotyyppeihin tai lajeihin kohdistuvia vaikutuksia. Esiin ei todeta tulleen sellaisia seikkoja, joiden vuoksi varsinainen Natura-arviointi olisi tarpeen laatia. Toiminnalla ei ole myöskään arvioitu olevan vaikutusta lähimmillään noin kilometrin etäisyydellä sijaitsevaan Sipoon-korven Natura-alueeseen (FI0100066).

Toiminta ei sijoitu luokitellulle pohjavesialueelle, mutta vedenhankinta toiminta-alueen läheisyydessä on yksityisten kaivojen varassa. Hakija on pyytänyt Uudenmaan ELY-keskukselta lausuntoa vesilain mukaisen luvan tarpeesta. ELY-keskus on 27.10.2017 antamassaan lausunnossa (dnro UUD-ELY/9631/2017) todennut, että mikäli louhinta osa-alueella C suoritetaan epävirallisessa asemakaavaehdotuksessa suunnitellulle tasolle (+36–+41 metriä) vesilain mukainen luvantarvekynnys ei ylitä. Osa-alueen C eteläosan suojaviheralueella (EV-1) louhintaa ei kuitenkaan saa ELY-keskuksen mukaan ulottaa pohjavedenpinnan alapuolelle. Myöskään osa-alueen C pohjoisosan louhimisesta tasolle +33 metriä ja osa-alueen B louhimisesta tasolle +32–+35 metriä ei ELY-keskuksen mukaan ennalta arvioiden aiheudu vesilain 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja seurauksia. Ottosuunnitelman mukaiset alimmat ottokorkeudet ovat ELY-keskuksen 27.10.2017 antamassa lausunnossa edellytetyn mukaisia ja näin ollen louhinnasta ei ole arvioitu aiheutuvan sellaista tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantumista, että toiminta olisi vaatinut vesilain mukaisen luvan. Toiminta-alue on luokiteltu Uudenmaan ja Itä-Uudenmaan pohjavesien suojelun ja kiviaineshuollon yhteensovittamisprojektissa (POSKI 2006) maa-ainesten ottamiseen osittain soveltuvaksi alueeksi.

Louhinta-alue on lainvoimaisissa maakuntakaavoissa merkitty työpaikka-alueeksi sekä taajamatoimintojen tai työpaikka-alueiden reservialueeksi. Voimassa olevassa, mutta ei vielä lainvoimaisessa Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa toiminta-alue on merkitty kokonaisuudessaan logistiikka-alueeksi (LOG). Lisäksi louhinta-alue on merkitty lisäksi osittain kiviainesten ottoalueeksi (EOk). Voimassa olevassa yleiskaavassa (Sipoon yleiskaava 2025) toiminta-alue on valtaosin työpaikka-, teollisuus- ja varastoaluetta (TP). Ainoastaan osa-alueen C eteläisin osa on merkitty haja-asutusalueeksi (MTH). Louhinta-alueella ei ole asemakaavaa. Osa-alue C sijoittuu vireillä olevan BA2 Bastukärr II työpaikka-alueen asemakaavan kaava-alueelle. Vuonna 2012 nähtävillä olleessa kaavaluonnoksessa louhittavalle alueelle on merkitty teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue (T-4) ja korttelialuetta ympäröiviä suojaviheralueita (EV-1).

Sipoon kunnan kehitys- ja kaavoituskeskuksen kaavoitusyksikkö on todennut hakemuksesta antamassaan lausunnossa, että hanke ei vaikeuta alueen käyttämistä yleiskaavassa ja maakuntakaavassa määrättyyn tarkoitukseen ja että osa-alueen B louhinta ja täyttö ei haittaa viereisen asemakaava-alueen (BA1 ja BA3 Bastukärin työpaikka-alueen asemakaava) toteuttamista. Kaavoitusyksikkö on lisäksi todennut hakemuksessa esitettyjen louhintatasojen (osa-alue C) olevan sellaisia, ettei louhinta haittaa Bastukär II työpaikka-alueen asemakaavan toteuttamista. Hakemuksen mukaisten maa-ainesvallien on todettu varmistavan sen, että toiminta ei turmele maisema- tai taajamakuva.

Edellä mainitun perusteella aluehallintovirasto on arvioinut, ettei kiviaineksen ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä voimassa olevissa kaavoissa varattuun tarkoitukseen ja ettei se turmele kaupunki- tai maisemakuva. Alueella ei ole voimassa olevia toimenpiderajoituksia yleis- tai asemakaavan laatimista tai muuttamista varten.

Ympäristölupa

Ympäristölupahakemus koskee edellä mainitun louhinnan lisäksi louhinta-alueella tapahtuvaa kivenmurskausta, betoni- ja tiilijätteen käsittelyä murskaamalla sekä muualta tuotujen pilaantumattomien maa-ainesten loppusijoittamista. Toiminta-alueella syntyvän louheen lisäksi alueelle on esitetty tuotavan murskattavaksi muualla syntynyttä louhetta. Murskattavan kiviaineksen määräksi on esitetty yhteensä enintään 2 500 000 t/a, josta muualta tuodun louheen määrä on enintään 500 000 t/a. Betoni- ja tiilijätettä otetaan vastaan enintään 100 000 t/a. Hakemuksen mukaan osa-alueen B täyttömäkeen ja osa-alueen C valleihin sijoitetaan ensisijaisesti louhinta-alueelta poistettuja pintamaita. Muualta tuotavia maa-aineksia on esitetty otettavan loppusijoitettavaksi vain, mikäli pintamaita ei ole riittävästi suunnitelmien mukaisten vallien rakentamiseen. Muualta tuotua pilaantumattomaa maa-ainesta on esitetty otettavan vastaan enintään 150 000 t/a.

Louhittavan alueen etäisyys asutukseen on lähimmillään noin 300 m (Jänis-suontie osa-alueen C itäpuolella ja Stenkullantie osa-alueen C eteläpuolella). Louhinta-alue on pinta-alaltaan laaja ja etäisyys asutukseen on esimerkiksi osa-alueen C louhintavaiheissa 1, 2 ja 5 yli kilometri. Osa-alueella B toimittaessa asutus sijaitsee lähimmillään noin 400 metrin päässä louhinta-alueesta. Hakemuksen mukaan betoni- ja tiilijätteen käsittelytoiminnot tullaan sijoittamaan osa-alueen C pohjoisosaan ns. työskentely- ja varastointialueelle, jolloin etäisyys asutukseen on mahdollisimman suuri (vähintään n. 1 kilometri). Kiviaineksen murskausta esitetään tehtävän edellä mainitun työskentely- ja varastointialueen lisäksi myös lähellä kulloistakin louhintakohtaa, kuitenkin niin, että etäisyys asutukseen on harvoin alle 400 m. Tämän päätöksen mukaisesti toimittaessa kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (800/2010) 3 §:n toiminnan sijoittumiselle asetetut edellytykset täyttyvät.

Melu- ja pölypäästöjä koskevat selvitykset sekä annetut lupamääräykset huomioon ottaen toiminnasta aiheutuvasta melusta ja pölystä ei ennalta arvioiden aiheudu terveyshaittaa tai sellaista eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta, jonka takia lupaa ei tulisi myöntää. Toiminnan on arvioitu olevan järjestettävissä niin, etteivät melulle asetetut raja-arvot ylity. Meluntorjuntatoimenpiteiden riittävyys on velvoitettu

varmistamaan mittauksin.

Hulevedet on suunniteltu johdettavan joko Keuksuolle ja edelleen Parmanojan kautta Keravanjokeen (osa-alueen C louhintavaiheet 1 ja 2) tai Rud-dammsbäckeniin ja edelleen Sipoonjokeen johtavaan ojastoon (muu toiminta-alue). Hulevedet on esitetty johdettavan maastoon tasausaltaiden kautta. Osa-alueen C louhintavaiheen 3 loppupuolella vesienkäsittelyä on esitetty olevan mahdollista tehostaa johtamalla tasausaltaissa käsitelty vesi biosuodatuskenttään tai -ojastoon ennen maastoon johtamista. Tasausaltaat poistavat vesistä kiintoainesta ja tasaavat virtaamia. Biosuodatuskentän on arvioitu poistavan hulevesistä myös ravinteita (lähinnä typpeä). Hulevesien käsittelyä on velvoitettu tehostamaan biologisella suodatuksella heti, kun se on teknisesti mahdollista. Lisäksi määräyksissä on huomioitu betoni- ja tiilijätteen mahdollinen huleveden pH-arvoa nostava vaikutus. Päästöriskejä maaperään sekä pohjaveteen hallitaan mm. tukitoiminta-alueen rakenteilla. Hakemuksen mukaisesta toiminnasta tämän päätöksen mukaisesti toimittaessa ei ennalta arvioiden aiheudu maaperän taikka pinta- tai pohjaveden pilaantumista ja ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset edellytykset luvan myöntämiselle täyttyvät muutoinkin.

Toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaiset edellytykset sijoituspaikan valinnalle. Alueella ei ole voimassa olevaa asemakaavaa eikä toiminnan arvioitu vaikeuttavan alueen käyttämistä voimassa olevissa maakuntakaavoissa ja oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen.

Tämän päätöksen mukaisesti toimittaessa toiminnan voidaan katsoa edustavan parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Lupa-aika

Maa-aines- ja ympäristöluvat on myönnetty hakemuksessa esitetyn mukaisesti 20 vuodeksi.

Pidempää lupa-aikaa on perusteltu sillä, että maa-ainesten ottamista ei esitettyillä ottomäärillä ole mahdollista saattaa loppuun lyhyemmässä ajassa. Ottoalue on lainvoimaisissa maakuntakaavoissa merkitty osittain (osa-alue C) kiviainesten ottoalueeksi (EOk). Voimassa olevassa Sipoon yleiskaavassa (yleiskaava 2025) ottoalue (osa-alue C) on valtaosin merkitty työpaikka-, teollisuus- ja varastoalueeksi (TP), jolla kaavamääräyksen mukaan on sallittu alueen tsaaminen maa-aineksenotolla loppukäytön vaatimuksia vastaavaksi. Aluehallintovirasto arvioi, että erityiset syyt edellä mainittujen lupien myöntämiseksi 20 vuodeksi ovat olemassa.

Betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymistä koskevan hakemuksen hylkääminen

Hakemus betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymisestä on hylätty. Ympäristöministeriön 19.12.2014 päivätyn muistion ”Jätelain eräiden säännösten tulkintalinjauksia” mukaan jätelain 5 §:n 4 momentin mukaisia jäteluokittelun päättymisen kriteereitä voidaan käyttää apuna jätteestä valmistettujen tuotteiden jäteluonteen arvioinnissa, vaikka säännöstä ei ole tarkoitus soveltaa suoraan hallintopäätöksissä. Vakiintuneen hallintokäytännön mukaan jätteeksi luokittelun päättymisen voidaan ratkaista tapauskohtaisesti ympäristöluvassa seläisissä tapauksissa, joissa tietyssä prosessissa syntyviä jätteitä hyödynnetään

tietyissä rajallisissa hyödyntämiskohteissa. Kriteerien mukaan jätteeksi luokittelun päättymisen edellyttää, että aine käy läpi hyödyntämistoimen, sillä on käyttötarkoitus, johon sitä yleisesti käytetään, sillä on markkinat ja kysyntää, se täyttää käyttötarkoituksensa mukaiset tekniset vaatimukset ja on vastaaviin tuotteisiin sovellettavien säännösten mukainen eikä sen käyttö kokonaisuutena arvioiden aiheuta vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Betoroc-murskeen kohdalla useimpien jätelain 5 § 4 momentin kriteereiden voidaan katsoa täyttyvän. Tuote käy läpi hyödyntämistoimen (raaka-ainetarkastukset, soveltumattomien metallien ja muiden materiaalien poisto, murskaus, laadunvarmistus), betonilla on käyttötarkoitus maarakentamisessa ja se täyttää maarakentamisen tekniset vaatimukset (tutkittua tietoa yli 20 vuoden ajalta). Hakemuksen mukaan betonimurskeella on myös markkinat ja kysyntää.

Hakemuksessa esitetyn perusteella ei voida kuitenkaan arvioida jätelain 5 §:n 4 momentin kriteerin 5 (vaara tai haitta ympäristölle ja terveydelle) täyttymistä Betoroc-murskeen kohdalla. Hakemuksen mukaan Betoroc-betonimurskeet täyttävät kaatopaikoista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (331/2013) asetetut pysyvän jätteen kaatopaikalle sijoitettavan jätteen kaatopaikkakelpoisuus-kriteerit. Kriteerit ovat samat kuin hakemuksen vireille tullessa voimassa olleessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annetussa valtioneuvoston asetuksessa (591/2006) (ns. Mara-asetuksessa) peitettyssä rakenteessa hyödynnettävälle betonimurskeelle asetut raja-arvot. Se, että betonimurske soveltuu haitta-ainepitoisuuksiensa tai rakennusteknisten ominaisuuksiensa puolesta käytettäväksi Mara-asetuksen mukaisella ilmoituksella, ei yksistään merkitse sitä, että sen jätestatus voitaisiin poistaa. Käsitellyn betonimurskeen jätteeksi luokittelua koskevan päätöksen vaikutukset ovat lähtökohtaisesti valtakunnallisia, koska syntynyt materiaalia voitaisiin tällöin käyttää koko maassa. Kyse olisi eräänlaisesta tuotehyväksynnästä. Jos materiaalin jätteeksi luokittelu päättyy, sitä kohdellaan kuin mitä tahansa muuta vastaavaa tuotetta tai raaka-ainetta. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan Betoroc-murskeen ympäristövaikutuksia tulisikin verrata luonnonkiviainekseen. Betoroc-murske on selvästi neitseellistä kiviainesta emäksisempää, tiettyjen haitta-aineiden pitoisuudet ovat korkeampia ja siitä irtaana todennäköisesti enemmän kiintoainesta vesiin kuin vastaavissa kohteissa käytettävistä luonnonkivimateriaaleista. Betoroc-murskeen rakennusteknisistä ominaisuuksista on siis tutkimustietoa, mutta laajamittaisesta (Mara-asetuksen mukaista laajemmasta) ympäristökäyttäytymisestä ei tietoa ole. Vaikka päätöksessä voitaisiin antaa rajoituksia käyttökohteille ja vaatimuksia haitta-aineiden liukoisuudelle, aluehallintovirastolla ei ole käytössään sellaista tutkimustietoa, jonka perusteella voitaisiin varmistua siitä, ettei laadultaan Mara-asetuksen mukaisen betonimurskeen rajoittamattomasta käytöstä pitkän ajan kuluessa aiheutuisi vaaraa tai haittaa terveydelle ja ympäristölle.

Jäteasetuksen 5 §:n 4 momentin toisen kriteerin mukaan aineelle tai esineelle on oltava tosiasiallisesti hyödyllinen käyttötarkoitus ja kolmannen kriteerin mukaan tuotteella tulee olla markkinat ja kysyntää. Betonijätettä voidaan käyttää jo nyt Mara-ilmoituksella maarakentamisessa. Näin toimimalla voidaan varmistua siitä, että jätteen käyttö todella on hyödyntämistä eli että maarakennushanke toteutettaisiin riippumatta siitä, onko jätettä saatavilla vai ei. Betonijätettä liikkuu markkinoilla tällä hetkellä paljon, joten ei voida olla varmoja siitä, että markkinat vetävät kaiken tuotettavan betonimurskeen.

Betoroc-murskeen käyttö Mara-ilmoituksilla, kunnan ympäristönsuojelumääräysten perusteella tai ympäristöluvalla tietyissä hyväksytyissä kohteissa on aluehallintoviraston käsityksen mukaan erityisesti terveyden- sekä maaperän ja pinta- ja pohjavesien suojelun näkökulmasta riskittömämpää kuin ta-pauskohtainen jätestatuksen päättäminen. Edelleen hakemuksen mukainen Bastukärrin laitosta koskeva Betoroc-murskeen EoW-päätös koskisi vain osaa betonimurskeesta ja loisi sääntelylle yhden lisä kategorian. Markkinoilla liikuiksi statukseltaan erilaisia betonimurskeita: Ruduksen Betoroc-tuotetta, Ruduksen tuotteistamatonta mursketta ja kaikkien muiden toimijoiden erilaatuksia, tuotteistamattomia ja mahdollisesti tuotteistettuja, murskeita. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan betonimurskeen kaltaisen suuren jätevirran kohdalla asiasta tulisi päättää kansallisella tai EU-tason säännöksellä, mikäli jätestatuksen poistamiselle on tarvetta ja perusteita. Tämä on myös valvovan viranomaisen näkemys asiasta.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1. [REDACTED] ovat vaatineet, että aluehallintoviraston päätöstä muutetaan siten, että luvan haltija veloitetaan kunnostamaan Parmanoja koko matkaltaan, aina lähtöpisteestään Keuksuolta alkaen, sellaiseksi että hulevedet eivät keräänny muutoksenhakijoiden peltoalueelle vaan virtaavat esteettä eteenpäin, ja että vastaavanlaisen haitan syntyminen Koukkusuon alueelle estetään. Lisäksi muutoksenhakijat ovat vaatineet, että aluehallintoviraston päätökseen sisällytetään mahdollisuus vahingonkorvauksiin uuden vaiheen hulevesien juoksutuksen aiheuttamista haitoista. Mikäli ojaa ei kunnosteta ja haitta muutoksenhakijoiden alueella lisääntyy, he tulevat vaatimaan vahingonkorvausta.

Perusteluinaan muutoksenhakijat ovat muun muassa esittäneet, että Parmanojaan ei voida laskea sitä kunnostamatta yhtään enempää vettä, koska jo nyt haitta on suuri. Kun hulevesikuormaa ei ollut, toimivat pellon salaojat normaalisti. Hulevesien juoksutusten alettua eivät salaojat enää toimi, sillä ojassa on koko ajan 20-30 cm liikaa vettä.

Muutoksenhakijat eivät voi hyväksyä ilman ojan parannustoimia aluehallintoviraston päätöksestä ilmenevää suunnitelmaa: "Länsiosa osa-alueesta C sijoittuu Parmanojan valuma-alueelle. Osa-alueen C louhintavaiheessa 1 rakennetaan laskeutusallas ko. louhintavaiheen eteläreunaan. Vedet ohjataan altaasta Keuksuolle, josta ne johtuvat edelleen Parmanojaan ja sieltä Keravanjokeen".

Lisäksi muutoksenhakijat ovat huolissaan Koukkusuon alueesta, jonka itäisen osan Bastukärrin naapurissa he omistavat. Kyseessä ei ole luonnontilainen, vaan kauan sitten ojitettu suo, jossa on hyvässä kasvussa olevaa metsää. Koukkusuon halki kulkee myös Keravan kaupungin ulkoilupolku Keinukallion ulkoilualueelta kohti Sipoota. Muutoksenhakijat aikovat hankkia metsäammattilaisen arvion Koukkusuon tilasta nyt, ennen uuden louhintavaiheen alkamista.

2. [REDACTED] ovat vaatineet, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja asia palautetaan aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi. Muutoksenhakijat ovat vaatineet täytäntöönpanon kieltämistä. Lisäksi muutoksenhakijat ovat vaatineet paikalla käyntiä.

Kirjoverkkoperhosten rauhoitusta ei saa häiritä. Melumittaukset on määrättävä

jatkuviksi. Lupaehdoissa on erikseen määrättävä meluvallien asettamisesta paikalleen jo ennen toiminnan aloittamista ja määrättävä niille hyväksymistarkastus. Murskauslaitoksia ei saa sijoittaa alueelle C, vaan laitos tulee sijoittaa alueen A Inex Partnersin logistiikkakeskuksen naapuristoon täysin kotoitettuna omaan rakennukseensa. Muita murskaamojen paikkoja ei tule sallia. Naapureita on tiedotettava laitteistojen siirroista. Pölyntorjunta mittaukset on aloitettava ennen alueen käyttöönottoa. Toimijan tulee korvata alueen asukkailla ilmanvaihtokoneiden suodatinten vaihdot neljä kertaa vuodessa.

Pohjavesien tarkkailusuunnitelman mittaustapaa on muutettava. Kaivovesien tarkkailusuunnitelmaa on muutettava ja vesihuolto järjestettävä mahdollisen pohjaveden tason laskiessa. Muutoksenhakijat ovat vaatineet jakelualueen perustamista luvan hakijan toimesta ja kustannuksella ennen luvan myöntämistä. Kaivoveden saanti ja laatu on varmistettava ennen luvan lainvoimaiseksi saatamista.

Muutoksenhakijat ovat vaatineet luvan haltijan velvoittamista korvaamaan täysimääräisesti toiminnasta aiheutuva muutoksenhakijoiden kiinteistön merkittävä viihtyisyyden väheneminen ja arvon aleneminen melun, värinän ja pohjaveden pilaantumisen takia. Hakijan on esitettävä suunnitelma vahingonkorvausten maksamisesta ja perusteista ennen luvan myöntämistä.

Louhinnan etenemissuunnat on muutettava. Muualta tuotavia maa-aineksia ei tule sallia eikä murskaustoimintaa betonille tule sallia. Sipoon kunnan kaavoitus- ja elinkeinoviranomaisilta on pyydettävä kanta ottotason ulottamisesta vain alueen rakentamista palvelemaan syvyyteen.

Toiminta-aikoja on rajoitettava murskauksessa ja rikotuksessa klo 8-16 arkisin. Kesälomakauden aikana 1.6.-31.8. murskaus ja louhinta on kiellettävä kokonaan. Toiminta-ajaksi on määrättävä enintään 10 vuotta ja toimija on veloitettava saattamaan alue valmiiksi tässä ajassa.

Muutoksenhakijat ovat perustelleet vaatimuksiaan muun muassa sillä, että hakemusalueella ja sen välittömässä läheisyydessä on merkittävä Kirjoverkko-perhos- esiintymä. Se kuuluu Euroopan unionin luontodirektiivin II liitteessä mainittuihin lajeihin, joiden suojelemiseksi on perustettava erityisten suojelutoimien alueita sekä IV liitteessä mainittuihin lajeihin, jotka edellyttävät tiukkaa suojelua ja on tästä syystä rauhoitettu Suomessa luonnonsuojeluasetuksella. Hakija on käynnistänyt hankkeen, jossa kyseisen lajin ominaista ravintokasvia maitikkaa on istutettu alueen länsipuolelle ja toivottu että laji siirtyy nyt kyseessä olevalta alueelta pois. Hakija on asukastilaisuudessa maininnut, että kyseistä menetelmää ei ole ennen kokeiltu missään eikä siis sen toimivuudesta ole mitään takeita. Lisäksi lajin siirtyminen estyy hakemusten toimesta.

Hakija on ilmoittanut, että lajin toukat kerätään pois nykyisiltä sijoiltaan ja si-
 joitetaan muualle. Luonnonsuojelulaki ei tunne lajiin kohdistuvien haitallisten vaikutusten lieventämistä ja on syytä välittömästi tämän huomautuksen vastaanottamisen jälkeen asetettava suojaamistoimella toimenpidekieltoon. Louhinta ja murskaus aiheuttavat pölyhaittoja, jotka ovat kiellettyjä lajin elinpiirin lähistöllä luonnonsuojelulain mukaisesti. Toimintaa ei voi aloittaa eikä päätöstä voida saada lainvoimaiseksi ennen kuin laji on siirtynyt alueelta pois luontaisesti. Vaihtoehtoisesti voidaan asettaa Kirjoverkkoperhosen elinalue ja riittävä laajenemisalue toimenpidekieltoon kokonaisuudessaan kunnes laji on

luontaisesti poistunut alueelta.

Melua on alueella mitattu jatkuvana mittauksena aikaisemmissa ympäristöluvissa. Nyt hakijalle annettu lupa myöntää 20 vuoden toiminta-ajan, ja yksittäisillä mittauksilla kahdesta kolmeen kuukauden kuluessa melun aiheuttamisen aloittamisesta halutaan osoittaa koko yksittäisen vaiheen melutason hyväksymistä. Naapurustossa asuvilla on kokemusta siitä, että ainoastaan jatkuva melumittaus antaa mahdollisuuden reagoida melurajojen ylitykseen riittävän nopeasti. Mittaus on aloitettava ennen toiminnan aloittamista, jotta saadaan selville nykyinen taustamelutaso, johon tulevia mittauksia verrataan.

Yhtiön toiminta on keskeytetty useasti viimeisen kahden vuoden aikana meluntorjunnan puutteiden vuoksi. Melurajojen ylitys on tapahtunut murskausalaitosta siirrettäessä. Toimija ei ole kiinnittänyt riittävästi huomiota meluntorjuntaan eikä noudattanut lupaehtoja. Melu on aiheuttanut kohtuutonta haittaa naapurustolle jo nykyisellä toimintapaikallaan. Toiminta siirtyy nykyisestä yli 1,5 km etäisyydestä alle 400 m läheisyyteen muutoksenhakijoiden kiinteistöistä.

YVA-selvityksen yhteydessä tehtyjen melumallinnusten mukaan vaiheen C mukaisilla murskausalaitosten sijoituksilla, ja etenemisrintauksien suunnilla lähimpien asumusten melutaso ylittää selkeästi 55-60 dB rajat. Ehdotetut varastotilat eivät ole riittävä tapa estää melun leviämistä. Tämän takia murskausalaitoksia ei saa sijoittaa alueelle C lainkaan vaan laitos tulee sijoittaa alueen A Inex Partnersin logistiikkakeskuksen naapuristoon täysin koteloituna omaan rakennukseensa. Yhtiö on murskausalaitoksien sijoittamisesta kertonut, että mikäli toiminta-aika on riittävän pitkä, alueelle on mahdollista ja taloudellisesti järkevää sijoittaa yksi kiinteä murskauslaitos, joka koteloidaan täysin.

Pohjavesien tarkkailuohjelmaa ei ole ulotettu kaikkien Jänissuontien varrella olevien kaivojen vedensaannin varmistamiseksi. YVA-selvityksessä on todettu, että alueen C louhinnat heikentävät muun muassa itäpuolen vedensaantia. Tästä huolimatta Jänissuontie 76 kaivo ei ole mukana kaivokartoituksessa. Lupaa haettaessa on tapahtunut menettelyvirhe ja lupa on hylättävä. Sipoon veden vesihuoltosuunnitelman mukaan Jänissuontien alue ei ole mukana toiminta-alueena Sipoon kunnan nähtävillä olevassa ehdotuksessa.

Louhinnan etenemissuunnat on luvan haun yhteydessä ja YVA hakemuksessa esitetty niin, että Jänissuontien suuntaan avautuu täysin avoin melunleviämisalue. Melumallinnuksissa alue on jatkuvan 55 dB rajalla ja mallintajan mukaan asiaan liittyy +3 dB epävarmuus.

Tästä viranomaisella on huomauttanut hakijaa, mutta toimenpiteet, jotka hakija on esittänyt ovat täysin riittämättömiä eikä niitä ole huomioitu aluehallintoviraston päätöksessäkään. Etenemissuunnat on suunniteltava ennen luvan myöntämistä niin että häiriintyvän alueen ja louhoksen välissä säilytetään kallioseinä ja lisäksi vähintään 10 m korkea meluseinä. [REDACTED] kiinteistön korkeustaso on noin 36 ja korkeimmillaan hakijan toiminta sijaitsee tasolla 70. Toiminta-alue sijaitsee yli 30 m korkeammalla kuin muutoksenhakijoiden asunto. Tätä ei ole huomioitu melumallinnuksissa.

Muualta tuotavia maa-aineksia ei ole sallittu edellisissäkään alueen ympäristö- ja maa-ainesluvuissa. Perusteluna on alueen mahdollisimman nopea vapauttaminen logistiikka-alueeksi. Yhtiö perustelee hakemuksen tarpeellisuutta juuri

logistiikka-alueen valmistumisella.

Sipoon kunta on elinkeinostrategiassaan asettanut Bastukärrin logistiikka-alueen ensisijaiseksi työpaikka-alueekseen. Alueen toiminta-aikajänne, joka on minimissään 20 vuotta, tarkoittaa sitä, että uusia työpaikkatontteja ei voida myydä ennen toiminnan lopettamista.

Toiminnan aloittaminen ennen päätöksen lainvoimaisuutta aiheuttaa haittaa alueen kaavoittamiselle. Hakemuksen ottotasot on määritelty jo hylätyn kaavaehdotuksen mukaan.

Uutta kaavaa ei ole valmiina eikä toimintaa saa aloittaa ennen kaavan valmistumista. Ottotasot tulee määritellä maksimissaan nykyisen Bastukärr 1 alueen mukaan alueen kaavan käyttötarkoituksen varmistamiseksi. Hakijan esittämät ottotasot eivät edusta Sipoon kunnan kaavoituksen ja elinkeinopolitiikan linjaa vaan ovat täysin ylimitoitettuja alueen pikaisen rakennuskelpoiseksi saattamisen vuoksi.

Luvassa olevat toiminta-ajat käsittävät arkinen koko hereilläoloajan. On kohutuutonta olettaa, että alueen naapurustossa voi asua ja viettää normaalia arkea jatkuvan melun ja pölyn keskellä. Lähimmät asunnot ovat noin 300 m etäisyydellä lähimmästä murskaimista. Muraus-asetuksen mukaan louhinta-alue ei saa olla alle 300 m etäisyydellä. Muutoksenhakijoiden kiinteistö sijaitsee noin 300 m etäisyydellä louhinta-alueesta. Toiminta-aikojen rajoituksella saavutetaan tarvittavaa aikaa lepoon ja virkistykseen. Edellä mainitut toiminta-ajat on määrätty hallinto-oikeuden päätöksessä Bastukärr I alueen Metsälä -tilalle, kun alueen topografiaan oli tutustuttu paikan päällä. Päätöksen mukaan haittoja ei voitu riittävästi ehkäistä ja taata alueen asukkaille riittävää lepo- ja virkistysaikaa ilman kireämpiä toiminta-aikoja. Muutoksenhakijat esittävät, miten lähempänä tapahtuva huomattavasti massiivisempi toiminta ei aiheuta viihtyvyyden vähenemistä.

3. *Rudus Oy:n* on katsottava vaatineen aluehallintoviraston päätöksen kumoamista siltä osin kuin aluehallintovirasto on hylännyt hakemuksen betonimurskeen jätteen luokittelun päättymiseksi ja vaatinut, että betonimurskeen jätteen luokittelu päättyy. Yhtiö on vaatinut, että aluehallintoviraston päätöksen lisätään seuraava lupamääräys:

”Tuotantoalueella valmistettua Betoroc-mursketta voidaan lupamääräyksiä noudattaen käyttää tuotteina ilman, että tarvitsee hakea ympäristölupaa tai tehdä rekisteröinti-ilmoitusta ja osoittaa erikseen liitteen 2 ja 3 vaatimustenmukaisuus. Betoroc-mursketta voidaan ilman ympäristölupaa käyttää rakentamista koskevien yleisten ohjeiden ja standardien mukaisissa käyttökohteissa.

Hallintojärjestelmän mukaisessa akkreditoidun laitoksen todentamassa prosessissa valmistetun Betoroc-murskeen on täytettävä yksilöidyt rakennustuotteen laadun arviointiperusteet ja kustakin myytävästä tuote-erästä on tehtävä suoritustaso- ja vaatimustenmukaisuusilmoitus, jolla ilmoitetaan tuotteen tekninen suoritustaso ja ympäristöllisen laadun vaatimustenmukaisuus. Hakija ilmoittaa tuotteiden määrät ja toimituspaikat.”

Jos betonimurskeen jätteen luokittelun edellytysten täyttymistä ei muuten

todeta tai edellytysten täyttymiseksi osoitettavista tiedoista tai tietojen riittävyydestä on epäselvyyttä, asiassa on pyydettävä ennakkoratkaisu EU:n tuomioistuimelta palauttamatta asiaa lupaviranomaiselle.

Rudus Oy on valituskirjelmästä tarkemmin ilmenevin perustein vaatinut, että lupamääräyksen 17 viimeinen virke, joka kuuluu seuraavasti: "Toiminta-alueelta pois johdettavan veden pH-arvon on oltava 6-9" kumotaan tai se muutetaan kuulumaan seuraavasti (muutos lihavoitu): "Toiminta-alueelta pois johdettavan veden pH-arvon on oltava **6-10**."

Yhtiö on vaatinut, että lupamääräyksen 43 otsikon "betoni- ja tiilijätteen käsittely" alla olevaa ensimmäistä ja viimeistä kohtaa muutetaan seuraavasti (poisto ylivivattu, lisäykset lihavoitu):

"- vastaanotetun betoni- ja tiilijätteen kokonaismäärät (t/a) ja alkuperä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/201) mukaisesti luokiteltuina sekä erikseen pyydettyä vastaanotetun betoni- ja tiilijätteen alkuperä"

"- erikseen pyydettyä edelleen toimitettujen jätteiden vastaanottajat ja käsittelytavat jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti luokiteltuna"

Lupamääräystä 47 muutetaan seuraavasti (muutos lihavoitu):

"Toiminnanharjoittajan on ennen betoni- ja tiilijätteen vastaanoton aloittamista asetettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualueen eduksi **68 355** euron (sis. alv) betoni- ja tiilijätteen käsittelytoimintaa koskeva ympäristönsuojelulain 59 §:n mukainen vakuus. Vakuus on asetettava ympäristönsuojelulain 61 §:n edellyttämällä tavalla."

Perusteluinaan yhtiö on muun muassa esittänyt, että hakemuksen betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymisestä hylkäämistä on perusteltu lähinnä sillä, ettei Betoroc-murskeen laajamittaisesta (Mara-asetuksen mukaista laajemmasta) ympäristökäyttäytymisestä ole aluehallintoviraston näkemyksen mukaan tietoa. Betoroc-murskeen kohdalla useimpien jätelain 5 §:n 4 momentin kriteereiden voidaan myös aluehallintoviraston perustelujen mukaan kuitenkin katsoa täyttyvän. Asiassa onkin riidatonta, että betonijätteet ovat käyneet läpi hyödyntämistoimen (kierrätys mukaan luettuna), Betorocia käytetään yleisesti tiettyihin tarkoituksiin, Betorocilla on olemassa markkinat tai kysyntää ja Betoroc täyttää tiettyjen tarkoitusten mukaiset tekniset vaatimukset ja on tuotteisiin sovellettavien olemassa olevien säännösten ja standardien mukainen. Valituksessa on tarkasteltu sen vuoksi lähinnä riidanalaiseksi osoittautunutta kysymystä jätelain 5 §:n 4 momentin kriteerin 5 (vaara tai haitta ympäristölle ja terveydelle) täyttymisestä.

Yhtiö on pitänyt aluehallintoviraston ratkaisua EoW-asiassa virheellisenä. Aluehallintoviraston olisi jätedirektiivin 2008/98/EY mukaisesti pitänyt soveltaa jätelakia jätedirektiivin 6 artiklan 1. ja johdannon 22. kohdan sekä jätedirektiivin tavoitteiden mukaisesti ja tulkita Betoroc tuotteeksi (EoW).

Aluehallintovirasto on tulkinnut jätelakia niin, että direktiivin keskeisiä tavoit-

teita ei tosiasiallisesti saavuteta. Aluehallintoviraston tulkinta on päinvastoin omiaan vaikeuttamaan näiden tavoitteiden saavuttamista. Käytännössä tämä voi ilmetä niin, että kierrätyskelpoisia jätteitä on kierrätyksen sijaan kannattavampaa loppukäsitellä.

EoW-kriteerit täyttyvät Betoroc-murskeen kohdalla myös materiaalin terveys- ja muiden ympäristövaikutusten osalta. Tämä johtopäätös olisi voitu perustaa myös ympäristöministeriössä laadittavana olevaan ohjeistukseen (Muistiolo-
nos: ”Tapauskotainen jätteeksi luokittelun päättyminen”), jonka mukaan tapauskohtaisessa harkinnassa tulisi terveys- ja ympäristövaikutuksia arvioitaessa vastata muun muassa seuraaviin kysymyksiin:

Onko jätteestä valmistetun tuotteen koostumus ja haitalliset aineet tunnistettu ja onko niiden mahdollinen vapautuminen tuotteesta tiedossa?

Onko jätteestä valmistetun tuotteen terveys- ja ympäristöhaittojen arviointiin hyväksyttävä riskitaso käytettävissä ja perusteltu?

Onko jätteestä valmistetun tuotteen terveys- ja ympäristöhaittojen riskinhallintakeinot kuvattu ja onko esimerkiksi käyttöturvallisuustiedotetta vastaavat tiedot käytettävissä tuotteen terveys- ja ympäristöominaisuuksien arviointiin?

Onko tuotteelle aineena tai seoksena tehty CLP-asetuksen mukainen luokitus ja merkitseminen?

Vastaako jätteestä valmistettu tuote puhtaustasoltaan ja/tai CLP-asetuksen mukaiselta luokituksestaan markkinoilla olevia tuotteita?

Voidaanko jätteestä valmistetulla tuotteella korvata vastaavia markkinoilla olevia tuotteita tai korvata muita markkinoilla olevia haitallisempia tuotteita?

Voidaanko jätteestä valmistettavalla tuotteella säästää luonnonvaroja?

Voidaanko jätteestä valmistettua tuotetta käyttää vastaavalla tavalla kuin neitseellistä tuotetta?

Kysymyksessä oleva luonnos ei korvaa säädöstä eikä saa olla ristiriidassa direktiivin määritelmän kanssa. Kaikki mainitut kriteerit silti täyttyvät Betoroc-murskeen terveys- ja ympäristövaikutuksia arvioitaessa.

Betoroc on kehitetty korvaamaan luonnonkiviaineita. Tuotekehitysprosessi on kestänyt neljännesvuosisadan ja siihen on myös valtio osallistunut. Betorocin ja luonnonkiviainesten ympäristöllisiä laatuominaisuuksia toisiinsa verrattaessa voidaan todeta, että jotkut päästöt ovat pienempiä ja jotkut suurempia ja että erot eivät myöskään ole olennaisia. Betoroc-murske soveltuu tekniseltä ja ympäristölliseltä laadultaan rakentamista koskevien yleisten ohjeiden ja standardien mukaisiin käyttökohteisiin. Käyttökohteissa betoni on peitetty rakenne, useimmiten välikerrosrakenne, johtuen sen käyttötarkoituksesta ja markkinoista. Peittämättömänäkin betonimurskeen lievällä emäksisyydellä olisi silti lähinnä neutraloiva vaikutus maaperän ollessa hapanta. Merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia ei siten aiheudu. Olennaista on myös se, että Betoroc-tuotteen tekninen ja ympäristöllinen laatu sekä hakijan asianmukainen hallintojärjestelmä varmistetaan akkreditoidun todentajan prosessissa, joka ei salli tuotteiden käyttämistä kuin säädösten, standardien ja ohjeiden mukaisiin käyttökohteisiin.

Betonimurskeen laatua on selvitetty muun muassa muualla Euroopassa eivätkä terveys- ja muut ympäristötekijät ole estäneet betonimurskeen tuotteistamista.

Betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymisen toteutamisesta koskevaa pyyntöä

ei olisi tullut hylätä myöskään viittaamalla siihen, että asiasta tulisi päättää kansallisella tai EU-tason säännöksellä. Tällaisten säännösten puuttuminen tai säädösvalmistelun keskeneräisyys eivät ole hyväksyttäviä syitä hylätä vaatimusta tuotteistamisen toteamisesta. Muussa tapauksessa yksityistä estettäisiin saavuttamasta sille EU-oikeudessa edellytetyt etuja.

Jätteen määrittelyn päättymisessä (EoW) on kysymys Euroopan unionin oikeuden tulkinnasta. Euroopan unionin tuomioistuimella on SEUT 267 artiklan nojalla toimivalta antaa ennakkoratkaisu Euroopan unionin oikeuden tulkinnasta. Jos jätteen luokittelun edellytysten täyttymistä ei muuten todeta tai edellytysten täyttymiseksi osoitettavista tiedoista tai tietojen riittävydestä on epäselvyyttä, on asiassa pyydettävä ennakkoratkaisu EU:n tuomioistuimelta palauttamatta asiaa lupaviranomaiselle.

Lupamääräyksen 43 otsikon ”Betoni- ja tiilijätteen käsittely” alla olevan luettelon ensimmäinen kohta edellyttää, että viranomaisille vuosittain toimitettava raportista on vastaanotetun betoni- ja tiilijätteen kokonaismäärien lisäksi käytävä ilmi myös jätteiden alkuperä. Saman luettelon viimeinen kohta edellyttää vastaavasti, että raportista on käytävä ilmi muun muassa edelleen toimitettujen jätteiden vastaanottajat.

Myös raportointiin liittyvien lupamääräysten tulee olla lainsäädännön vaatimusten ja luvan myöntämisedellytysten kannalta tarpeellisia. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että hakijalle ei pidä asettaa luvassa turhia tai ylimitoitettuja raportointivelvoitteita.

Kaikkien vastaanotettujen materiaalien alkuperätiedot samoin kuin kaikkien toimitettujen materiaalien vastaanottajatiedot ovat saatavissa ja esitettävissä kuormakohtaisesti. Mikäli näitä tietoja ei saada järjestelmästä muuta kuin kuormakirja kerrallaan, voi niiden raportointi kuitenkin tarkoittaa jopa kymmenien tuhansien kuormakirjatulosteiden toimittamista viranomaisille. Viranomaisilla ei myöskään ole välttämättä mitään tarvetta saada kaikkien vastaanotettujen materiaalien kuormakohtaisia alkuperätietoja tai kaikkien toimitettujen materiaalien kuormakohtaisia vastaanottajatietoja säännönmukaisen vuosittaisen raportoinnin yhteydessä. Raportointivelvoitteet kuormittaisivat siten nyky muodossaan turhaan niin viranomaisia kuin toiminnanharjoittajaa. Tarkoituksenmukaisempaa olisi edellyttää, että edellä mainittujen tietojen on vain erikseen pyydettyä käytävä ilmi vuosittaisesta raportista.

Aluehallintovirasto ei ole hyväksynyt lupahakemuksessa esitettyä betoni- ja tiilijätteen käsittelyn vakuuden määrää (68 355 euroa), vaan on velvoittanut toiminnanharjoittajan asettamaan määrältään huomattavasti suuremman vakuuden.

Ratkaisun perusteluissa on viitattu siihen, että hakijan esittämässä laskelmassa betoni- ja tiilijätteen murskauksen ja murskeen laadunvalvonnan kustannuksista sekä murskauksen yhteydessä poistettavan muun rakennusjätteen kustannuksista poistoimittamisesta aiheutuvista kustannuksista on vähennetty valmiiden murskeiden ja murskeen seasta eroteltavan metallijätteen myyntihinta (positiivinen arvo). Aluehallintovirasto on määrännyt vakuuden asetettavaksi yleisen käytännön mukaisesti siten, että jätteiden mahdollista positiivista arvoa ei vähennetä vakuudesta.

Ratkaisu on virheellinen. Edellä mainittu taloudellinen arvo olisi nimenomaan otettava huomioon jo jätehierarkian mutta myös tuotteistamisen perusteella. Aluehallintoviraston määräämän vakuuden suuruus vaikeuttaa jätteiden tuotteistamista ja kustannustehokasta kierrätystä, koska se lisää perusteettomasti kierrätystoiminnan kustannuksia. Kohtuuttomat vakuudet yhdessä muiden turhien kustannuksien lisäävien lupamääräysten kanssa lisäävät rakentamisen kustannuksia ja vähentävät kierrätysjakeiden kannattavuutta EU-oikeuden vastaisesti. Vakuuden kustannus sisällytetään vastaanottohintaan, joten se heikentää kierrätyksen kannattavuutta suhteessa kaatopaikkasijoittamiseen ja heikompi-laatuiseen standardoimattomaan syntypaikkakäsittelyyn ottaen huomioon myös kuljetuskustannukset. Vakuudet tulisi määrätä ottaen huomioon tuote- ja jätelainsäädännön mukainen tuotteistaminen ja joka tapauksessa niin, että tuotelainsäädännön mukaisten Betoroc-tuotteiden arvo otetaan huomioon vähintään niin, ettei niistä joudu maksamaan vakuutta. Betoroc-tuotteet on jo käsitelty laadunvalvontaprosessin mukaisesti.

Vakuus voidaan määrätä myös portaittain varaston kierron mukaisesti, joka kannustaa myyntitoiminnan tehostamiseen. Suomen kierrätystavoitteiden saavuttamatta jääminen, EU:n kiertotalousstrategia sekä kaatopaikka- ja jätedirektiivien tulkintavaikutus olisi pitänyt ottaa huomioon. Betonimurskeen hyödyntäminen esimerkiksi tierakentamisessa tuo yhteiskunnalle säästöjä, säästää neitseellisiä luonnonvaroja ja on osa kiertotaloutta.

Yhtiö on viitannut selostukseensa EU-oikeuden tulkintavaikutuksesta nyt kysymyksessä olevaan lainsoveltamiskysymykseen Vaasan hallinto-oikeudessa vireillä olevissa asioissa nrot 00883, 00943 ja 00995/18/5107 (Rudus Oy:n Vantaan Länsisalmen kierrätyslaitos). Jos kierrätystoiminnan vakuus määritetään ottamatta huomioon toiminnan luonnetta ja vähäisiä vaikutuksia, johtaa tämä jätelain, jätedirektiivin, jätehierarkian ja Suomea sitovien kierrätystavoitteiden vastaiseen lopputulokseen. EU-oikeuden tulkintavaikutus on lakia sovellettaessa otettava vastaavalla tavalla huomioon myös nyt käsillä olevassa asiassa.

Myytävien jakeiden ja tuotteiden positiivinen arvo tulisi ottaa tässä asiassa huomioon vakuutta määritettäessä, jolloin vakuus olisi 0. Hakija on esittänyt vakuuden soveltamisalaan liittyvää enimmäisvakuutta 68 355 euroa (sis.alv 24%) eikä sen ylittämiseksi ole laissa säädettyä perustetta. Lupaviranomainen ja hallinto-oikeus ovat aiemmin perustelleet muissa tapauksissa, miksi vakuus ei perusteeltaan ole tarpeen. Vastaavia perusteluja voi käyttää myös vakuuden määrällisessä arvioinnissa. Lisäksi hakijana on vakavarainen yritys, jolla on pitkäaikaista kokemusta vastaavanlaisesta toiminnasta eli vakuuden realisointiriski on olematon. Jätteiden käsittelyn jälkeen murskeille jää vielä kierrätysarvo. Jos toiminta jäisi kesken, viranomainen tilaisi urakan ja urakan suoritettava yritys suorittaisi käsittely- ja myyntityöt loppuun ottaen huomioon kierrätystuotteiden arvon.

4. [REDACTED] on vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja asia palautetaan aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksen täytäntöönpano on kiellettävä.

Perusteluinaan [REDACTED] on muun muassa esittänyt, että päätöksen täytäntöönpanolle ei ole erityistä perustelua. Aloituspäätös kohdistuu uudelle alueelle, joten kyse ei ole Bastukärr I-alueella suoritettujen louhinnan jatkumisesta. Uuden

lupahakemuksen hyväksymisedellytyksiin ei maa-ainelain ja ympäristönsuojelulain perusteella sisälly hakijan mainitsema jatkumisperiaate.

Kysymys orgaanisten pintamaiden sijoittamismahdollisuudesta osa-alueelle louhittavaan syvennykseen pohjaveden nykyisen pinnan alapuolelle on tarpeellista selvittää ennen toiminnan aloittamista.

Esitettyä kaava-alueen esirakentamista keskeneräisen kaavatyön aikana ei voi pitää maa-ainesten oton täytäntöönpanon erityisenä perusteluna.

Asemakaava-alueella jäljellä olevan yli 400 000 k-m² käyttämättömän rakennusoikeuden takiakaan ei ole perustetta aloittaa toimintaa ennen lainvoimaisuutta.

Hakijan esittämä ottoalue on osa asemakaavoitettavasta alueesta eikä siten luonteeltaan tarkoitettu pitkäaikaiseksi maanottoalueeksi eikä ulkopuolelta tuotavien louheiden, betonikappaleiden ja ylijäämämaiden käsittelyalueeksi.

Alue B:hen rajoittuva vahvistetun asemakaavan mukainen EV-alue muodostaa nykyisellään suojan itäpuoliselle asutukselle, joten sen louhinnalla on suuria ympäristöllisiä vaikutuksia.

Jos täytäntöönpanokieltoa ei aseteta, muutoksenhaku käy hyödyttömäksi. Täytäntöönpano-oikeudella aloitettu toiminta alkaa tuottamaan haittoja heti käynnistyttyään. Keskeneräisen asemakaavan esirakentaminen tekee hyödyttömäksi vuorovaikutuksen asemakaavan laadinnan aikana ja muutoksenhaun asemakaavaan.

Osa-aluetta B ei ole kaavoitettu maa-ainesten ottamiseen. Maa-ainesten otto osa-alueelta B vaikeuttaa alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen, varsinkin kun otetaan huomioon suunnitellun oton ulottuminen todetun pohjavesipinnan alapuolelle. Täytäntöönpano-oikeutta ei voi perustella kaavan mukaisella esirakentamisella, koska maanotto ei ole asemakaavan eikä edes asemakaavaluonnoksen mukaista. Myöskään mitään kiirettä louhintoihin ei ole. Alueen B-osalta ei voi perustella myöskään haettua ottoaikaa 20 vuotta maa-aineslaissa kerrotun mukaisesti. B-osan louhinta palvelee vain läheisen betoniaseman raaka-ainetarpeita.

Vesilain mukainen asian käsittely olisi tarvittu ennen päätöksentekoa. Tarpeeton kaivu pohjaveden pinnan alapuolelle, orgaanisten aineiden läjitykset kaivantoihin ja niihin muodostuvat pilaantuvat pohjavedet sekä Keuksuon vesitalouden romahduttaminen olisivat vaatineet vesilain mukaisen lupakäsittelyn ennen maa-aines- ja ympäristölupahakemuksista tehtävää päätöstä. Asian palauttaminen uudelleen käsiteltäväksi on tarpeellista, eikä toiminnan aloittamiseenkaan ole siten perustetta antaa lupaa.

Louhittava alue on rajattu liian lähelle naapuritilojen rajaa hankkimatta naapurien suostumusta.

Louhittava alue kerrotaan ”rajatun alustavan Bastukärr II asemakaavaluonnoksen sekä Bastukärr I asemakaavan perusteella. Osa-alueella C ottoalueen raja seuraa kaavaluonnoksen aluerajauksia. Yleisten ohjeiden mukaisia suojaetäisyyksiä (10 m tai 30 m etäisyys kiinteistörajaan) ei siten ole katsottu voitavan

kaikilta osin soveltaa.” Asemakaavaehdotus ei oikeuta poikkeamaan maanottoa koskevista yleisohjeista ja vallitsevasta käytännöstä. Menettelyllä tavoitellaan taloudellista etua. Tähänkään ei tule aloituslupaa myöntää. Naapurin rajaan asti tai yleisohjetta lähempää tapahtuvaan maanottoon tarvitaan naapuritalan omistajan suostumus, jollaisia ei ole esitetty. Rajaan kiinni suunnitellut louhinnat sijoittuvat alueen itäosaan Jänissuontien suuntaan, joten suojaetäisyyden vastaiset louhinnat lisäisivät entisestään häiriöitä lähiasutukseen.

Päätös on maa-aineslain vastainen. Maa-ainesten otto pohjaveden pinnan alapuolelta ja kaivantojen täyttö orgaanisilla pintamailla on muodostamassa B-alueen ympäristössä vahingollisen vaikutuksen luontoon, mistä voi olla seurauksena ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa. Kaava-alueelle tehtävä painanne C-alueella ja sen täyttö pintamailla ja ulkopuolelta tuotavilla ylijäämämailla ja betonipaloilla voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen seurauksena esimerkiksi hajuhaittoja. Alueen käyttäminen voimassa olevassa yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen vaikeutuu, samoin alueen asemakaavatyö.

Koska osa aluetta B ei ole hakijan mukaan merkitty mihinkään kaavaan maa-ainesten ottopaikaksi ja osa-alue C vain osittain kiviainesten ottoalueeksi (EOk), niin tällöin ei ole olemassa maa-aineslain 10.2 § tarkoittamaa erityistä perustetta myöntää maa-ainesten ottolupaa 20 vuodeksi koko toiminnalle. Luvan voimassaoloaika on tarpeellista ratkaista uudelleen huomioon ottaen, että asemakaava on tarkoitettu toteutettavaksi lyhyen ajan kuluessa, asemakaavan toteuttaminen on luonteeltaan pääosin tasaushouhintaa, syväottoa ei hakemuksen mukaan tehdä, louhinnan pohjatasoja joudutaan nostamaan huomioon ottaen hulevesien johtaminen ja kunnallistekniikan rakentaminen ja osa alueesta voi jäädä oton ulkopuolelle kirjoverkkoperhosalueen suojelemiseksi.

Osa-alueen C vaiheessa 2 louhintaa kerrotaan tehtävän kaava-alueen pohjoisreunan EV-alueella. Suoja-alue on tarkoitettu suoja-alueeksi ja maa-ainesten otto sellaiselta alueelta on katsottavissa maa-aineslain 3.1 § 2-kohdan vastaiseksi.

Keuksuon vesitasapainon oleellinen muutos työn aikana ja valumien poisjohtaminen töiden päätyttyä on maa-aineslain 3.1 § 3-kohdan vastaista. Ympäristöarvoja omaavan suon tuhoutuminen valumien poisjohtamisen seurauksena on maa-aineslain 3.1 § 2-kohdan vastaista.

Alueen pohjoisosaan (louhintavaiheen 1 alueelle) tullaan mahdollisesti järjestämään pysyvä paikka murskauslaitokselle. Kerronta osoittaa kaavoituksen ohjausta ja voidaan katsoa maa-aineslain 3.2 § vastaiseksi.

Päätös on ympäristönsuojelulain vastainen. Hakijan toteamus, että toimet ja käytännöt edustavat parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) periaatetta, ei pidä paikkaansa. Käytettäväksi mainittu porauskalusto, joka ”tarvittaessa varustetaan pölynerotuslaitteistolla”, lienee käsiporauksen aikakaudelta viime vuosisadan puolesta välistä.

Pintamaiden läjittäminen suoja-alueelle louhittaviin syviin kaivantoihin johtaa pilaantuvien vesiesiintymien muodostumisiin, koska vesi ei pääse painanteissa juurikaan vaihtumaan kallioperän ilmoitetun tiiveyden takia.

Luvan myöntämisedellytysten tulee täytyä ennen luvan myöntämistä. Luvan hyväksymisedellytykset eivät täyty jälkikäteen tehtävistä meluntorjuntatoimista.

Typpipitoisuuden kasvun on arvioitu voivan aiheuttaa Ruddammsbäckenissä rehevyyden lisääntymistä. Ammoniumtyppi voi myös kuluttaa vesistöistä happea ja heikentää siten purkuvesistöjen happioloja hankealueen läheisyydessä.

Lupahakemuksen mukaan melu lähimmissä kohteissa voi ylittää raja-arvon, kun epävarmuus otetaan huomioon. Pölypäästöt voivat olla merkittävät, jos porauslaitteistot varustetaan vain tarvittaessa pölynerottimilla ja murskaamo on vain koteloitu. Ympäristöön voi tihkua kalliohalkeamien kautta likaisia vulumia orgaanisten pintamaiden, kaivannais- ja purkujätteiden läjitysalueilta.

Louheen vastaanottoa esitetylle sijoituspaikalle voi tarkastella ympäristönsuojelulain 11.2 § ja 12 §:ien mukaan. Toiminnan voi katsoa olevan nykyisten kaavojen vastaista ja soveltumatonta paikalle. Sipoossa ja lähialueella Keski-Uudellamaalla on muitakin louheen vastaanottopaikkoja, joten mitenkään tarkoituksenmukaista ei ole tuoda louheita ulkopuolelta laadittavalle ja piakkoin rakennettavaksi tarkoitettulle asemakaava-alueelle.

Purettavissa betonirakenteissa voi olla mm. imeytyneitä öljyjä, kemikaaleja ja vaarallisten aineiden jäämiä. Betonirakenteet voidaan siten osin luokitella jätteiksi, joiden tuontiin paikalle, varastointiin ja käsittelyyn sovelletaan ympäristönsuojelu- ja jätelakeja.

Etäisyyden SOK:n logistiikkakeskuksen rakennukseen kerrotaan olevan ”lähimmillään 150 metriä (Bastukärr I alueella tehtävä ottotoiminta on osittain tätä lähempänä)”. Hakijan louhintatoiminnot eivät täytä Muraus-asetuksen 3 §:n 1 momentin etäisyysvaatimuksia.

Päätös ei ole vesilain mukainen

Suunniteltu toiminta muuttaa vesiympäristöjä merkittävästi ja toiminnan vaikutukset lähialueiden maankäytölle ovat jääneet selvittämättä. Vaikutusten on kerrottu olevan vähäisiä kauempana. Tätä perustellaan laimentumissuhteella. Muutosten vaikutukset ovat lähemmin selvittämättömiä. Muistutuksetkin näiltä osin ovat jääneet huomioon ottamatta.

Vesiympäristön muutosten suuruusluokkaa ja vesilain tarkoittaman luvan hakemisen tarvetta voi tarkastella hakemuksessa esitettyjen tietojen mukaan huomioon ottaen lisäksi alueiden suuret pinta-alat. Laskelmat osoittavat kyseessä olevan suuret vesimäärät, jotka voivat muuttaa vesiympäristöä luvanvaraisuuden edellyttämällä tavalla.

Osa-alueen C vaiheessa 2 louhintaa kerrotaan tehtävän kaava-alueen pohjoisreunan EV-alueella. Alimman louhintakorkeuden vaiheen 2 alueella mainitaan olevan +33 metriä. Osa-alueen C pohjoisosaan sijoittuvissa pohjavesiputkissa (PVP1/2010 ja PVP2/2010) pohjaveden pinnan korkeuden on vuosina 2010-2015 todettu olleen +41-+50 metriä (PVP1/2010) ja +43-+48 metriä (PVP2/2010). Pohjaveden pinnankorkeuden alenemisen pohjavesiputkessa PVP1/2010 on arvioitu saattavan johtua tarkkailupisteen läheisyydessä tehtä-

västä louhinnasta. Vaiheessa 2 ollaan siis louhimassa 8-17 m pohjavesiputkessa PVP todetun pohjavesipinnan alapuolelle ja 10-15 m putkessa putken PVP 2 vesipinnan alapuolelle.

Alin louhintakorkeus vaiheiden 3 ja 4 alueilla on +36-+38 metriä lukuun ottamatta vaiheen 4 EV-alueella, jossa louhintakorkeus on alimmillaan +41 metriä. Pohjaveden pinnankorkeus osa-alueen C eteläosassa mitattiin syyskuussa 2015, jolloin se oli havaintoputkessa hp1/15 +42,22 metriä ja putkessa hp2/15 +31,78 metriä. Putkessa hp1/15 todettuun veden korkeuteen nähden vaiheiden 3 ja 4 louhintataso on 5,78-4,22 m alempana. Alimman louhintakorkeuden osa-alueella B kerrotaan olevan +33-+34 metriä. Osa-alueen B läheisyydessä (havaintoputket P3/2011, P4/2011 ja P5/2011) pohjaveden pinnantason kerrotaan olevan noin +35 metriä. Louhinta on tapahtumassa luonnollisen pohjaveden pinnan alapuolelle, jolloin alueelle on muodostumassa 1-2 m syvä vesialue.

Suunniteltu toiminta voi myös muuttaa pohjaveden laatua ja määrää. Toiminnasta kerrotaan muun muassa seuraavasti: ”Osa-alueen B hulevedet on suunniteltu koottavan osa-alueelle B rakennettavaan laskeutusaltaaseen. Allas on suunniteltu rakennettavan louhinta-alueen siihen kohtaan, josta louhinta alkaa ja jonne vedet saa helpoiten ohjattua painovoimaisesti. Jotta louhintaa ei tarvitsisi tehdä pohjaveden pinnan alapuolella, laskeutusaltaan pohja joudutaan tekemään louhintatason alapuolelle ja altaaseen valuvat vedet johdetaan ympäristöön. Altaiden purku järjestetään ensisijaisesti painovoimaisesti, mutta purku pumppaamalla on myös mahdollinen vaihtoehto.” ”Osa-alueella B louhinnan aikaisen pohjaveden alenemisen arvioidaan rajoittuvan ottoalueen välittömään läheisyyteen ja pohjavedenpinnan arvioidaan palautuvan alkuperäiselle tasolle, kun pumppaus lopetetaan ja louhos täytetään maa-aineksilla ottotoiminnan päätyttyä.” Kun ottaa huomioon osa-alueen C todettujen pohjavesipintojen ja louhintatason korkeuseron, niin vaikuttaa odotettavalta, että valumavedet joudutaan pumppaamaan myös C-alueen kaivannosta pois. Kyseessä on pohjaveden pinnan alentaminen louhinta-alueella ja sen ympäristössä. Pumpausten vaikutukset läheisten alueiden luonnonarvoihin ja ojien tulvimiseen on tarpeellista selvittää.

Kaivu ympäröivää maanpintaa matalammalle ja pohjaveden pinnan alapuolelle sekä orgaanisten pintamaiden, kaivannaisjätteiden ja purkubetonien läjitys kaivantoihin johtaa odotettavasti pohjaveden pilaantumiseen, koska kaivannoissa ei ole läpivirtausta tiiviin kallion takia. Orgaaniset pintamaat mätänevät vesipinnan alapuolella ja läjitysaineksista mahdollisesti liukenevat epäpuhtaudet lisäävät pohjaveden pilaantumisriskiä. Myös maaperän pilaantuminen on mahdollista. Työmaalla likaantuneiden pohjavesien vaikutusta ympäristön pohjaveeseen ei voida sivuuttaa, koska kaivannot voivat tulla.

Osa-alueen C louhinnan myötä alueen länsipuolella olevan Keuksuon vesitasapainon kerrotaan muuttuvan. Keuksuon valuma-alue pienenee nykyisestä (noin 90 ha) noin 38 hehtaaria. Valunnan on vastaavasti arvioitu vähenevän noin 420 m³/d (38 ha x keskivaluma 13 l/s km). Suon vesitasapainon säilyttämiseksi ja vaikutusten vähentämiseksi on ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa esitetty patojen rakentamista suon kapeimmille kohdille. Muutos Keuksuon vesitalouteen on niin merkittävä, että suon kasvusto ja eläimistö tulevat odotettavasti vahingollisesti muuttumaan ja voimassa olevassa yleiskaavassa säilytettäväksi tarkoitetut ympäristöarvot häviävät. Patojen rakentaminen ei säilyttäisi

suon läpivirtausolosuhteita, vaan hidastaisi niitä aiheuttaen lisäongelmia, tulvimista padon yläpuolella, veden vähyyttä alapuolella. Myöhempi valumien ohjaaminen kaakkoon kuivattaisi suon ja muuttaisi sen tavanomaiseksi metsäksi. Patorakennelman tekemiseen ei ole esitetty maanomistajan suostumusta.

Päätös ei ole luonnonsuojelulain mukainen

Kirjoverkkoperhosten lievennystoimille on Uudenmaan ELY-keskuksen 21.6.2017 myöntämä lupa (UUDELY/5277/2017). Luonnonsuojelulaki ei tunne lajiin kohdistuvien haitallisten vaikutusten lieventämistä.

Vaihe 6 kerrotaan louhittavan vasta sitten kun kirjoverkkoperhoset ovat todistetusti siirtyneet kompensatioalueelle. Reviiritietoiset kirjoverkkoperhoset eivät odotettavasti siirry vapaaehtoisesti kompensatioalueelle.

Hakemuksessa on esitetty, että ”mikäli toimenpiteillä (luomalla kirjoverkkoperhoselle riittävän paljon hyvälaatuista elinympäristöä toiminta-alueen välittömään läheisyyteen) ei ole saavutettua toivottua tulosta siihen mennessä, kun louhinta laajenee perhosten käyttämälle alueelle (osa-alueen C louhintavaihe 6) loput toukkakotelot voidaan siirtää uudelle alueelle”. Hakemuksen mukainen menettely on luonnonsuojelulain vastainen.

Hakija kertoo siirtäneensä maitikkaa kirjoverkkoperhosten nykyisen elinympäristön länsipuolelle. Jos perhosen ravintokasvia on siirretty nykyiseltä perhosten esiintymisalueelta, niin samalla on hävitetty ja heikennetty lajin esiintymispaikkaa luonnonsuojelulain 47 §:n vastaisesti. Seuraavaksi kerrotaan vuorossa olevan toukkien siirto perustuen luvanvaraiseen toimintaan. Tällaiseen toimintaan voidaan lupa antaa vain, jos lajin suojelutaso säilyy suotuisana. Tämä edellytys ei odotettavasti tule täyttymään kyseisellä alueella. Nykyinen populaatio tulee melkoisella varmuudella häviämään ja on jopa epätodennäköistä, että uusi saadaan muodostumaan alueelle, jonne maitikkaa on siirretty. Kyse ei ole pelkästään kasvien ja toukkien siirroista, vaan odotettavasti uuden alueen mikroilmasto tulee vaikuttamaan ratkaisevasti siihen, mitä tapahtuu.

Uudenmaan ELY-keskuksen 21.6.2017 Faunatica Oy:lle myöntämä lupa luonnonsuojelulain rauhoitusmääräyksistä poikkeamiseen on voimassa vuoden 2019 loppuun asti. Käytettävissä oleva aika ei riitä todentamaan sitä, että reviiritietoiset kirjoverkkoperhoset olisivat muuttaneet kompensatioalueelle, joten ainoaksi mahdollisuudeksi on muodostumassa perhostoukkien haltuunotto ja siirto luonnonsuojelulain vastaisesti. Oikeuskäytäntöön ei sovellu muidenkaan suojeltujen eläinlajien siirtely.

Päätös perustuu luvanhakijan arviointeihin, eikä niiden paikkansa pitävyyttä ole selvitetty riittävän tarkasti.

Enimmillään keskiäänitason asuinrakennusten kohdalla todetaan olevan noin L_{Aeq} 54 dB. Louhintaan liittyvien toimintojen lisäksi osa-alueelle B, louhoksen pohjalle (tasolle n. + 33 metriä), on mallinnettu kiviaineksen murskauslaitos. Kerrotun mukaisesti alueella tulisi olemaan useampia murskauslaitoksia, joten yhden laitoksen melun huomioon ottaminen ei ole riittävää. Myös rikotusmelu ja muut melut on tarpeellista ottaa samanaikaisena toimintana huomioon. Yhteisvaikutusten seurauksena myös Jänissuon varrella olevan asuinrakennuksen kohdalla voi esiintyä mainittua 53 dB suurempi keskiäänitaso.

Mallinnetuissa tilanteissa saatiin melutasoiksi 52-55 dB Jänissuontien varrella sekä etelässä Stenkullantien varrella sijaitsevien asuintalojen kohdalla. Impulssimelukurjausta ei tehty ja laskentaepävarmuus oli ± 3 dB. Mallinnuksen perusteella meluntorjuntaa oli tarpeellista selkeästi parantaa ja hakijalta olisi tullut pyytää ja saada täsmällinen kerronta tehtävistä toimenpiteistä lupaharkintaan.

Hakija toteaa, että mittausten perustella voidaan myös arvioida mahdollista melusuojauksien lisäämisen tarvetta. Melumittausten tekeminen kahden kuukauden aikana toiminnan aloittamisesta ja raportointi kahden viikon kuluessa mittauksista tai niiden päättymisestä ei edusta BAT:n mukaista toimintaa. Mittaus tulisi tehdä heti toiminnan alkuvaiheessa. Kertaluonteinen mittaaminen ei riitä melutilanteiden hallitsemiseen. Louhe kuormataan rintausten juurelta suoraan mobiilimurskaamoon, joten sitä ei varastoida. Tuotekasoista myydään aineksia, joten niiden vaikutus melun vähenemiseen voi jäädä varsin vähäiseksi. Koko tuotannon ajan pysyviksi kasoiksi ei tuotekasoja voi muodostaa. Hakemuksen tiedot olisivat vaatineet selvittämistä ja lupamääräyksillä tapahtuvaa täsmentämistä, jotta esitetyt virheelliset tiedot eivät olisi jääneet toiminnan valvontaongelmiksi.

Kun melumittaukset esitetään tehtäväksi kertaluonteisina mittauksina, niin edustavaa ja luotettavaa kuvaa tuloksista ei saada.

Porauksessa on todettu käytettävän normaalia poravaunua meluvaimennetun sijaan. Haitallista porauksen melua voi torjua muillakin tavoilla, mm. pinta-maakasoilla ja meluseinillä. Meluntorjunnan tarvetta ei voi sivuuttaa hakijan väittämällä vaimennetun poravaunun käyttöön saatavuusongelmalla. Muutkin meluntorjuntatekniikat soveltuvat BAT-tekniikan mukaisiksi ratkaisuiksi.

Pölyvaikutusten osalta muutoksenhakija on todennut, että etäisyys SOK:n logistiikkakeskuksen rakennukseen on lähimmillään 150 metriä ja lähimpään asuinrakennukseen noin 300 metriä, joten pölyamisestä PM₁₀ voi hetkellisesti aiheutua oireita esimerkiksi hengityssairauksista kärsiville.

Hakijan päätelmä toimenpiteiden riittävydestä perustuu hengitettävien hiukasten PM₁₀ pitoisuuksien arviointiin ja ohjearvoon vertaamiseen. Menettely ei riitä pölyntorjunnan riittävyden arviointiin, koska pölyämishaitta ja kohtuuton rasitus muodostuvat ensi sijassa kokonaispölyleijuman (TSP) vaikutuksesta.

Kerrotut pölyhaittojen vähentämistoimenpiteet eivät edusta BAT-periaatteen mukaista toimintaa. Porauslaitteisto kerrotaan varustettavan tarvittaessa pölynkeräyslaitteistolla ja murskaamon pääasiallinen pölyntorjunta on kotelointi, jotka eivät estä hienon pölyn ilmaan pääsyä. Muitakin vähentämistoimia tehdään vain tarvittaessa.

Jätetiedot on ilmoitettu puutteellisesti. Betonimurskeasiaa on käsitelty suppeasti. Kerronnasta puuttuu oleellinen betonikappaleisiin ja -paloihin liittyvä piirre. Ne voivat sisältää imeytyneitä epäpuhtauksia, jotka voivat liueta vajoja pohjaveteen.

Hakijan käyttämä ilmaisu ”tarvittaessa” osoittaa, ettei murskaamojen sijoituspaikkojen ympäristövaikutuksia ole selvitetty riittävästi etukäteen. Pelkkä ko-

telointi ei riitä estämään pölypäästöjä, koska kotelot ylipaineistuvat ja hienojakoiset pölyt pääsevät kotelosta ilmaan samasta paikasta kuin kotelojen läpi menevät murskevirtaukset.

Ennen kuin läjitysaikaa koskeva lupamääräys annetaan, tulee selvittää tarkasti koko läjityskysymys. Parhaan tekniikan mukaisesti työmaalla muodostuvien aineiden läjitykset voidaan suunnitella tehtäväksi klo 8-16. Hakija toteaa, että ympärivuotisen toiminnan salliminen mahdollistaa aiempaa paremmin ympäristöinvestointien teon alueelle, esimerkiksi murskauskokoonpanon tai osan kokoonpanosta sijoittamisen ympäristövaikutusten kannalta edullisempaan kohtaan. Hakijan mainitsevat liiketaloudelliset näkökohdat eivät liity maa-aines- ja ympäristönsuojelulain tarkoittamiin toiminnan hyväksymisedellytyksiin.

Lupaharkinta olisi ollut tarpeellista tehdä lainsäädännön edellyttämät riittävät selvitykset huomioon ottaen, ei arvioiden luvan hyväksymisedellytysten täyttyvän luvanhakijan kerrontoihin perustuen.

Luvan perustelut eivät riitä oikeusharkintaiseen päätöksentekoon

Maa-ainesluvan osalta muutoksenhakija on muun muassa todennut, että maa-ainesten ottaminen kirjoverkkoperhosesiintymän alueella (osa-alueen C louhintavaihe 6) on sallittu Uudenmaan ELY-keskuksen hakemuksesta antaman lausunnon mukaisesti vasta, kun suojelu- ja seurantasuunnitelman mukainen korvaava elinympäristö on toteutettu ja kirjoverkkoperhosen käytössä tai kirjoverkkoperhosesiintymä on siirtynyt todistetusti pois osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelta (lupamääräys 2.). Lainvastaiseen toimintaan on katsottu riittäväksi, että nykyisen esiintymisalueen läheisyyteen on perustettu korvaava alue. Reviiritietoinen kirjoverkkoperhonen ei vapaaehtoisesti siirry pois alueeltaan vuoden 2019 loppuun mennessä. Oikeuskäytäntöön menettely on sopimaton.

Toiminnanharjoittaja on veloitettu liittämään kyseisiä louhintavaiheita koskeviin hulevesien hallinta- ja käsittelyrakenteiden toteutussuunnitelmiin selvitys ja toimenpiteet Keuksuon vesitasapainon säilyttämiseksi (lupamääräys 19.). Toiminta-alueen länsipuolella oleva suoalue, Keuksuo, on tunnistettu paikallisesti arvokkaaksi elinympäristöksi. Hakija on kertonut, että kaikki hulevedet on suunniteltu purettavan ojastoon, joka johtaa Ruddammsbäckeniin ja edelleen Sipoonjokeen. Kaikki hulevedet ollaan siis johtamassa kaakkoon, pois päin Keuksuolta. Seurauksena on Keuksuon vesitalouden ympäristöarvojen tuhoutuminen ja muutos on maa-aineslain 3.1 § 3-kohdan ja 3.4 § vastainen. Pohjaveden pinnan alapuolelle tapahtuva otto olisi edellyttänyt vesilain mukaisen lupakäsittelyn, joka päätöksestä puuttuu.

Kun otetaan huomioon louhinnan pohjataso, niin vaiheessa 2 ollaan louhimassa 8-17 m pohjavesiputkessa PVP todetun pohjavesipinnan alapuolelle ja 10-15 m putkessa putken PVP 2 vesipinnan alapuolelle.

Osa-alue B jää asemakaava-alueen ulkopuolelle, joten louhintatoiminnan aloittamista B-alueella ei voi perustella kaava-alueen esirakentamisella.

Lupaviranomainen viittaa Sipoon kunnan kehitys- ja kaavoituskeskuksen kaavoitusyksikön lausuntoon, jossa on todettu "hakemuksessa esitettyjen louhinta-

tasojen (osa-alue C) olevan sellaisia, ettei louhinta haittaa Bastukärr II työpaikka-alueen asemakaavan toteuttamista". Asia olisi vaatinut lupaharkinnassa perusteellisen selvityksen ennen luvan myöntämistä, koska kerrotut pohjavesikorkeudet ovat 8-17 m louhintatasoja korkeammalla. Louhinta edellyttää tällaisessa tapauksessa pumppausta ja vesien hallittua poisjohtamista. Jottei louhinta vaikeuttaisi asemakaavan toteuttamista pitäisi pohjavesipinnan korkeus saada pysyvästi louhinnan pohjatasoa syvemmälle. Työnaikaisen pumppauksen jälkeen pohjavesipinnan on kerrottava nousevan aiemmalle tasolle. Kaavoitusyksikön lausunto ei riitä asian selvittämiseksi ja siihen nojaava päätöksenteko on tapahtunut ilman riittäviä lisäselvityksiä.

Suunniteltu otto on tuhoamassa Keuksuon ympäristöarvot ja samalla sen maisema-arvot. Voimassa olevassa yleiskaavassa Keuksuo on merkitty alueeksi, jolla on säilytettäviä ympäristöarvoja. Otto on tuhoamassa kirjoverkkoperhosten elinalueen ja populaation. Otto on odotettavasti aiheuttamassa huomattavia ja laajalle ulottuvia haitallisia ja vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa pohja- ja pintavesivaikutusten kautta, ilmeisesti myös haitallisia kaivovaikutuksia. Ottaminen on ristiriidassa lainvoimaisessa yleiskaavassa mainittujen alueiden käyttötarkoitusten kanssa ja vaikeuttaa alueen käyttämistä yleiskaavassa osoitettuihin tarkoituksiin. Samalla vaikeutuu asemakaavan laadinta ja tuleva toteuttaminen.

Suunniteltu toiminta on aiheuttamassa ympäristön pilaantumista ja sen vaaraa, maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellon vastaista seurausta, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista sekä mahdollisesti myös vedenhankinnan vaarantumista ja sen myötä kohtuutonta rasitusta. Pilaantuminen ja sen vaara voidaan ehkäistä. Toiminnan sijoittaminen on aiheuttamassa yleiskaavassa varatun alueen käyttötarkoituksen vaikeutumista.

Hakemuksen mukaan osa-alueen B täyttömäkeen ja osa-alueen C valleihin sijoitetaan ensisijaisesti louhinta-alueelta poistettuja pintamaita. Nämä alueiden reunoille ja pohjaveden pinnan alapuolelle tapahtuvat orgaanisen aineen läjitykset ovat aiheuttamassa maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Humuksellinen pohjavesi voi aiheuttaa lähialueen kaivojen pilaantumista ja sen vaaraa.

Valituksenalaisessa päätöksessä toiminnan on arvioitu olevan järjestettävissä niin, etteivät melulle asetetut raja-arvot ylity. Meluntorjuntatoimenpiteiden riittävyys on veloitettu varmistamaan mittauksin. Lupapäätöksessä ei ole käsitelty lähemmin melu- ja pölypäästöjä. Melumallinnuksen tulokset osoittavat, että melutasot voivat ylittää ohjearvon, kun impulssikorjaus ja arvioinnin epävarmuus otetaan huomioon. Kokemuksia jo alueella tapahtuneesta melutasojen vaihtelusta on runsaasti ja impulssikorjauksen tekemisen tarpeellisuudesta ennen vertaamista ohjearvoon. Pölyvaikutusten osalta on viitattu vain hengitettävän pölyn PM₁₀ mittaustuloksiin, jotka alittavat ohjearvon lyhyellä etäisyydellä louhinta- ja murskaustyömaasta. Pölyhaitan aiheuttavaa kokonaisleijumaa ei ole käsitelty. Ei riitä luvan myöntämisedellytysten selvitykseksi, että mainituin puutteellisin tiedoin arvioidaan, että toiminta on järjestettävissä luvan hyväksymisedellytykset täyttäväksi.

Päätöksen mukaan hulevedet on suunniteltu johdettavan joko Keuksuolle ja edelleen Parmanojan kautta Keravanjokeen (osa-alueen C louhintavaiheet 1 ja 2) tai Ruddammsbäckeniin ja edelleen Sipoonjokeen johtavaan ojastoon (muu

toiminta-alue). Luvanhakijan kerronnan mukaan: ”Kaava-alueen kaikki hulevedet tullaan siis aikanaan keräämään alueen itä-/kaakkoisosaan, jossa on suunniteltu ja suunnitellaan hulevesien keräys- ja viivytysjärjestelyjä (liittyy kaavasuunnitteluun ja toteutukseen). Ottotoiminnan aikaiselle hulevesien käsittelylle on erillisiä järjestelyitä (ks. luku 3.6). Louhinnan myötä ottamisalueen länsipuolella olevan Keuksuon vesitasapaino tulee muuttumaan jonkin verran.” Päättös käsittelee työnaikaista tilannetta, muttei ota huomioon oton jälkeistä tilannetta. Hulevesien ohjaamisjärjestelyjen seurauksena Keuksuo kuivaa ja siitä muodostuu tavanomaista metsäaluetta. Suon ympäristöarvot tuhoataan.

Lupaviranomainen on todennut, että hakemuksen mukaisesta toiminnasta tämän päätöksen mukaisesti toimittaessa ei ennalta arvioiden aiheudu maaperän taikka pinta- tai pohjaveden pilaantumista ja ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset edellytykset luvan myöntämiselle täyttyvät muutoinkin. Luvan myöntämisperusteeksi toteamus ei riitä, varsinkaan kun lupahakemus sisältää virheitä eikä niitä ole huomattu ja päätös perustuu riittämättömiin selvityksiin ja arviointeihin. Jo 1980-luvulta alkaen oli yleistä vaatia vesilain mukainen lupa pohjaveden pinnan alaiseen maa-ainesten ottoon. Nyt tapahtuvassa maa-ainesten otossa on kyse merkille pantavan syvästä pohjaveden pinnan alaisesta otosta ja sen vaikutukset on jätetty käsittelemättä ja huomioon ottamatta. Vesilain mukaista luvan tarvetta ei voida sivuuttaa.

Toiminnan ei ole arvioitu vaikeuttavan alueen käyttämistä voimassa olevissa maakuntakaavoissa ja oikeusvaikutteisissa yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen. Kysymys pohjavesipinnan alapuolelle ulottuvan maanoton vaikutuksista yleiskaavan ohjaamiin maankäyttötarkoituksiin ja alueen rakennettavuuteen on jäänyt käsittelemättä. Kunnallistekniikan putkistojen korkeusasemat olisi tunnettava ennen louhinnan pohjatasojen määrittelyä. Kyse on tärkeästä asema-kaavan suunnittelutehtävästä.

Valituksenalaisen päätöksen lupamääräysten perusteluiden osalta muutoksenhakija on todennut, että lupamääräyksiä ei ole annettu kaikilta perusteluissa mainituin osin. Ympäristöarvoja omaavan Keuksuon, kirjoverkkoperhospopulaation elinalueen ja suoja-alueiden EV säilyttäminen eivät sisälly lupamääräyksiin. Puutteita on myös ottotoiminnasta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä.

Lupamääräysten yksilöityjen perusteluiden osalta muutoksenhakija on todennut, että ELY-keskuksen lausunnossaan kirjoverkkoperhosesiintymän osalta esittämä vaihtoehtoinen menetelmä tarkoittanee laitonta perhostoukkien haltuottoa ja siirtoa pois alueelta.

Määräyksessä 48 asetetun maa-aineslain 12 §:n mukaisen lupamääräysten noudattamisvakuuden arvioitiin kattavan tässä tapauksessa myös maankaatopaikan (täyttömäki ja vallit) maisemoinnin. Näin ollen maankaatopaikan osalta erillisen ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaisen vakuuden asettamisen ei arvioitu olevan tarpeen. Alueella tiedetään olleen pieni laitton jätealue.

Ympäristövaikutusten arvioinnin huomioon ottaminen

Hakemusta kerrotaan muutetun ELY-keskuksen 27.10.2017 antaman lausunnon (UUDELY/9631/2017) perusteella muun muassa ”muuttamalla alimpia

louhintatasoja niin, että louhinta tapahtuu pääosin pohjaveden pinnan yläpuolella". Tehty muutos on ilmeisen riittämätön, eikä poista vesilain mukaisen lupamenettelyn tarvetta. Esitetyt tiedot osoittavat louhintatasojen olevan merkittävästi alempana kuin todetut pohjavesipinnat. Muutoin ilmenee, että vesitasapainon muutos Keukuolla on jo työvaiheessa suuri ja töiden päätyttyä kaikki valumat ohjataan suolta pois päin, jolloin ympäristöarvoja omaava suo tuhoutuu. Kerrotun mukaan alueella on odotettavissa pumppauksia ja vesien poistojohtamisia. Kun otetaan huomioon läheisyydessä sijaitsevat talousvesikaivot, niin toiminnan haittojen selvittämistä vesilain edellyttämällä tavalla ei voi sivuuttaa.

Hulevesien käsittelyn hakemuksen ja tämän päätöksen mukaisesti toteutettuna kerrotaan vastaavan YVA-selostuksessa esitettyä. Kun ottaa huomioon orgaanisen pintamaan läjittämisen louhitulle pohjalle ympäristössä todetun pohjavesipinnan alapuolelle, niin vajovedet tulevat sisältämään humushappoja, jotka eivät poistu biologisessa suodatuksessa. Pohjaveteen muodostuu makuhaitta, joka voi estää sen käytön talousvetenä. YVA-selostuksessa ei ole asiaa käsitelty.

Vastaus lausuntoihin ja muistutuksissa ja mielipiteissä esitettyihin yksilöityihin vaatimuksiin

Aluehallintovirasto on perustanut päätöksensä kertomansa mukaan arviointeihin. Arviointi ei ole oikeusharkinnan edellyttämää tosiseikkoihin perustuvaa luvan myöntämisedellytysten selvittämistä ennen päätöksen tekoa.

Aluehallintovirasto toteaa, että ympäristölupa ja maa-aineslupa perustuvat oikeudellisiin kriteereihin eikä esimerkiksi hakemuksen mukaisen toiminnan tarveharkintaan. Maininnalla virasto viestinee sitä, että hakijan esittämä pikainen tarve asemakaavaluonnoksen mukaiseen esirakentamiseen ei ole kelvollinen peruste asian käsittelyyn. Samalla voitaneen todeta, ettei myöskään hakijan täytäntöönpanopyyntö muutoksenhausta huolimatta taloudellisine perusteluineen ole kelvollinen asian käsittelyyn.

Hakemuksen mukaan ainoastaan osa-alueen C louhintavaiheiden 1 ja 2 alueella muodostuvat hulevedet johdetaan Parmanojan suuntaan ja että louhinnan edetessä Parmanojan valuma-alue tulee pienenemään nykyiseen verrattuna. Tulvimis- ja vettymishaittojen selvittämiseksi olisi ollut tarpeellista todeta työn aikaiset pumppausmäärät ja ojan virtaama sen koko, kaltevuus ja karkeuskerroin huomioon ottaen. Töiden jälkeen valumat ohjataan kaakkoon, jolloin muodostuu kuivumishaittaa. Kerronta jo tapahtuneen toiminnan aiheuttamasta tulvimis- ja vettymishaitasta osoittaa, että samankaltainen tapahtuma on työn aikana tulossa vastaan.

Korvausten osalta muutoksenhakija on muun muassa todennut, että ympäristönsuojelulaki 125 § käsittelee korvauksista päättämistä lupa-asian yhteydessä. Myöntäessään ympäristöluvan lupaviranomaisen on samalla, jollei 126 §:stä muuta johdu, määrättävä toiminnasta johtuvasta vesistön pilaantumisesta aiheutuvat vahingot korvattaviksi. Lain 129 §:ssä on säännös vaatimuksen perusteella tapahtuvasta asian käsittelystä, johon aluehallintovirasto viittaa. Se liittyy ennen lupa-asian ratkaisua aiheutuneen vahingon korvaamista, jollaisesta ei ole tässä tapauksessa kyse. Lainkohdan mukaan valtion ympäristölupaviranomainen voi ympäristölupa-asian yhteydessä käsitellä myös vaatimuksen,

joka koskee hakemuksessa tarkoitettua toiminnasta ennen lupa-asian ratkaisemista aiheutuneen 125 §:ssä tarkoitetun vahingon korvaamista, jollei siitä aiheudu olennaista viivästystä. Jos vaatimusta ei käsitellä lupa-asian yhteydessä, valtion ympäristölupaviranomainen käsittelee sen erillisenä asiana.

Koska kaivualueella on syntymässä myös jätevesiä (muun muassa humushappoja sisältävät valumat, emäksiset valumat betonikappaleista) ja niitä johdetaan ympäristöön, oikeus jäteveden johtamiseen toisen alueelle olisi pitänyt käsitellä ympäristönsuojelulain 68 §:n 1 momentin ja vahingon, haitan ja muun edunmenetyksen korvaaminen lain 68 §:n 2 momentin mukaisesti.

Alueen täyttömäkeen ja valleihin on edellytetty sijoitettavaksi ensisijaisesti louhinta-alueelta poistettavat pintamaat ja näin ollen aloitusluvan myöntämiselle muualta tuotavien maa-ainesten vastaanotolle ei ole katsottu olevan perusteltua syytä. Orgaanisten pintamaiden sijoittaminen pohjavesipinnan alapuolelle tulee aiheuttamaan humushappoisten ja hapettomien valumavesien muodostumista niihin liittyvine haitallisine vaikutuksineen. Maat soveltuvat ohuiksi pintamaakerroksiksi (noin 30 cm) valleihin tai mullan valmistukseen sille sopivassa paikassa.

Lupamääräyksetkään eivät riitä luvan myöntämisedellytyksiksi

Kun ottaa huomioon lupahakemuksen virheet ja sen, ettei asioita ole selvitetty riittävästi lupaharkinnan yhteydessä, niin pelkästään lupamääräyksiä ei voitane pitää säännösten tarkoittamina luvan hyväksymisperusteina.

Lupamääräyksen 1 mukaan kallion louhinta on toteutettava ottamissuunnitelmassa sekä suunnitelmapiirustuksissa esitetyn mukaisesti. Louhintasyvyyydet saavat olla alimmillaan edellä mainituissa piirustuksissa esitetyt. Määräystä voi pitää epäonnistuneena. Pohjaveden pinnan alainen otto olisi pitänyt kieltää ja louhinnan pohjataso määritellä noin 2 metriä korkeammalle kuin mihin pohjaveden pinta nousee oton jälkeen.

Lupamääräyksen 2 mukaan toimenpiteet, mukaan lukien pintamaiden poisto, osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueella saa aloittaa vasta, kun hakemuksen mukainen korvaava elinympäristö on toteutettu tai kirjoverkkoperhosesiintymä on siirtynyt todistetusti pois osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelta. Lupamääräys on riittämätön. Korvaavan elinympäristön toteuttaminen maitikkaa istuttamalla ei mahdollista lajin suojelutason säilymistä suotuisana. Toinen vaihtoehto kirjoverkkoperhosesiintymän siirtymisestä todistetusti pois osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelta, ei toteudu muutoin kuin siirtämällä toukat pois ja kuorimalla pintamaat.

Lupamääräyksen 11 mukaan ”maa-ainesten sijoittaminen on suunniteltava ja toteutettava siten, että estetään ja torjutaan haitat ja vaaratilanteet, kuten sortumat, täyttöalueen puutteellinen vakavuus tai veden lammikoituminen alueelle. Orgaanista ainesta sisältävät maa-ainekset on sijoitettava täytön ylimpiin kerroksiin.” Orgaanisten ainesten sijoittamisen edellyttäminen täytön pintakerrokseen on yleisen käytännön mukaista ja poikkeaa oleellisesti hakijan esittämästä läjitystavasta. Ongelmaksi lähtee muodostumaan tällöin, mihin ylimääräiset pintamaat saadaan sijoitettua. Ilman asian palauttamista uudelleen käsiteltäväksi tuskin löytyy ratkaisua.

Lupamääräyksen 15 mukaan tarvittaessa kuormaamista ja kuljetusta saa tehdä myös lauantaisin klo 7.00-18.00 pois lukien yleiset juhlapäivät. Osa-alueen C louhintavaiheiden 1 ja 2 alueella saa poikkeustapauksissa tehdä kuormaamista ja kuljetusta myös muina aikoina. Lupamääräys ei ole Muraus-asetuksen mukainen. Asetuksen mukaan tarvitaan erityinen syy lauantaisin tapahtuvalle kuormaukselle ja kuljetukselle. Erityisenä syynä ei voi pitää hakijan työnaikaista harkintaa toiminnan tarpeellisuudesta, vaan perusteen on oltava olemassa lupaharkintavaiheessa. Erityisen syyn lisäksi on tarpeellista osoittaa meluntorjunnan riittävyys, kuten asetuksen 8.2 § kohdassa esitetään. Muina aikoina tapahtuvaa maa-ainesten kuormausta ja kuljetusta ei tule pääsääntöisesti sallia. Lupamääräys erityisen syyn ja toiminnan haitattomuuden osoittamisesta on välttämätön asettaa, jotta määräyksen noudattamista kyetään valvomaan.

Lupamääräyksen 17 mukaan toiminta-alueelta poisjohdettavan veden pH-arvon on oltava 6-9. Määräyksen seurauksena on odotettavissa kasvillisuus- ja lajimuutoksia alueella, jonne poisjohdettavien vesien laatuvaikutus ulottuu. Koska kyse on huomattavista vesimääristä, vaikutus voi olla maa-aineslain 3.1 § 3-kohdan tarkoittama kielletty seuraus.

Pohjaveden pinnan seurannasta ja vaikutusten tarkkailusta olisi ollut tarpeellista antaa tarkka lupamääräys talousveden saannin mahdollisen vähentymisen seuraamiseksi.

Lupamääräyksen 23 mukaan poravaunut on varustettava pölynkeräyslaitteilla tai kiven porauksessa syntyvän pölyn leviämistä on estettävä käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Lupamääräyksessä oleva vaihtoehtoisuus tulee poistaa, koska ilman 2-asteista pölynpoistolaitteistoa (sykloni ja suodatin) porausta ei tule sallia tehtäväksi. Tai-sanana asemesta sopii ja-sana käytettäväksi.

Lupamääräys 36 ei ole BAT:n mukainen. Ensimmäinen mittaus tulisi tehdä heti toiminnan aloitusvaiheessa ja tällöin varmistaa se, että melutaso jää alle ohjearvon.

Lupamääräyksessä 48 asetettu maanoton vakuus voi riittää luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamiseen, mutta on ilmeisen riittämätön alueen jälkihoitoon asemakaavoitusalueeksi.

5. Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta on ensisijaisesti vaatinut, että aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksiin tehdään lisäyksiä ja muutetaan lupamääräyksiä 1.1, 1.3, 3, 9, 10, 15, 36 ja 48. Toissijaisesti rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja asian palauttamista uudelleen käsiteltäväksi aluehallintovirastoon luvan myöntämistä varten, mikäli edellä mainitut muutokset edellyttävät luvan uudelleen käsittelyä.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että aluehallintoviraston ratkaisusta tulee ilmetä, että lupa on myönnetty tietyin lupamääräyksiin sekä muutoin hakemuksen mukaisesti, ellei lupamääräyksissä toisin määrätä. Mikäli lupaan ei lisätä velvoitetta noudattaa ympäristölupahakemusta määräysten lisäksi, on määräyksiin poimittava hakemuksesta kaikki ne seikat, joita toiminnassa tulee noudattaa ja joita ei tällä hetkellä ole kirjattuna lupamääräyksiin.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräyksen 1 ensimmäistä kappaletta muutetaan siten, että lupamääräyksissä mainitut asiakirjat tulee olla käytettävissä joko luvan liitteinä tai selkeinä erillisinä tietoina (samalla tavalla nimetty kuin luvassa).

Lupamääräyksessä 1 on viitattu tiettyihin suunnitelmapiirustuksiin, mutta niitä ei ole luvan liitteenä, jolloin lähtökohtaisesti ne tulisi löytyä aluehallintoviraston nettisivulta kyseisen luvan asiakirjoista. Näin ei kuitenkaan kaikilta osin ole. Esim. *Nykytilanne ja suunnitelmakartta, Osa-alue C, piirustus nro 51, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 ja 21.8.2018*; ei löydy 21.8.2018 muutettua versiota.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on lupamääräyksen 1 kolmannen kappaleen osalta vaatinut, että toiminnanharjoittajan ei tule voida yksipuolisesti poiketa louhinnan vaiheistuksesta pelkästään toimittamalla päivitetty ottosuunnitelma.

Lupamääräyksellä ei voi sivuuttaa maa-aineslain 16 §:n 2 momentin lupaviranomaisen myöhempää velvoitetta tutkia muutoksentarpeessa olevaa asiaa ja antaa luvan voimassaoloaikana päätöksellään suostumuksen poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Suostumusta annettaessa edellytyksenä on, että poikkeaminen ja sen laatu, ottaen huomioon lupaharkintaa koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikuta asianosaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräystä 3 muutetaan siten, että luvassa tulee sallia vain alueella louhitun kiven murskaaminen.

Mikäli tarkoituksena on tulevan asemakaavan tehokas toteuttaminen, ei tule sallia muualta tuodun kiviaineksen tuontia ja murskausta.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräystä 9 muutetaan siten, että ainoastaan maavalliin ja täyttömäen verhoiluun tarvittavia maa-aineksia saa tuoda muualta, mikäli alueella ei ole riittävästi ominaisuuksiltaan tarkoitukseen soveltuvia maa-aineksia. Muuten maa-ainesten tuonti Bastukärin kaava-alueiden ulkopuolelta tulee kieltää.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräystä 10 muutetaan siten, että määräys 10 poistetaan, koska jos maavallit rakennetaan suunnitelmallisesti eivät ne voi samanaikaisesti toimia maankaatopaikkana.

Bastukärin rakenteilla olevalla lainvoimaisella asemakaava-alueella (Bastukär I) on koko ajan ollut ongelmana maa-ainesten sijoittaminen, koska alueella on enemmän maa-aineksia kuin mitä järkevästi loppukäytön kannalta saadaan sijoitettua kyseiselle alueelle. Rudus Oy on arvioinut vuonna 2016 Etelä-Suomen aluehallintoviraston antaman luvan 47/2016/1 yhteydessä, että Bastukär I Rudus Oy:n louhinta-alueelta (Bastukär I) on noin 363 000 m³ ktr, jotka on suunniteltu loppusijoitettavaksi Bastukär I:n EV-1 alueille siirtokustannusten vähentämiseksi. Lisäksi Rudus Oy on arvioinut, että Rudus Oy:n louhinta-alueen ulkopuolella, mutta asemakaava-alueilla Bastukär I ja BA on noin 500 000 m³ maamassoja, joita tulee poistaa, jotta kaava-alue saadaan rakennettua kaavan mukaisesti. Arviot maamassoista ovat vaihdelleet louhinta-vuosien aikana 900 000 m³ ktr aina 1,4 milj. m³ ktr asti.

Rudus Oy on arvioinut, että lupapäätöstä 99/2019 koskevalta alueelta (Bastukärr II) syntyy kaivannaisjätteenä pintamaata 1,5 milj. m³ ktr. Vastaava ongelma kuin yllä, eli maa-aineksia on yli tarpeen, näyttää olevan myös nyt myönnetyllä lupa-alueella, jonne esitetään korkeampia maavalleja kuin sinne muutoin olisi tarvetta rakentaa.

Jotta ympäristöhaitat saataisiin minimoitua, tulee louhinta-alueella pyrkiä masataseeseen. Tätä edesauttavat B osa-alueelle tuleva maankaatopaikka ja C osa-alueen maavallit. Maavalleja ei ole kuitenkaan tarkoituksenmukaista rakentaa yhtään sen korkeammaksi kuin alueelta syntyy irtomaita, jos kaavan toteutus ei edellytä maavallien rakentamista esim. näkösuojaksi tai melusuojaiksi. Tässä vaiheessa, kun Bastukärr II asemakaava ei ole lainvoimainen eikä alueenjatkokäyttö ole varmaa, olisi maavallit rakennettava mahdollisimman mataliksi ilman muualta tuotuja maa-aineksia. Toiminnasta aiheutuva meluntorjunta tulee toteuttaa toiminnanaikaisilla pysyvillä meluvalleilla.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräystä 15 muutetaan siten, että maankaatopaikkatoiminnan toiminta-ajoissa tulee täsmentää, että se koskee B osa-alueen toimintaa, koska muilla alueilla ei ole maankaatopaikkatoimintaa.

Poraus- ja murskaustoimintaa tulee sallia vain maanantaista perjantaihin klo 8-18 ja myyntiä maanantaista perjantaihin klo 8-18.

Kuntaan tulleiden yhteydenottojen perusteella voidaan todeta, että kuormauksesta ja kuljetuksesta väistämättömästi aiheutuu peruutuspiipparista sellaista melua, joka koetaan erityisen häiritseväksi.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräystä 36 muutetaan siten, että lupamääräykseen tulee lisätä, että melua tulee seurata jatkuvatoimisella melumittarilla.

Hankkeen toteuttaminen edellyttää toiminnassa tehokkaita meluntorjuntatoimenpiteitä. Meluselvityksen mukaan alueen melutasot tulevat kasvamaan nykytilanteeseen verrattuna. Jotta muuttuviin olosuhteisiin voidaan reagoida riittävän nopeasti, on jatkuvatoiminen melumittaus perusteltua.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupamääräyksessä 48 toiminnanharjoittajalle määrätty maa-aineslain 12 §:n mukainen vakuus 62 800 euroa luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamiseksi tuulee määrätä asianmukaisesti huomattavasti suuremmaksi vastaamaan toiminnan laajuutta, jolloin vakuussumma asettuu noin 1-1,5 miljoonan euron välille, mikäli ei luvassa muuteta määräystä 1 toiminnanharjoittajan yksipuolisesta mahdollisuudesta muuttaa vaiheistusta. Tällöin vakuutta voidaan vapauttaa suoritettua osin työn edetessä. Mikäli lupaa muutetaan, voidaan vakuus määritellä erikseen kullekin vaiheelle, ja voimassa tulee aina olla vakuudet eri vaiheista, jotka jollakin tavalla käynnissä. Vasta hyväksytty lopullinen lopputarkastus mahdollistaa vakuuden vapauttamisen.

Vakuutta määrättäessä tulee ottaa huomioon, että osa-alueen C osalta asemakaavan vireilläolo ei takaa, että alue tulee toteutumaan logistiikka- ja työpaikka-alueena. Alueen toteutuksesta ei tässä vaiheessa ole varmuutta ja va-

kuuksissa tulee huomioida mahdolliset tarvittavat asianmukaiset jälkihoitotoimenpiteet. Maa-ainesoton toiminnanaikaisen vakuuden tulee vastata toiminnan laajuutta. Vakuuden tulee kattaa maisemointi- ja jälkihoitotoimenpiteet kuten louhittujen seinämien luiskaukset ja niiden istutukset ja mahdollisesti louhitun pohjan maisemointi, kirjoverkkoperhosten suojele- ja seurantasuunnitelman toimenpiteitä, pinta- ja pohjavesitarkkailut ja niin edelleen maa-aineslain mukainen lupamääräysten noudattamisvakuus on asetettava erityisesti jälkihoitotoimenpiteiden toteuttamisen varmistamiseksi.

Asiakkaiden tasapuolinen kohtelu tulee huomioida, jolloin huomioitavaksi tulee että, aluehallintovirasto on toisessa yhteisluvassa antanut 22.3.2019 päätöksen (Slätlidenin murskaamoalueen maa-aineslupa sekä kallion louhinnan, louheen murskauksen sekä maa-ainesten ja betonijätteen käsittelyn ympäristölupa, Porvoo, päätös nro: 104/2019, dNro ESAVI/1 1821/2017), jossa 22,5 ha ottoalueen maa-aineslain 12 §:n vakuuden suuruudeksi on määrätty 430 947 euroa seuraavan laskentakaavan mukaisesti:

Vakuusmaksun osa	Laskenta/hintaperuste	Maksuosuus
ottamisalueen pinta-alan mukaan	22,5 ha *5 500 €/ha	123 750 €
ottomäärän perusteella	1 947 000 m ³ *0,084 €/m ³	163 548 €
Välisumma		287 298 €
yli 5 m syvyinen louhintahinta (kerroin 1,5)	1,5 * 287 298 €	430 947 €
Vakuutusmaksu		430 947 €

Tämä laskelma taas perustuu kunnan aikaisempaan lupaan liittyvään laskentatapaan, jolloin on asiallisesti huomioitu eri lupaviranomaisten yhtäläinen toimintatapa (kunta ja valtio) vastaavassa toiminnassa.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että lupaan lisätään määräyksiä betonijätteen käsittely- ja varastointikentän rakenteesta. Betoni- ja tiilijätettä sisältävän kentän tulee täyttää vähintään Mara-asetuksen (843/2017) vaatimukset.

Betonin varastointi ja käsittely aiheuttaa helposti hulevesiin kohonneita pH-pitoisuuksia, jota tulee minimoida alueella, jossa betonimursketta käytetään. Toiminnanharjoittaja ei ole esittänyt tarkempia suunnitelmia betoni- ja tiilijätteen käsittely- ja varastointialueen rakenteista eikä lupaviranomainen ole antanut määräyksiä siitä.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että monessa määräyksessä olevia kohtia, joissa on sanottu vain, että jokin suunnitelma/asiakirja pitää toimittaa, pitää täsmentää; mitä asiakirjan/suunnitelman tulee sisältää ja mitä toimenpiteitä kukin eri tilanne vaatii valvontaviranomaiselta.

Kyseiset määräykset eivät ole riittävän selkeitä. Eikä ole riittävää, että vain vaaditaan toimitettavaksi.

Rakennus- ja ympäristövaliokunta on vaatinut, että mikäli lupaa ei muuteta ja ylijäämään vastaanotto sallitaan, on sille asetettava erillinen oma vakuus esim. nyt määräyksessä 48 määrätty 62 800 euroa.

Määräyksessä 48 asetetun maa-aineslain 12 §:n mukaisen lupamääräysten noudattamisvakuuden arvioitiin kattavan tässä tapauksessa myös maankaatopaikan (täyttömäki ja vallit) maisemoinnin. Näin ollen maankaatopaikan osalta erillisen ympäristönsuojelulain 59 §:n mukaisen vakuuden asettamisen ei arvioitu olevan tarpeen.

Perusteluinaan rakennus- ja ympäristövaliokunta on vielä esittänyt, että epäselvyyksien välttämiseksi lupaan on tarpeen kirjata miltä osin noudatetaan lupahakemusta lupamääräysten lisäksi. Selkeys takaa kaikkien oikeusturvan, niin toiminnanharjoittajan, muiden asianosaisten kuin valvovan viranomaisen. Lisäys on erityisen tarpeen vaativien valvontatilanteiden näkökulmasta ja ennakolta tulee myös luvassa varautua mahdollisiin rikkomustilanteisiin riittävällä selkeydellä, joka ei jätä turhaa sijaa tulkintamahdollisuuksille luvan sisällöstä ja sitovuudesta.

6. *Kiinteistöyhtiö* [REDACTED] on valituskirjelmässään tarkemmin esitetyillä perusteilla vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja asia palautetaan aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi. Lisäksi muutoksenhakija on vaatinut aluehallintoviraston päätöksen täytäntöönpanon kieltoa.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomainen on antanut vastineen.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalouspalvelut-yksikkö on vastineessaan muun muassa todennut, että se on kiinnittänyt huomiota valituksessa esille nostettuun vesistöön johdettavan veden pH:n säätöön.

Sipoonjoki ja sen taimenkanta on mukana valtakunnallisessa lohi- ja meritaimenstrategiassa linjatussa alkuperäisten meritaimenkantojen hoitosuunnitelmassa (luonnos, julkaistaan 2019), joka tulee myös olemaan niin sanottu valtakunnallinen kalavarojen hoitosuunnitelma.

Vesistön taimenkannan vahvistamiseksi toimenpiteisiin, joissa kannan levittäytymistä muihin vesistön osiin edistetään, todennäköisesti ryhdytään jossain vaiheessa. Kanta voi myös vahvistuessaan itse alkaa levittäytymään. Taimenen esiintymisen ja lisääntymisen varmistamiseksi lajin esiintymiselle epäsuotuisia olosuhteita aiheuttavia toimenpiteitä tulee koko vesistössä ja taimenen lisääntymisen kannalta tärkeissä sivupuroissa välttää. Tästä syystä valitus on tältä osin hylättävä ja toiminta-alueelta erityisesti Sipoonjoen vesistöalueelle pois johdettavan veden pH:n säätö tulee toteuttaa aluehallintoviraston päätöksessä edellytetyllä tavalla. Vaihtoehtoisesti luvansaajan tulisi esimerkiksi jatkuvatoimisella tarkkailulla tai muulla lisäselvityksellä yksiselitteisesti osoittaa, että hankkeesta Sipoonjoen sivupuroihin ei kohdistu vesieliöstölle haitallisia vaikutuksia esimerkiksi poikkeuksellisen korkean pH:n muodossa.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on antanut lausunnon. Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunnan valitukseen liittyen aluehallintovirasto on todennut, että se viittaa lupamääräyksen 1 yksityiskohtaisiin perusteluihin ja toteaa, että määräyksen kolmannella kappaleella ei ole sivuutettu sitä, mitä maa-aines-

lain 16 §:n 2 momentissa on säädetty lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä poikkeamisesta. Hakemukseen sisältyvässä ottamissuunnitelmassa on esitetty louhinnan vaiheistus ja siitä poikkeaminen. Kyseisessä ottamissuunnitelmassa on esitetty, että osa-alueella C louhinta jaetaan kuuteen vaiheeseen. Edellä mainitun vaiheistuksen on esitetty olevan viitteellinen ja siitä on esitetty saatettavan poiketa, mikäli se on tarpeen työteknisistä syistä tai kaava-alueen toteuttamiseksi. Lisäksi hakija on esittänyt, että louhintavaihetta 6 (kirjoverkkoperhosen esiintymisalue) ei tulla todennäköisesti jättämään viimeiseksi, mikäli kirjoverkkoperhosesiintymä ei sitä vaadi.

Porvoon kaupungin ympäristöterveysjaosto on antanut vastineen. Alueella aikaisemmin harjoitetusta louhinta- ja murskaustoiminnasta on valitusten perusteella koettu haittaa lähiasutuksen keskuudessa. Uutta toimintaa luvitettaessa tämä on syytä ottaa huomioon. Vaikka melun ja pölyämisen ohjearvot täyttyisivät, voidaan ne kokea häiritseväinä erityisesti, kun toiminta on ympärivuotista ja jatkuva.

Ympäristöterveysjaosto pitää hyvänä Sipoon kunnan ympäristönsuojelun esitystä meluhaittaa aiheuttavan toiminnan toiminta-aikojen rajoittamiseksi maape klo 8-18.

Huoli pohjaveden laadusta ja riittävydestä alueella, jossa kiinteistöjen vesihuolto nojautuu kiinteistökohtaisiin kaivoihin, on aiheellinen. Toiminta ei saa vaarantaa talousveden saantia kiinteistöillä. Ympäristölupamääräyksissä on varmistettava, että mahdolliset kaivoveteen vaikuttavat poikkeamat pohjaveden laadussa tai määrässä havaitaan nopeasti ja ongelmaan reagoidaan viipymättä.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -yksikkö on antamassaan vastineessa muun muassa todennut, että aluehallintoviraston päätöksessä on huomioitu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunnossa esitetty. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on arvioinut, että luvan myöntämisedellytyksiä on riittävällä varmuudella arvioitu ja ennalta arvioiden annettu toiminnalle riittävät määräykset.

Lupamääräysten muuttamisesta, lupapäätöksestä poikkeamisesta ja luvan peruuttamisesta säädetään maa-aineslain 16 §:ssä.

Lupaviranomainen voi luvan voimassaoloaikana antaa päätöksellään suostumuksen poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Suostumuksen edellytyksenä on, että poikkeaminen ja sen laatu, ottaen huomioon lupaharkintaa koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikuta asianosaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin.

Lupaviranomaisen hyväksymä muutos on merkittävä lupa-asiakirjoihin ja muutoksesta on ilmoitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Mikäli valituksen alaisessa luvassa esitetty alueen jälkikäyttö asemakaavaluonnoksessa osoitetusta poikkeaa, tulee luvanhaltijan hakea muutosta lupaan. Muutoshakemuksessa tulee esittää uusi jälkihoitosuunnitelma, arvio jälkihoito-

kustannuksista ja esitys vakuuden tarkistamiseksi (lupamääräys 48). Muutos-hakemus osoitetaan aluehallintovirastolle, joka käsittelee muutoshakemuksen ja antaa siitä päätöksensä.

Uudenmaan ELY-keskus on päätöksellään 31.10.2018 UUDELY/8275/2018 myöntänyt poikkeuksen luonnonsuojelulain 39 §:n mukaisista rauhoitusmääräyksistä (kirjoverkkoperhosen hallussapito ja siirto) vuosille 2018-2019.

Luonnonvesissä veden pH-arvo on yleensä lähellä neutraalia (pH 7), ja vesieliöt ovat sopeutuneet elämään pH-alueella 6–8. Veden pH-arvo voi tilapäisesti kohota muun muassa rehevien järvien pintavedessä voimakkaan levätuotannon vuoksi. Sipoonjoen vesistö kuuluu Natura 2000–ohjelmaan (FI0100086), ja vesistössä elää muun muassa arvokasta kalakantaa. Tämän vuoksi on erityisen tärkeää, että vesistöön ei johdeta voimakkaasti happamia tai emäksisiä vesiä. Myös nyt valituksen kohteena olevassa hankkeessa on perusteltua vaatia alueelta pintavesiin johdettavien vesien neutralointia alueelle pH 6–9. Tämä on yleisesti käytössä oleva pH-alue, jota vaaditaan mm. pääkaupunkiseudulla työmaaohjeissa.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristövastuualue on lisäksi keskustellut asiasta kalatalousviranomaisen kanssa, joka on todennut kantanaan seuraavaa:

Sipoonjoki ja sen taimenkanta on mukana valtakunnallisessa lohi- ja meritaimenstrategiassa linjatussa alkuperäisten meritaimenkantojen hoitosuunnitelmassa. Vesistön taimenkannan vahvistamiseksi toimenpiteisiin, jossa kannan levittäytymistä muihin vesistön osiin edistetään, ryhdytään todennäköisesti jossain vaiheessa. Kanta voi myös vahvistuessaan itse alkaa levittäytyä. Taimenen esiintymisen ja lisääntymisen varmistamiseksi lajin esiintymiselle epäsuotuisia olosuhteita aiheuttavia toimenpiteitä tulee erityisesti Sipoonjoen vesistössä ja taimenen lisääntymisen kannalta tärkeissä sivupuroissa välttää. Tästä syystä valitus on hylättävä ja toiminta-alueelta erityisesti Sipoonjoen vesistöalueelle pois johdettavan veden pH:n säätö tulee toteuttaa aluehallintoviraston päätöksessä edellytetyllä tavalla.

Maa-aineslain 4 b §:n mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja valvoo maa-aineslain 4 a §:ssä tarkoitetun yhteisen luvan mukaista toimintaa silloin, kun toiminnan lupa-asian käsittely kuuluu valtion ympäristölupaviranomaisen toimivaltaan. Tämä tarkoittaa, että lupamääräyksiin kirjatut suunnitelmat, tarkkailuohjelmat ja raportit toimitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, joka käsittelee ne valvonnan edellyttämällä tavalla. Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus noudattaa valvonnassaan lisäksi ympäristönsuojelulain 168 §:n 1 momentin tarkoittamaa ympäristönsuojelulain mukaisen säännölliseen valvontaan liittyvää valvontasuunnitelmaa.

Rudus Oy on antamassaan vastineessa esittänyt, että valitukseen sisältyvät korvausvaatimukset jätetään tutkimatta ja valitukset muilta osin hylätään. *Rudus Oy* on peruuttanut valituksensa siltä osin kuin se on vaatinut lupamääräyksen 17 viimeisen virkkeen poistamista tai muuttamista.

Valituksissa ei esitetä sellaisia seikkoja, jotka antaisivat aihetta maa-ainesten ottoluvan, ympäristöluvan tai niihin liittyvän aloittamisluvan epäämiseen taikka lupa-asian palauttamiseen uudelleen käsittelyä varten. Valitukset eivät

myöskään anna aiheetta asettaa muutoksenhaun kohteena olevasta lupapäätöksestä poikkeavia lupamääräyksiä.

██████████████████████ valitus

██████████████████████ esittävät valituksessaan Parmanojan kunnostukseen liittyviä vaatimuksia. Rudus Oy on viitannut asiakirja-aineistoon sisältyvään hulevesiselvitykseen (Ramboll Finland Oy, 28.11.2017), jossa on tutkittu hulevesien purkureitit ottamisalueen ulkopuolisiin vesistöihin sekä määritetty tarpeelliset viivytystilavuudet ja esitetty vettä viivytettäville ja puhdistaville laskeutusaltaille ohjeellinen sijainti.

Ottamishankkeen eri vaiheille on hulevesiselvityksen pohjalta suunniteltu laskeutusaltat, joiden viivytysaika on arvioitu edellä mainitussa selvityksessä riittäväksi. Kaikkia C-alueen hulevesiä ei myöskään johdeta tulevassa ottohankkeessa Parmanojan suuntaan, vaan hulevesiä tullaan johtamaan myös Ruddammsbäckenin suuntaan (osavaiheet C3-C7). Kuten ottamissuunnitelmasta (s. 15) käy ilmi, on Parmanojan valuma-alueen arvioitu pienentyvän ja Ruddammsbäckenin valuma-alueen vastaavasti kasvavan louhinnan myötä. Lisäksi voidaan todeta, että alueen pohjataso tulee lopputilanteessa viettämään kaakon suuntaan, mistä johtuen kaikki Bastukärr II -asemakaava-alueen vedet tulevat aikanaan ohjautumaan alueen itä- ja kaakkoiskulmaan, johon tullaan suunnittelemaan kaavoitustyön yhteydessä erillinen hulevesien keräys- ja viivytysjärjestelyjä ottotoiminnan jälkeiselle ajalle.

Hulevesien johtamisesta ei voida arvioida aiheutuvan haittaa hulevesien purkukohtien alapuoliselle maankäytölle.

Rudus Oy:n tietoon ei ole tullut, että Parmanojan kapasiteetti tai kunto olisi aikaisemmassakaan toiminnassa osoittautunut ojaan johdettavien hulevesien määrään nähden riittämättömäksi.

Sen lisäksi, että valituksessa esitetyt vaatimukset ovat perusteettomia, ei niiden tutkimiselle ole olemassa myöskään muodollisia edellytyksiä siltä osin kuin vaatimukset koskevat hakemusalueen ulkopuolella olevia alueita.

██████████████████████ valitus

Kirjoverkkoperhosen siirtämistä koskevat toimenpiteet perustuvat, toisin kuin valituksessa väitetään, luonnonsuojelulakiin.

Uudenmaan ELY-keskus on 21.6.2017 UUDELY/5277/2017 myöntänyt luonnonsuojelulain 49 §:n perusteella luvan luonnonsuojelulain rauhoitusmääräyksistä poikkeamiseen kirjoverkkoperhosen häirintään vuoden 2019 loppuun asti päätöksessä mainituin ehdoin. Tämän jälkeen on mahdollista hakea uutta lupaa siltä osin kuin jatkotoimenpiteet kirjoverkkoperhosen siirtämiseksi ovat tarpeen.

Siirron toteuttavalla Faunatica Oy:llä on kokemusta onnistuneista muiden perhoslajien siirroista ja se on toteuttanut aiemmin muun muassa kirjoverkkoperhosen sukulaislajeihin kuuluvan täpläverkkoperhosen esiintymän siirron onnistuneesti. Kirjoverkkoperhosen siirto tukee lajin säilymistä alueella, uudessa suotuisammassa ympäristössä.

Perhosesiintymä ja sen siirtämistä koskevat toimenpiteet on huomioitu asianmukaisesti lupamääräyksessä 2, jonka mukaan toimenpiteet osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelle saa aloittaa vasta, kun korvaava elinympäristö on toteutettu tai esiintymä on siirtynyt todistetusti pois osa-alueen C louhintavaiheen 6 alueelta.

Kertaluontoisia melumittauksia koskevan määräyksen (lupamääräys 36) perusteet käyvät ilmi lupapäätöksen perusteluista. Perusteluissa todetaan tältä osin, että toiminta-alue on vilkkaasti liikennöityjen teiden ympäröimä ja että myös lentoliikenteen on todettu vaikuttavan alueen melutasoon. Lisäksi perusteluissa viitataan siihen, että päivä- ja yöajan keskiäänitasoissa on todettu olevan huomattavaa vaihtelua riippumatta siitä, onko alueella louhinta tai murskaus käynnissä. Lupaviranomainen on näillä perusteilla aivan oikein katsonut, että melun tarkkailu on tarkoituksenmukaisinta toteuttaa tarkkailuohjelmassa esitetyn kertaluonteisin mittauksin.

Melun osalta Rudus Oy on lupahakemusta varten teettänyt asiakirja-aineistoon sisältyvän meluselvityksen (Ramboll, 11.12.2017). Meluselvitys osoittaa, että toiminta on järjestettävissä niin, ettei toiminnasta aiheudu ohjearvojen ylittävää melua. Meluselvityksessä määritetyt meluntorjuntatoimet - murskauslaitoksen sijoittaminen suojavallien tai kallioseinämän suojaan - on sisällytetty ottosuunnitelmaan ja niihin tullaan kiinnittämään erityistä huomiota luvan mukaisessa toiminnassa. Lisäksi meluntorjuntatoimista on määrätty lupamääräyksessä 26, joka vastaa sisällöltään asetuksen (300/2010) 6 §:n säännöstä.

Meluntorjuntatoimien riittävyys ja keskiäänitasojen pysyminen lupamääräyksessä 36 asetettujen raja-arvojen sisällä varmistetaan edellä mainituin melumittauksin.

Rudus Oy on viitannut asiakirja-aineistoon sisältyvään YVA-selostuksen liitteenä 3 olevaan polymallinnukseen (Ramboll, 20.6.2016), jossa todetaan muun muassa seuraavaa: ”Raja-arvoihin verrattavat, vuorokauden keskimääräiset PM10-pitoisuudet (raja-arvo $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$), rajoittuvat pölyn leviämislaskelmien perusteella 100-200 metrin etäisyydelle toiminta-alueesta.

Mallinnetussa toimintatilanteessa vuoden tarkastelujakson 36. korkeimmat vuorokausipitoisuudet lähimpien asuinrakennusten kohdalla olivat suurimmillaan noin $5\text{--}10 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eli noin 10-20 % vuorokauden raja-arvosta.”

”Toiminnan vaikutukset lähimpien asuin tonttien ulkoilman PM10-pitoisuuden vuosikeskiarvoihin ovat leviämislaskelmien perusteella suhteellisen vähäiset, johtuen toiminnan päästöjen jaksottaisuudesta ja vaihtelusta sekä toiminnan ja kohteiden välisestä etäisyydestä. Lähimmissä asuin kohteissa, arvioitu toimintojen aiheuttama lisäys vuosikeskiarvoon on todennäköisesti alle 10 % vuoden raja-arvosta.”

Toiminnan pölyvaikutukset voidaan edellä olevan perusteella arvioida varsin vähäisiksi.

Lupapäätöksessä asetettu määräys pölyntorjunnasta (lupamääräys 23) vastaa sisällöltään asetuksen (800/2010) 4 §:n sisältöä. Määräystä voidaan pitää asianmukaisena ja riittävänä.

Lupapäätöksessä on myös asetettu asianmukainen määräys (lupamääräys 37) hiukkaspitoisuuksiin kohdistuvien toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja mittaamisesta. Määräys on asetettu lupahakemukseen liitetyn tarkkailuohjelmaehdotuksen mukaisesti ja myös sitä voidaan pitää riittävänä.

Pohjaveden tarkkailuohjelma sekä vesihuolto

Pohjavesivaikutuksia on tarkasteltu YVA-selostuksen luvussa 14.5 sekä selostuksen liitteenä 4 esitetystä erillisestä pohjavesimallinnusraportista. Selvitysten perusteella voidaan arvioida, että pohjaveden aleneminen rajoittuu ottoalueen välittömään läheisyyteen ja että vaikutukset lähiasutuksen kaivojen veden saantiin ovat vähäisiä. Lisäksi voidaan todeta, että 14.6.2017 laadittua ja 27.11.2017 täydennettyä tarkkailuohjelmaehdotusta on lupamääräyksessä 34 täydennetty edelleen Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen esittämällä tavalla. Sanotun lupamääräyksen velvoitteet ovat kaiken kaikkiaan riittävät kattavan kuvan saamiseksi toiminnan mahdollisista pohjavesivaikutuksista. Myös jakelualueen perustamista koskeva vaatimus on edellä todetun johdosta perusteeton.

Louhinnan etenemissuunnista yhtiö on viitannut siihen mitä meluntorjunnasta on edellä todettu.

Murskauslaitoksen sijoittaminen

Alueelle sijoitettavat murskauslaitokset ovat lupahakemuksen mukaan tyyppiltään siirrettäviä ja ne toimivat urakkaluontoisesti. Laitosten kuljettimet on riittävässä määrin koteloitu pölyämisen vähentämiseksi ja työturvallisuuden parantamiseksi. Murskauslaitosten sijoituksessa otetaan huomioon mm. edellä mainitun meluselvityksen tulokset sekä ottosuunnitelman ja lupamääräysten mukaiset meluntorjuntatoimet. Murskauslaitoksiin ja niiden sijoittamiseen liittyvät lupamääräykset ovat asianmukaiset ja riittävät.

Muualta tuotava maa-aines ja toiminnan aikajänne

Muualta tuotavan maa-aineksen vastaanotolle lupapäätöksen sallimassa laajuudessa ei ole laissa säädettyä estettä. Sama pätee myös valituksessa mainittuun betonin murskaukseen.

Osa-alueen B täyttömäkeen ja osa-alueen C valleihin saa lupamääräyksen 9 mukaan sijoittaa myös muualta tuotuja pilaantumattomia maa-aineksia, mikäli louhinta-alueelta poistettuja pintamaita ei ole riittävästi täyttömäen ja vallien rakentamiseksi. Muualta tuotavia pilaantumattomia maa-ainesten määrää on lisäksi rajoitettu siten, että niitä saa ottaa vastaan 150 000 t/a.

Mahdollisuus ottaa vastaan muualta tuotavia maa-aineksia on välttämätön, jotta lupamääräyksessä 9 tarkoitettuihin valleihin ja täyttömäkeen riittäisi varmasti maa-aineksia. Hakemusalueella olevien pintamaiden määrää sekä täyttömäkeen ja valleihin tarvittavaa määrää koskeviin arvioihin ja laskelmiin liittyy väistämättä epävarmuustekijöitä, mistä johtuen muualta tuotavan maa-aineksen tuonnin alueelle tulee olla mahdollista. Pintamaiden sijoittaminen alueelle lupamääräyksen 9 mukaisesti ei hidasta tulevan logistiikka-alueen käyttöönottoa, vaan palvelee päinvastoin sen valmistumista. Lupamääräys 12 muun mu-

assa edellyttää, että vallien maisemoinnissa on otettava huomioon alueen tuleva, kaavan mukainen maankäyttö.

Valittajan vaatimus lupa-ajan lyhentämisestä 10 vuoteen on hankkeen laatuun ja laajuuteen nähden niin ikään perusteeton. Muun muassa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on lupahakemuksen ja sen täydennysten johdosta antamassaan lausunnossa 25.4.2018 katsonut, että hakemuksessa on esitetty maa-aineslaissa tarkoitettu erityinen syy haetulle 20 vuoden lupa-ajalle. Myöskään Sipoon kunnan kaavoitusviranomaisella ei ole ollut mitään huomauttamista lupa-aikaan.

Aloittamislupa

Aloittamisluvulle on ollut perusteltu syy. Toiminnan aloittaminen on tarpeen, jotta viereisellä Bastukärr I -asemakaavan alueella harjoitettu louhinta ja kalliokiviaineksen murskaus voisivat jatkaa keskeytyksettä nyt kysymyksessä olevalla alueella. Bastukärr on seudullisesti tärkeä kiviainesvaranto, joka sijaitsee hyvien liikenneyhteyksien varrella ja riittävän lähellä kiviaineksen käyttökohteita pääkaupunkiseudulla. Toiminnan keskeytyminen Bastukärrin alueella vaikeuttaisi kiviainesten saatavuutta pääkaupunkiseudulla ja lisäisi merkittävästi korvaavien kiviainesten kuljetusmatkoja. Toiminnan aloittaminen on tarpeen myös siitä syystä, että hankkeessa on kysymys varsin merkittävän työpaikkojen ja palveluiden laajentumisalueen esirakentamisesta.

Täytäntöönpano ei myöskään tee muutoksenhakua hyödyttömäksi. Toiminnan ympäristövaikutukset ovat lupahakemusta edeltäneen YVA-menettelyn takia varsin hyvin tiedossa ja niistä on annettu lupamääräykset, joita luvanhakija noudattaa. Lisäksi toiminnan aloittamisesta aiheutuvat melu-, pöly ja tärinähdä voidaan tarvittaessa lopettaa välittömästi, mikäli lupa evätään tai sen määräyksiä muutetaan.

Edelleen voidaan todeta, että jo pelkästään aluetta koskevan kaavoituksen mukaisen maankäytön toteutuminen edellyttää aloittamisluvan käsittämisen alueen tasaamista louhimalla. Alueen maankäyttöä ohjaa muun muassa lainvoimainen oikeusvaikutteinen Sipoon yleiskaava 2025, jossa hakemusalue sijoittuu pääosin työpaikka-, teollisuus ja varastoalueelle (TP), jonka alueella mm. alueen tasaaminen maa-ainesotolla loppukäytön vaatimuksia vastaavaksi on sallittua. Yleiskaavaan perustuen alueella on tällä hetkellä käynnissä myös BA2 Bastukärr II -työpaikka-alueen koskeva asemakaavatyö. Alueelle ei ole asetettu toimenpiderajoituksia asemakaavan laatimista varten.

Sipoon kunta / Kehitys- ja kaavoituskeskus / Kaavoitusyksikkö on lupahakemuksen johdosta antamassaan lausunnossa 24.10.2018 katsonut, että hanke on käynnissä olevan, tulevan asemakaavan BA2 Bastukärr II työpaikka-alueen asemakaavan sekä Sipoon yleiskaavan 2025 sekä maakuntakaavan mukainen.

Lausunnon sivulla 2 on todettu muun muassa seuraavaa:

“Hyvin mäkiseen ja kallioiseen maastoon on mahdollonta toteuttaa työpaikka-alueen ilman merkittäviä pinnantasauksia, jotka sisältävät louhintoja. BA2 Bastukärrin kaavatyön yhteydessä on laadittu pinnantasaussuunnitelma, joka mahdollistaa sekä toimivan katuverkon, yhteyden Jokivarrentielle että toimivan hulevesijärjestelmän toteuttamisen alueella. Alueen hulevedet kootaan

keskitetyksi käsiteltäväksi selkiytettäväksi ja biopuhdistettavaksi kaakkoisnurkkaan, ennen johtamista Ruddamsbäckeniin. Tämä taas vaatii pinnantasausta, joka on vedet alueelta kokoava, kuppimainen. Tästä syystä alue on tasattava BA2 kaavatyössä esitetyllä tavalla. Rudus Oy:n ympäristölupahakemuksessa esitetyt pinnantasaustoimenpiteet mahdollistavat osaltaan, eivätkä estä BA2 Bastukärrin II:n alueen myöhemmän käyttöä logistiikkapainotteisena työpaikka-alueena. Ruduksen ympäristölupahakemuksen mahdollistama toiminta ei siis haittaa BA2 Bastukärr II:n asemakaavan toteuttamista.”

Huomionarvoista on myös se, että Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on YVA-arviointiselostuksesta 22.2.2017 antamassaan yhteysviranomaisen lausunnossa katsonut, että hanke on oikeusvaikutteisen yleiskaavan näkökulmasta toteuttamiskelpoinen.

Vahingonkorvausvaatimus

Valittajien esittämän vahingonkorvausvaatimuksen tutkiminen ei kuulu käsillä olevan lupamenettelyn yhteyteen. Korvausvaatimus on jätettävä tutkimatta.

Toiminta-ajat

Toiminta-ajat on asetettu lupapäätöksessä asetuksen (800/2010) mukaisina. Koska lupahakemukseen liittyvä selvitysaineisto osoittaa, että toiminta on järjestettävissä siten, että se täyttää lainsäädännön asettamat vaatimukset ja luvan myöntämisedellytykset, ei ole mitään perustetta asettaa toiminta-aikoihin valituksessa vaadittuja lisärajoituksia.

Valituksessa vaaditut lisärajoitukset myös vaikeuttaisivat perusteettomasti lupahakemuksen mukaista toimintaa. Vuorokautisiin toiminta-aikoihin vaaditut lisärajoitukset hankaloittaisivat muun muassa toiminnan järjestämisen tarvittavilta osin kahdessa työvuorossa sekä raaka-aineiden toimittamisen pitkäkestoiisiin betonivaluihin. Kiviaineshuollon turvaamisen kannalta on tärkeää, että vuorokautista toiminta-aikaa ei rajoiteta enempää kuin mitä lain vaatimukset selvästi edellyttävät.

Heinäkuulle vaadittuun lisärajoitukseen liittyy se merkittävä haitta, että kesä on rakentamisen ja kiviainestuotannon kannalta kaikkein vilkkainta aikaa varsinkin pääkaupunkiseudulla. Toiminnan keskeytymisestä tällöin aiheutuisi luvanhaltijalle haittaa ja taloudellista vahinkoa. Toiminta-aikaa ei tule tältäkään osin rajoittaa enempää ilman laissa säädettyä perustetta.

Kaavoitus- ja elinkeinoviranomaiselta pyydettävästä lausunnosta Rudus Oy on todennut, että Sipoon kunta / Kehitys- ja kaavoituskeskus / Kaavoitusyksikkö on 24.10.2018 päivätyssä lausunnossa esittänyt kannanottonsa hankkeen suhteesta maankäyttösuunnitelmiin.

[REDACTED] valitus

Rudus Oy on aloittamisluvan osalta muun muassa todennut, että toiminnan aloittamiselle esitetyt syyt eli tarve laajentaa olemassa olevaa toimintaa uudelle alueelle, voivat hallinto- ja oikeuskäytännön mukaan olla laissa tarkoitettu perusteltu syy aloittamisluvan myöntämiselle. Asemakaava-alueen esirakentaminen ei myöskään tee asemakaavoitukseen liittyvää vuorovaikutusta tai

muutoksenhakua hyödyttömäksi. Esirakentaminen toteutetaan väljästi ja se jättää riittävästi liikkumavaraa asemakaavoitusprosessissa ratkaistaville asioille.

Ottamishanke sijoittuu alueelle, johon on rakentumassa työpaikka-alue ja sen laajennus voidaan ohjeellisesta suojaetäisyydestä naapurikiinteistön rajaan tarvittaessa poiketa siltä osin kuin se on asemakaavarajausten kannalta välttämätöntä.

Päätöksen palauttamista koskeva vaatimus

Rudus Oy on muun muassa todennut, että päätös on perustunut sovellettavien lakien ja säädösten mukaisiin oikeudellisiin kriteereihin. Selvitysaineisto ei tue valittajan käsitystä siitä, että päätös olisi maa-aineslain vastainen. Suunniteltu ottotoiminta ei ole ristiriidassa maa-aineslain 3:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa lupamääräykset huomioon ottaen. Hankkeen laajuudesta ja aluetta koskevista maankäyttösuunnitelmista johtuen on olemassa myös maa-aineslain 10 §:ssä tarkoitettu erityinen syy 20 vuoden lupa-ajalle. Selvitysaineisto ei ole ympäristönsuojelulain vastainen. Valituksessa selostetut ympäristövaikutukset ovat sellaisia, jotka tyypillisesti hoidetaan lupamääräyksiin ja jotka lupaviranomainen on myös tässä tapauksessa ottanut asianmukaisesti huomioon lupamääräyksiä antaessaan. Lupapäätös ei ole Muraus-asetuksen vastainen. Lupapäätöksen perusteluista (s. 123) käy ilmi, että S-ryhmän logistiikkakeskukset Oy:n lupamenettelyn yhteydessä esittämät seikat on otettu huomioon toiminnasta aiheutuvien pölypäästöjen vähentämistä ja rajoittamista sekä tärinähaittojen ehkäisemistä koskevia lupamääräyksiä annettaessa. SOK:n logistiikkakeskusta ei kuitenkaan voida pitää sellaisena sairaaloihin tai päiväkoteihin rinnastettavana kohteena, jota asetuksen (800/2010) 3.1 §:ssä tarkoitetaan.

Vesilain vaatimukset on huomioitu lupamenettelyssä. Alkuperäisessä ottosuunnitelmassa esitettyjä ottotasoja on korjattu 30.11.2017 päivättyllä lupahakemuksen täydennyksellä siten, että vesilain mukaisen luvan tarve on poistunut. Kyseinen korjaus on perustunut siihen, mitä Uudenmaan ELY-keskus on asiasta esittänyt. Myös vesientarkkailuun on tehty tässä yhteydessä Uudenmaan ELY-keskuksen esittämiä muutoksia. Lupahakemuksen 21.12.2017 päivättyyn lisätäydennykseen sisältyvässä selvityksessä louhokseen kulkeutuvien ja poisjohdettavien pohjavesien yhteismääräksi on arvioitu osa-alueella C keskimäärin $46 \text{ m}^3/\text{d}$ ja osa-alueella B noin $7 \text{ m}^3/\text{d}$. Poisjohdettavat pohjavesimäärät ovat siten alle vesilaissa mainitun $250 \text{ d}/\text{m}^3$. Uudenmaan ELY-keskus on sittemmin lupahakemuksen ja sen täydennysten johdosta antamassaan lausunnossa 25.4.2018 (s. 11) ilmoittanut käsityksensä, että suunniteltu ottaminen ei ennalta arvioiden aiheuta vesilain 3:2 §:n tarkoittamia seurauksia.

Päätös ei ole luonnonsuojelulain vastainen. Lupamenettelyä on edeltänyt YVA-lainsäädännön mukainen menettely ja toiminnan ympäristövaikutuksia on selvitetty lupahakemuksen yhteydessä varsin monipuolisesti ja perusteellisesti. Hakemuksessa esitetyt mittaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehty pätevästi, luotettavasti ja toiminnan ympäristövaikutusten kannalta tarkoituksenmukaisesti. Lupapäätöksen perustelut eivät ole riittämättömiä oikeusharkintaiseen päätöksentekoon, vaan ilmentävät nimenomaan oikeusharkintaa. Lupapäätöksessä on annettu sellaiset määräykset, jotka ovat luvan myöntämisedellytysten kannalta vähintäänkin riittävät.

Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunnan valitus

Rudus Oy on todennut, että lupapäätöksestä jo nyt ilmenee, miltä osin lupahakemusta tulee noudattaa sellaisenaan. Valittajan esittämä muutos on sen vuoksi aiheeton. Rudus Oy:llä ei ole huomautettavaa siihen, että lupamääräyksen I ensimmäisessä kappaleessa mainitut asiakirjat tarvittaessa liitetään lupaan.

Rudus Oy on viitannut siihen, mitä aluehallintovirasto on todennut asiasta valitusten johdosta antamassaan lausunnossa 21.8.2019. Koska mahdolliset poikkeamat louhinnan vaiheistuksesta on hyväksyttävä lupaviranomaisella, ei kysymys ole siitä, että luvanhaltija voisi yksipuolisesti poiketa vaiheistuksesta. Vaatimus lupamääräyksen muuttamisesta on sen vuoksi aiheeton.

Lupamääräyksen 3 osalta Rudus Oy pitää vaadittua muutosta perusteettomana. Muualta tuodun louheen sisällyttämiselle alueella louhittavan kalliokiviaineksen enimmäismäärään (500 000 t/a) ei ole laissa säädettyä estettä. Kysymys on lähialueilta, ensisijaisesti Keski-Uudeltamaalta, tuotavasta ylijäämälouheesta, jonka murskaaminen hakemusalueella on tarkoituksenmukaista, koska etäisyydet muihin vastaaviin ylijäämälouheen vastaanottopaikkoihin olisivat huomattavan suuria. Suurilla ja pitkäkestoisilla louhosalueilla voidaan myös investoida tehokkaammin laitteistoihin ja toiminnan ympäristövaikutuksia vähentäviin suojauksiin. Muualta tuotavan louheen mahdollinen sisältyminen alueella vuosittain murskattavaan määrään ei myöskään sanottavasti hidasta asemakaavan toteuttamista. Lupaviranomainen on päätöksessään aivan oikein katsonut, että muualta tuotavan louheen murskaaminen alueella tulee sallia lupamääräyksestä 3 ilmenevässä laajuudessa.

Rudus Oy toteaa, että kyseinen lupamääräys 9 jo nyt rajoittaa ylijäämämaiden tuontia alueelle siten, että niitä saa tuoda vain, mikäli louhosalueelta poistettuja pintamaita ei ole riittävästi täyttömäen ja vallien rakentamiseksi. Valittajan esitys lupamääräyksen muuttamisesta on siten aiheeton.

Rudus Oy katsoo, ettei lupamääräyksen 10 poistamiselle ole perusteita. Valittajan käsitys siitä, että pintamaita olisi alueella yli tarpeen, ei myöskään ole välttämättä oikea. Hakemusalueella olevien pintamaiden määräksi on arvioitu 1,5 miljoonaa m³tr. Osa-alueiden B ja C täyttömaässä ja valleissa olevaa täyttötilavuutta on vastaavasti arvioitu 30.11.2017 päivättyyn lupahakemuksen täydennykseen sisältyvässä massalaskelmassa, jonka mukaan täyttötilavuutta on yhteensä 1,8 miljoonaa m³tr. Pintamaita ei siten olisi alueella yli tarpeen, vaan noin 300 000 m³tr alle tarpeen. Kaiken kaikkiaan asian arviointiin liittyy sellaisia epävarmuustekijöitä, joista johtuen on tärkeää, että täyttömäkeen ja valleihin käytettävän maa-aineksen riittävyys on varmistettu asianmukaisin lupamääräyksin. Rudus Oy:n käsityksen mukaan lähtökohdaksi ei voida ottaa sitä, että maavallit olisi tässä vaiheessa rakennettava mahdollisimman mataliksi ilman muualta tuotuja maa-aineksia. On yllättävää, että rakennus- ja ympäristövaliokunta ylipäänsä ottaa kantaa pintamaiden sijoittamista koskevaan kysymykseen asemakaavan toteutuksen kannalta. Toimivalta kuuluneen tältä osin Sipoon kunnan kaavoitusviranomaisella, joka on lausunut asiasta lupahakemuksen johdosta antamassaan lausunnossa 24.10.2018.

Rudus Oy pitää toiminta-aikoja koskeviin määräyksiin vaadittuja muutoksia perusteettomina. Maankaatopaikan toiminta-aikoihin vaadittu täsmennys ei olisi omiaan selventämään lupamääräyksen sisältöä, pikemminkin päinvastoin.

Poraus- ja murskaustoiminnan sekä kuormaamisen ja kuljetusten toiminta-aikeisiin vaadittujen muutosten osalta Rudus Oy on viitannut siihen, mitä päivityksistä toiminta-ajosta on aiemmin jo todettu. Lisäksi asetuksen (800/2010) esitöissä viitataan siihen, että kuormauksia ja kuljetuksia on voitava tehdä lauantaisin siten, että muu kiviainesta tarvitseva rakennustoiminta ei toimitusten viivästyessä häiriinny. Rudus Oy:n tietoon ei ole tullut mitään valituksia peruutushälyttimiin liittyen. Myös Bastukärren logistiikka-alueilla liikkuva raskas kalusto käyttää peruutushälyttimiä sellaisessa toiminnassa, joka ei ole ympäristöluvan varaista. Edelleen huomautetaan, että muun muassa työkoneiden peruutushälyttimistä aiheutuvat äänet on otettu huomioon niissä melumallinukissa, joihin edellä on viitattu.

Vaadittu muutos lupamääräykseen 36 on perusteeton.

Lupamääräyksestä 48 Rudus Oy on viitannut siihen, mitä aluehallintovirasto on todennut asiasta valitusten johdosta antamassaan lausunnossa 21.8.2019. Koska mahdolliset poikkeamat louhinnan vaiheistuksesta on hyväksyttävä lupaviranomaisella, ei kysymys ole siitä, että luvanhaltija voisi yksipuolisesti poiketa vaiheistuksesta.

Lisävaatimus on aiheeton. Käsittely- ja varastointialue on lupamääräyksen 14 mukaan rakennettava niin, ettei betoni- ja tiilijäte sekoitu pohjamaahan. Hakemuksessa betonijätteen käsittelyn on esitetty tehtävän tasatun kalliolouhinnan päälle Betoroc-murskeella tasatulle ja tiivistetylle kentälle. Lupaviranomainen on aivan oikein arvioinut hakemuksen mukaiset rakenteet riittäviksi ja katsonut, että niistä ei ole tarpeen antaa tarkempia määräyksiä.

Lisävaatimus on aiheeton. Lupapäätökseen sisältyvät määräykset ovat riittävän selkeät. Liian yksityiskohtaiset määräykset viranomaisille myöhemmin toteutettavien suunnitelmien/asiakirjojen sisällöstä voivat käytännössä osoittautua ajan mittaan epätarkoituksenmukaisiksi.

Lisävaatimus on perusteeton. Lupamääräyksessä 48 asetettu vakuus on myös maankaatopaikan osalta lupakäytännön mukainen ja riittävä.

Keravan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen, Vantaan kaupunki ja Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna vastinetta.

Sipoon kunnalle, Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, Sipoon kunnan terveydensuojeluviranomaiselle, Sipoon kunnan kaavoitusviranomaiselle ja Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri yksikölle, Keravan kaupungille, Keravan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle ja Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle on varattu tilaisuus antaa vastine valitusten johdosta. Vastineita ei ole annettu.

[REDACTED] ovat antaneet vastaselityksen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Lausuminen Rudus Oy:n valituksesta raukeaa siltä osin kuin yhtiö on peruuttanut valituksensa.

2. Hallinto-oikeus jättää tutkimatta Kiinteistöyhtiö [REDACTED] [REDACTED] valituksen.

3. Hallinto-oikeus hylkää [REDACTED] vaatimuksen katselmuksen järjestämisestä.

4. Hallinto-oikeus hylkää [REDACTED] ja Rudus Oy:n valitukset sekä enemmälti hylkää [REDACTED] ja Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunnan valitukset. Hallinto-oikeus kumoaa aluehallintoviraston päätöksen siltä osin kuin se on myöntänyt ympäristöluvan betoni- ja tiilijätteen käsittelyyn sekä hylkää tältä osin yhtiön hakemuksen. Hallinto-oikeus kumoaa lupamääräyksen 13 ensimmäisen ja toisen kappaleet, lupamääräyksen 14, lupamääräyksen 43 kolmannen kappaleen (betoni- ja tiilijätteen käsittely) ja lupamääräyksen 47, lisää lupaan uuden lupamääräyksen 49 sekä muuttaa lupamääräyksiä 1, 3, 4, 6, 15, 19, 33, 36 ja 42 (*muutokset kursivilla*).

5. Hallinto-oikeus hylkää täytäntöönpanon kieltämistä koskevat vaatimukset.

Lupamääräykset 1, 3, 4, 6, 13, 14, 15, 19, 33, 36, 42, 43, 47 ja 49 ovat alla kokonaisuudessaan seuraavasti:

1. Kiviaineksia saa louhia hakemukseen liitettyjen suunnitelmapiirustusten (Nykytilanne- ja suunnitelmakartta, Osa-alue B, piirustus nro S7, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 sekä Nykytilanne- ja suunnitelmakartta, Osa-alue C, piirustus nro S1, päivätty 27.6.2017 ja muutettu 16.11.2017 ja 21.8.2018) mukaiselta pinta-alaltaan 61,2 hehtaarin ottoalueelta.

Kallion louhinta on toteutettava ottamissuunnitelmassa sekä suunnitelmapiirustuksissa esitetyn mukaisesti. Louhintasyvyyydet saavat olla alimmillaan edellä mainituissa piirustuksissa esitetty. *Lupapäätöksen liitteenä tulee aina olla voimassa oleva suunnitelmapiirustus.*

Ottosuunnitelman mukaisesta louhinnan vaiheistuksesta voidaan poiketa, mikäli poikkeaminen ei lisää lähimmille häiriölle alttiille kohteille aiheutuvaa melu- tai pölyhaittaa tai muuta rasitusta. Louhinnan vaiheistuksen muuttuessa ottosuunnitelma on päivitettävä. Päivitetty ottosuunnitelma on toimitettava *Etelä-Suomen aluehallintovirastolle*, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ja Keravan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisille vähintään kaksi kuukautta ennen muutetun suunnitelman mukaisen louhinnan aloittamista. *Ennen poikkeamiseen ryhtymistä, Etelä-Suomen aluehallintoviraston on tullut hyväksyä päivitetty ottosuunnitelma.*

Vuotuinen ottomäärä saa olla enintään 800 000 m³ktr/a ja kokonaisottomäärä noin 8 130 000 m³ktr.

3. Alueelta louhittua louhetta saa murskata enintään 2 500 000 t/a.

4. Louhinta-alueen rajat on merkittävä maastoon rajapaaluin tai muuten maastossa havaittavalla tavalla. *Louhinta-alueen rajalta on oltava vähintään 300 metrin välimatka asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen.* Ottoalueelle on rakennettava

riittävä määrä kiinteitä korkeuskiintopisteitä ja pisteiden sijainti on merkittävä kartalle. Merkintöjen on oltava tehty ennen ottotoiminnan aloittamista.

6. Maa-ainesluvanhaltijan on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle louhintatöiden aloittamisesta ja varattava tilaisuus tehdä tarkastus alueella. Ilmoitus on tehtävä ennen louhintatöiden aloittamista kunkin louhintavaiheen alueella. *Toimintaa uuden louhintavaiheen alueella ei saa aloittaa ennen kyseisen alueen meluvallien valmistumista.*

Kun toiminta on päättynyt ja alue on maisemoitu tämän päätöksen mukaisesti, maa-ainesluvanhaltijan on ilmoitettava ottamisen päättymisestä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja pyydettyä lopputarkastusta. Ilmoitus ottamisen päättymisestä on tehtävä luvan voimassaoloaikana.

Louhintatöiden aloittamisesta ja ottamisen päättymisestä on ilmoitettava myös Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

13. *(kumottu)*

Mikäli alueelle tuodaan jätettä, jonka vastaanottoa ei ole sallittu, on jäte viipymättä toimitettava laitokseen, jonka ympäristöluvassa tällaisen jätteen vastaanotto on hyväksytty tai jäte on palautettava sen haltijalle.

14. *(kumottu)*

15. Louhintaa sekä louheen ja jätteiden käsittelyä saa tehdä arkipäivisin maanantaista perjantaihin, pois lukien yleiset juhlapäivät, seuraavia toiminta-aikoja noudattaen:

- murskaaminen klo 8.00–21.00
- poraaminen klo 8.00–21.00
- räjäytykset ja suurten kappaleiden rikotus klo 8.00–18.00
- kuormaaminen ja kuljetus klo 6.00–22.00
- maankaatopaikkatoiminta klo 6.00–22.00.

Vaihealueilla 3 ja 4 murskaaminen ja poraaminen sekä kuormaaminen ja kuljetus on sallittua klo 8.00–18.00.

Erityisistä syistä kuormaamista ja kuljetusta saa tehdä lauantaisin klo 7.00–18.00 pois lukien yleiset juhlapäivät. (poistettu tekstiä).

19. Hulevesien hallinnasta ja käsittelystä on laadittava toteutussuunnitelmat. Suunnitelmat on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen kyseiseen louhintavaiheeseen siirtymistä.

Toteutussuunnitelmissa on esitettävä tiedot selkeytysaltaiden sijainnista, korkeusasemista, pinta-aloista, syvyyksistä ja tilavuuksista, biologisen suodatusjärjestelmän toteutuksesta sekä vesien johtamisesta toiminta-alueelta. *(poistettu tekstiä)*

Osa-alueen C louhintavaiheita 5 ja 6 koskevissa toteutussuunnitelmissa on esitettävä selvitys ja toimenpiteet Keuksuon vesitasapainon säilyttämiseksi.

33. Toiminnanharjoittajan on seurattava ja tarkkailtava jätteiden käsittelyä säännöllisesti ja suunnitelmallisesti. *Maa-ainesjätteen* käsittelyssä on noudatettava hakemukseen liitettyjä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmia (Bastukärr, Talma, Rudus Oy:n jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelma, päivätty 14.11.2017 (*poistettu tekstiä*)) sekä edellä annettua määräystä 33.

Suunnitelmien ajantasaisuus on arvioitava ja suunnitelmia on tarvittaessa tarkistettava käsiteltävän jätteen laadun tai määrän tai käsittelyn järjestelyjen muuttuessa. Suunnitelman muutoksista on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

36. Toiminnan aiheuttama melutaso on selvitettävä hakemukseen liitettyssä tarkkailuohjelmaehdotuksessa esitetyn mukaisesti (Bastukärr, Sipoo. Pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelma, laadittu 14.6.2017 ja päivitetty 27.11.2017) seuraavasti tarkistettuna.

Melua tulee seurata jatkuvatoimisella melumittarilla. Mittausraportit on toimitettava vähintään kahden kuukauden välein Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Mikäli melun todetaan olevan impulssimaista tai kapeakaistaista, on mittaustulokseen lisättävä 5 dB ennen sen vertaamista lupamääräyksessä 25. sallittuun tasoon. Häiritsevyyskorjaus on tehtävä koko impulssimaista melua aiheuttavan toiminnon toiminta-ajalle.

Mittaussuunnitelmat on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään kaksi kuukautta ennen *kunkin louhintavaiheen* aloittamista.

42. Kalliokiviaineksen louhinnan ja murskaamon ja maankaatopaikan toiminnasta (*poistettu tekstiä*) sekä toimintoihin liittyvistä ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä tapahtumista on pidettävä kirjaa. Kirjanpitoon on merkittävä vähintään tiedot määräyksen 34. mukaisista tarkastuksista, niissä havaituista epäkohdista ja korjaustoimenpiteistä, räjäytyksistä ja käytetyn räjähdysaineen määräistä, pölyntorjuntatoimenpiteistä sekä muut lupamääräyksen 46. mukaista raportointia varten tarvittavat tiedot.

43. Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle edellistä vuotta koskeva raportti, josta käyvät ilmi ainakin seuraavat tiedot:

Louhinta ja kiviaineksen murskaus

- oton edistyminen ja louhinta-alueen pohjatasot
- alueella louhitun kiviaineksen määrä (m^3/a ja t/a) ja murskatun kiviaineksen määrä (t/a)
- louhinnan ja murskauslaitosten tuotantopäivien lukumäärät ja toiminta-ajat
- pois toimitetun murskeen määrä (t/a)

- vuoden lopussa varastossa olevan murskatun ja murskaamattoman kiviaineksen määrät (t)
- toiminnassa syntyneet jätteet (mukaan lukien kaivannaisjätteet), niiden määrät (t/a) sekä tiedot niiden varastoinnista, käsittelystä ja edelleen toimittamisesta sekä vuoden lopussa varastossa olevat määrät (t) jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuina.

(poistettu betoni- ja tiilijätteen käsittelyä koskeva kappale)

Maankaatopaikka

- vastaanotetun maa- ja kiviainesjätteen määrä (m^3/a ja t/a), laatu ja alkuperä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuna
- vastaanottamatta jätetyn jätteen määrä, laatu, alkuperä ja edelleen toimittaminen
- jätteen käsittelytapa ja jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen käsittelytoimen luokitus
- toiminnassa syntyneet jätteet, niiden määrät, tiedot niiden varastoinnista ja edelleen toimittamisesta sekä vuoden lopussa varastossa olevista määristä jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) mukaisesti luokiteltuina
- käytössä olevan läjitysalueen pinta-ala ja jäljellä oleva täyttötilavuus sekä kartta läjitysalueen täyttötilanteesta, täytön luiskakaltevuuksista sekä jälkihoidetuista alueista
- maa- ja kiviainesjätteen laadunvalvontatulokset.

Lisäksi

- tiedot tehdyistä huolto- ja korjaustoimenpiteistä
- tiedot ympäristönsuojelun kannalta merkittävistä häiriötilanteista ja onnettomuuksista ja muista poikkeuksellisista tilanteista (syy, kesto aika, arvio päästöistä ilmaan, vesiin tai maaperään sekä niiden ympäristövaikutuksista ja suoritettavat toimenpiteet) sekä poikkeamista suunnitelmien mukaisesta jätteenkäsittelystä
- yhteenveto määräyksissä 34.–39. velvoitetusta toiminnan, päästöjen ja vaikutusten tarkkailusta sekä tarkkailua koskevat tulokset ja raportit
- tiedot vuoden aikana toteutetuista ja suunnitteilla olevista muutoksista toiminnassa.

Raportointi tulee soveltuvin osin tehdä sähköisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään valvontaviranomaisen tarkemmin ohjeistamalla tavalla.

47. *(kumottu)*

49. *Muutoin toimintaa on harjoitettava lupahakemuksesta ilmenevällä tavalla, mikäli laista tai muusta säännöksestä ei muuta johdu.*

Perustelut

1. Lausunnon antamisen osittainen raukeaminen

Rudus Oy on vastineessaan peruuttanut valituksensa lupamääräyksen 17 osalta, minkä vuoksi lausuminen tältä osin raukeaa.

2. Tutkimatta jättäminen

Ympäristönsuojelulain 190 §:n 1 momentin mukaan tämän lain nojalla annettuun viranomaisen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Vaasan hallinto-oikeuteen siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa säädetään, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 13 §:n 2 momentin mukaan valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei lueta määräaikaan.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 84 §:n 1 momentin mukaan lupapäätös annetaan julkipanon jälkeen, ja sen katsotaan tulleen valitukseen oikeutettujen tietoon silloin, kun se on annettu.

Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätös on annettu julkipanon jälkeen 21.3.2019. Määräaika valituksen tekemiseen on siihen liitetyn lainmukaisen valitusosoituksen mukaan ollut 30 päivää päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta ja valitusaika on päättynyt 23.4.2019.

Kiinteistöyhtiö [REDACTED] valitus on saapunut Vaasan hallinto-oikeuteen 25.4.2019 eli valitusajan jälkeen. Valitus on siten hallintolainkäyttölain 51 §:n 2 momentin nojalla jätettävä myöhään tehtynä tutkimatta.

3. [REDACTED] katselmusvaatimus

Hallintolainkäyttölain 41 §:n mukaan asian selvittämiseksi voidaan toimittaa kiinteän omaisuuden tai paikan taikka muun kohteen katselmus.

Katselmusta koskevan vaatimuksen tueksi esitetyt seikat sekä asiakirjoista saatava selvitys huomioon ottaen katselmuksen toimittaminen asian selvittämiseksi ei ole tarpeen.

4. Pääasia

Sovellettavat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (*selvilläolovelvollisuus*).

Ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä.

Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan: 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski; 2) vaikutusalueen herkkyyys ympäristön pilaantumiselle; 3) merkitys elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta; 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeus-

vaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus; 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

Saman pykälän 3 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta.

Eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää siten, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta räsitusta ympäristölle haitallisista aineista, noesta, liasta, pölystä, hajusta, kosteudesta, melusta, tärinästä, säteilystä, valosta, lämmöstä tai muista vastaavista vaikutuksista.

Saman pykälän 2 momentin mukaan arvioitaessa räsituksen kohtuuttomuutta on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, räsituksen muu tavanomaisuus, räsituksen voimakkuus ja kesto, räsituksen syntymisen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset: 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä; 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä; 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista; 6) muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa

nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetystä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Saman pykälän 2 momentin mukaan tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä. Luvassa on myös määrättävä siitä, miten seurannan ja tarkkailun tulokset arvioidaan ja miten tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittaja voidaan määrätä antamaan valvontaa varten myös muita tarpeellisia tietoja.

Kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (Muraus-asetus) 3 §:n 2 momentin mukaan kivenlouhimo, muu kivenlouhinta ja kivenmurskaamo on lisäksi sijoitettava siten, että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnon etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä.

Saman pykälän 3 momentin mukaan kivenmurskaamo voidaan kuitenkin sijoittaa alle 300 metrin päähän häiriöille alttiista kohteesta 2 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos toiminnanharjoittaja voi sijoittamalla kivenmurskaamon toiminnan rakennukseen tai kivenmurskaamossa taikka kivenlouhimossa muita teknisiä keinoja käyttäen varmistaa sen, että toiminnasta ei lähimmässä häiriölle alttiissa kohteessa aiheudu 7 §:ssä tarkoitetut melutason ohjearvot ylittävää melua ja että 5 §:ssä tarkoitetut ilmanlaadun raja-arvot eivät ole vaarassa ylittyä. Poikkeaminen edellyttää, että toiminnanharjoittaja on esittänyt poikkeamisen edellytysten täyttymisestä riittävän luotettavan selvityksen lupaviranomaisen hyväksyttäväksi.

Saman asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan pölylähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle. Saman pykälän 2 momentin mukaan kiven porauksessa syntyvän pölyn leviämistä on estettävä sijoittamalla porausvaunuihin pölynkeräyslaitteet tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Saman pykälän 3 momentin mukaan kuormattavan ja murskauslaitteiston kuljettimelta varastokasaan putoavan kiviaineksen pölyämistä on estettävä säätämällä putoamiskorkeus mahdollisimman pieneksi, kiinnittämällä murskauslaitteiston kuljettimien päähän pölyämistä estävät suojat tai käyttämällä muuta pölyn leviämisen estämisen kannalta parasta käyttökelpoista tekniikkaa.

Saman asetuksen 4 §:n 4 momentin mukaan, jos kivenmurskaamo sijoitetaan alle 500 metrin päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettusta

piha-alueesta tai muusta häiriöille alttiista kohteesta, on pölyn joutumista ympäristöön estettävä kastelemalla tai koteloimalla päästölähteet kattavasti ja tiiviisti taikka käyttämällä muuta pölyn torjumisen kannalta parasta käyttökel-poista tekniikkaa. Varastokasat ja ajoneuvojen kuormat on tarvittaessa kasteltava ja pölyn leviäminen ajoneuvoista toiminta-alueen ulkopuolelle on estettävä.

Saman asetuksen 6 §:n 1 momentin mukaan melulähteet on sijoitettava teknisten mahdollisuuksien mukaan toiminta-alueen alimmalle kohdalle. Raaka-aine-, pintamaa- ja tuotevarastokasat on pidettävä melun leviämisen estämisen kannalta riittävän korkeina ja ne on sijoitettava siten, että melun leviäminen melulle alttiisiin kohteisiin estyy. Saman pykälän 3 momentin mukaan, jos kiivenmurskaamo sijoitetaan alle 500 metrin päähän asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevasta oleskeluun tarkoitettusta piha-alueesta tai muusta häiriöille alttiista kohteesta, melua on torjuttava koteloinnein, kumituksin tai muilla vastaavilla ääni-teknisesti parhailla meluntorjuntatoimilla. Meluesteet on rakennettava melulähteen välittömään läheisyyteen.

Saman asetuksen 7 §:n mukaan toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Saman asetuksen 8 §:n 1 momentin mukaan jos toiminnan etäisyys melulle alttiisiin kohteista on alle 500 metriä, ei murskaamista, poraamista, rikutusta tai räjäytyksiä eikä kuormauksia tai kuljetuksia saa tehdä viikonloppuisin eikä arkipyhinä, vaan: 1) murskaaminen on tehtävä arkipäivisin kello 7.00 ja 22.00 välisenä aikana; 2) poraaminen on tehtävä arkipäivisin kello 7.00 ja 21.00 välisenä aikana; 3) rikotus on tehtävä arkipäivisin kello 8.00 ja 18.00 välisenä aikana; 4) räjäytykset on tehtävä arkipäivisin kello 8.00 ja 18.00 välisenä aikana; ja 5) kuormaaminen ja kuljetus on tehtävä arkipäivisin kello 6.00 ja 22.00 välisenä aikana.

Saman pykälän 2 momentin mukaan, jos maasto-olosuhteet ovat erityisen suojavat ja toiminnanharjoittaja voi sijoittamalla murskaamo rakennukseen tai muita melua tehokkaasti vähentäviä teknisiä keinoja käyttäen luotettavasti ja ympäristölupaviranomaisen hyväksymällä tavalla osoittaa, että toiminta täyttää häiriöille alttiissa kohteessa 7 §:n vaatimukset melutason arvoista, voidaan ympäristöluvassa sallia murskaus myös lauantaisin kello 7.00–18.00 välisenä aikana. Ympäristöluvassa voidaan lisäksi erityisistä syistä sallia kuormaaminen ja kuljetus lauantaisin kello 7.00–18.00 välisenä aikana.

Saman pykälän 3 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ympäristöluvassa voidaan erityisestä syystä antaa toiminta-ajoista 1 ja 2 momentissa säädettyä ankarampia määräyksiä.

Melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n 1 momentin mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB. Uusilla alueilla on melutason yöohjearvo kuitenkin 45 dB. Oppilaitoksia palvelevilla alueilla ei kuitenkaan sovelleta yöohjearvoja.

Saman pykälän 2 momentin mukaan loma-asumiseen käytettävillä alueilla, leirintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB eikä yöohjearvoa 40 dB. Loma-asumiseen käytettävillä alueilla taajamassa voidaan kuitenkin soveltaa 1 momentissa mainittuja ohjearvoja. Yöohjearvoa ei sovelleta sellaisilla luonnonsuojelualueilla, joita ei yleisesti käytetä oleskeluun tai luonnon havainnointiin yöllä.

Saman päätöksen 4 §:n mukaan, jos melu on luonteeltaan iskumaista tai kapeakaistaista, mittaus- tai laskentatulokseen lisätään 5 dB ennen sen vertaamista edellä 2 tai 3 §:ssä mainittuun ohjearvoon.

Maa-aineslain 3 §:n 1 momentin mukaan maa-aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu: 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista; 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista; 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Saman pykälän 2 momentin mukaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Saman pykälän 4 momentin mukaan ottamispaikat on sijoitettava ja ainesten ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-ainesesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Maa-aineslain 6 §:n 1 momentin mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Maa-aineslain 9 §:n 1 momentin mukaan, jos ainesten ottaminen alentaa vieraisen tai lähistöllä sijaitsevan kiinteistön arvoa tai aiheuttaa muuta sellaista vahinkoa tai haittaa kiinteistön käyttämiselle, mitä ei ole pidettävä vähäisenä, on kiinteistön omistajalla ja haltijalla oikeus saada ainesten ottajalta täysi korvaus haitasta, joka ainesten ottamisesta hänelle aiheutuu. Korvausta on vaadittava viiden vuoden kuluessa vahingon tai haitan aiheutumisesta. Jollei korvauksesta sovita, kysymys oikeudesta korvaukseen ratkaistaan ja korvaus määrätään kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annettua lakia noudattaen toimituksessa, jota haetaan Maanmittauslaitokselta.

Maa-aineslain 10 §:n 1 momentin mukaan lupa ainesten ottamiseen myönnetään määräajaksi, kuitenkin enintään kymmeneksi vuodeksi.

Saman pykälän 2 momentin mukaan erityisistä syistä lupa voidaan kuitenkin myöntää pitemmäksi ajaksi, kuitenkin enintään viideksitoista vuodeksi, ja kal-

liokiven louhinnan osalta enintään 20 vuodeksi, jos se hankeen laajuuteen, esitetyn suunnitelman laatuun ja muihin aineiden ottamisessa huomioon otettaviin seikkoihin nähden katsotaan sopivaksi.

Maa-aineslain 12 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomainen voi määrätä, että ennen aineiden ottamista hakijan on annettava hyväksyttävä vakuus 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta.

Saman pykälän 2 momentin mukaan lupaviranomainen voi tarvittaessa hyväksyä muutoksen annettuun vakuuteen. Lupaviranomainen voi myös erityisestä syystä määrätä lisävakuuden asettamisesta, mikäli vakuuden ei voida katsoa olevan riittävä 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamiseksi.

Asiassa saatu selvitys

Kyseessä on aluehallintoviraston myöntämä maa-aineslupa maa-aineslain mukaiseen maa-ainesten ottamiseen sekä ympäristölupa ympäristönsuojelulain mukaiseen kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen sekä betoni- ja tiilijätteen käsittelyyn sekä muualta tuotujen pilaantumattomien maa-ainesten vastaanottoon ja sijoittamiseen Sipoon kunnan Martinkylän ja Kirkonkylän kyllissä sijaitsevilla kiinteistöillä 753-421-7-265 (osa-alue B) ja 753-416-1-45 (osa-alue C). Lupamääräyksen 3 mukaan alueella murskattaisiin myös muualta tuotua louhetta. Yhtiön hakemukseen on sisällynyt hakemus Betorock -betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymisestä, jonka aluehallintovirasto on hylännyt.

Kyseessä on uusi toiminta. Alueelle on tehty ympäristövaikutusten arviointimenettely (YVA).

Alue voidaan jakaa kahteen alueeseen Bastukärr I ja Bastukärr II. Suurin osa nyt haetusta toiminnasta, osa-alue C yhteensä 58,8 ha ottamisaluetta, sijoittuu alueelle Bastukärr II, joka on rakentamatonta metsämaata. Osa-alue B yhteensä 2,4 ha ottamisalue on Ruduksen olemassa olevan betoniaseman vieressä Bastukärr I asemakaava-alueen itäpuolella.

Valituksenalaisen päätöksen mukaan kiviaineksen ottomäärä on enintään 800 000 m³ ktr/a ja kokonaisottomäärä noin 8 130 000 m³ ktr.

Valituksenalaisen päätöksen mukaan muualta tuotavia pilaantumattomia maa-aineksia saa ottaa vastaan enintään 150 000 t/a. Alueelta louhittua ja muualta tuotua louhetta saa murskata yhteensä enintään 2 500 000 t/a. Ottotasot alueella C piirustuksen S1 (Nykytilanne ja suunnitelmakartta, päivätty 27.6.2017, muutokset 16.11.2017 ja 21.8.2018) mukaan ovat alueen reunoilla pohjoisosassa + 33 m, eteläosassa + 41 m ja lännessä + 44 m. Muutoin louhinta-alueen korkotasot laskee ottoalueen pohjoisosan + 41 metristä eteläosan + 36 metriin. Alueen B alin ottotaso on piirustuksen S7 (Nykytilanne ja suunnitelmakartta, päivätty 27.6.2017, muutos 16.11.2017) mukaan + 33 m.

Valituksenalaisen päätöksen mukaan toiminta-alueella saa ottaa vastaan ja käsitellä betoni- ja tiilijätettä yhteensä enintään 100 000 tonnia vuodessa. Hakemuksen mukaan ylijäämä- ja purkubetonin käsittelyalue on tarkoitus sijoittaa osa-alueen C pohjoisosaan louhintavaiheen 1 alueelle, jolloin etäisyys asutukseen on noin yksi kilometri.

Toiminta-alue sijaitsee Sipoon kunnassa Kirkonkylän ja Martinkylän kylissä, Keravantien ja Jokivarrentien välisellä alueella. Sipoon ja Keravan välinen kuntaraja kulkee alueen länsipuolella. Alueen pohjoispuolella sijaitsee SOK:n (Inex Partners) logistiikkakeskus.

Hakemuksen mukaan lähin asutus sijaitsee noin 300 metrin etäisyydellä louhintavasta alueesta. Hakemuksen mukaan ottoalueen osa-alueelta C on etäisyyttä noin 300 metriä Jänissuontiellä olevaan asutukseen. Osa-alueen B etelä- ja koillispuolella sijaitsee lähin asutus noin 400 metriä louhinta-alueen rajasta.

Hakemuksen mukaan osa-alue B on asemakaava-alueen ulkopuolella. Siihen rajoittuva Bastukärr I asemakaava on teollisuusaluetta (T) ja reuna-alueet ovat suojaviheraluetta (EV). Osa-alue C pääosin sijoittuu lainvoimaiselle Sipoon yleiskaava-alueentyöpaikka-, teollisuus- ja varastoalueelle (TP), etelässä toiminta-alue sijoittuu haja-asutusalueeksi merkitylle (MTH). Osa-alueen C toiminta sijoittuu Bastukärr II alueelle, jolle on vireillä asemakaava. Nähtävillä olleessa asemakaavaluonnoksessa 29.8.2012 osa-alue C on teollisuus- ja varistorakennusten korttelialueella (T-4) ja korttelialuetta ympäröivillä suojaviheralueilla (EV-1).

Hakemuksen mukaan alueella on voimassa Itä-Uudenmaan maakuntakaava, Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaava ja Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaava. Ottamisalue on laajalti työpaikka-aluetta, osittain kiviainesten ottoaluetta (EOk) ja osittain taajamatoimintojen tai työpaikka-alueiden reservialuetta. Osa-alueen C kaakkoisosaa sekä osa-alue B ovat maakuntakaavassa valkoisella alueella. Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa, jonka maakuntavaltuusto on hyväksynyt 24.5.2017, suunnitelman ottamisalue on merkitty kokonaisuudessaan logistiikka-alueeksi.

Hakemuksen mukaan ottamisalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Lähin pohjavesialue on Ollisbacka (0175313), joka on vedenhankintaan soveltuva II luokan pohjavesialue. Se sijaitsee noin kilometrin etäisyydellä osa-alueen B pohjoispuolella. Lähin vedenhankinnan kannalta tärkeäksi luokiteltu, I luokan pohjavesialue on Nikkilän pohjavesialue (0175311), joka sijaitsee 2,8 kilometrin etäisyydellä hankealueen itäpuolella. Hankealueelta ei ole pohjaveden virtausyhteyttä kyseisille pohjavesialueille. Hankealueen pohjoispuolella noin 400 metrin etäisyydellä on 150 kaivon geoenergiakaivokenttä. Lähialueen talousvesikaivot on kartoitettu heinäkuussa 2015 ympäristövaikutusten arviointimenettelyn yhteydessä. Kartoituksessa oli mukana 19 kaivoa.

Bastukärrin louhinta-alueen hulevesien käsittelyn vaiheistus -selvityksessä (28.11.2017, Ramboll Oy) on esitetty Bastukärrin louhinnan vaiheiden B sekä C1-C6 alueilta syntyvien hulevesienhallinnan vaiheistusta. Aktiiviselle louhinta-alueelle rakennetaan viivytys- ja laskeutustilavuutta tasaamaan virtaamaa ja poistamaan vedestä kiintoainetta. Selvityksen mukaan yksi laskeutusaltaista on suunniteltu sijoittuvan osa-alueelle B. Osa-alueelle C on suunniteltu sijoitettavan kolme allasta; louhinta-alueen kaakkoisosaan, jonne ohjataan louhintavaiheiden C3-C6 vedet ja louhintavaiheiden C1/C5 ja C6 väliin C1 vaiheen vedet sekä louhinta-alueen pohjoisosaan, johon ohjataan vaiheen C2 vedet. Vaiheiden C1 ja C2 vedet ohjataan altaasta pumppaamalla Keuksuolle, josta ne johtuvat edelleen Parmanojaan ja sieltä Keravanjokeen. Vaiheiden C3-C6 vedet johdetaan altaasta Ruddammsbäckeniin, josta ne johtuvat edelleen Sipoon-

jokeen. Osa-alueen B vedet ohjataan painovoimaisesti tai pumpaamalla Rud-dammsbäckeniin, josta ne johtuvat edelleen Sipoonjokeen. Hulevesiselvityksessä on lisäksi käsitelty biosuodatus- tai käsittelyjastoa, jolloin louninannakaiset vedet tulee johtaa näihin käsittelyrakenteisiin laskeutusaltaan kautta, jotta suodatusrakenteet eivät tukkeudu kiintoaineksesta. Samalla huolehditaan sopivan tulovirtaaman avulla, ettei biosuodatusrakenteisiin muodostu liian suuri vesipinta, vaan vedet ehtivät imeytymään ja haitta-aineet pidättymään rakenteisiin. Biologinen suodatus on mahdollista toteuttaa vaiheen 3 loppupuolella.

Hakemuksen täydennyksen 19.12.2017 arvion mukaan louhokseen kulkeutuva pohjavalunnan määrä on osa-alueella C noin 46 m³/d ja osa-alueella B noin 7 m³/d.

Hakemukseen on liitetty Ramboll Finland Oy:n 14.6.2017, 27.11.2017 päivitetty pohja- ja pintaveden sekä melun, värinän ja pölyn tarkkailuohjelma. Meluselvityksessä (11.12.2017, Ramboll Finland Oy) hankealue on rajattu osa-alueisiin B ja C sekä osa-alue C vaiheisiin C1-C6, joista C3 ja C6 on jaettu vaiheisiin a ja b. Selvityksen mukaan kalliokiviaineksen oton pääasialliset melulähteet ovat poravaunu, ylisuurten lohokareiden rikotus, murskauslaitos ja työkoneet. Louhintatilanteet on mallinnettu niin, että mallinnustilanteessa osa louhittavasta alueesta on jo louhittu ja poravaunu on sijoitettu rintauksen korkeimmalle kohdalle. Mallissa ei ole otettu huomioon metsäkasvillisuutta melua vaimentavana tekijänä.

Mallinnus on tehty niistä vaiheista, jolloin melutaso on arvion mukaan suurimmillaan eri puolella hankealuetta. Osa-alueen B louninnan suurimmat päiväajan melutasot esiintyvät idässä ja pohjoisessa Keraväntien toisella puolella sijaitsevien asuinrakennusten kohdalla sekä etelässä Jänissuontielle olevien asuinrakennusten luona. Enimmillään melutaso on noin L_{Aeq} 54 dB idässä Keraväntie 439 kohdalla.

Vaiheiden C3a ja C3b louninnan suurin päiväajan melutaso esiintyy idässä. Jänissuontie 76 kohdalla melutaso on suurimmillaan noin 53 dB. C4 alueen louninnasta on mallinnettu 3 eri tilannetta, joissa ensimmäisessä ja toisessa tilanteessa toinen murskauslaitos on ylemmällä louhintatasolla kuin toinen. Molempien murskauslaitosten vierelle on mallinnettu 5 metriä korkeat vallit. Kolmannessa tilanteessa molemmat murskauslaitokset sijaitsevat ylemmällä louhintatasolla portaan luoteispäässä. Murskauslaitosten koillispuolelle on mallinnettu 5 metriä korkeat vallit. Suurimmat päiväajan melutasot, korkeimmillaan noin 52-55 dB, esiintyvät idässä Jänissuontien sekä etelässä Stenkullantien varrella sijaitsevien asuintalojen kohdalla. Osa-alueen C4 louninnan aikana murskauslaitos ja rikotus ovat koillisen ja idän suunnassa olevien asuintalojen kannalta rintauksen etupuolella eikä tällöin voida sulkea pois mahdollisuutta, että louninnan melu olisi impulssimaista sillä suunnalla lähimpien asuintalojen kohdalla.

Rambollin 14.6.2017, 27.11.2017 päivitetyn pohja- ja pintaveden sekä melun, värinän ja pölyn tarkkailuohjelman mukaan melun mittauspisteiksi osa-alueille B ja C on ehdotettu viiden talon piha-alueet. Mittaukset on esitetty tehtäväksi kertaluonteisina, koska jatkuvatoimisilla melumittareilla tehty mittaukset ovat epätarkkoja ja niitä on tehty usean vuoden ajan. Osa-alueella B tehtäisiin ensimmäinen mittaus kahden kuukauden kuluessa louninnan ja murskauksen

aloittamisesta. Alue on verrattain pieni eikä melutilanne merkittävästi muutu louhinnan edetessä.

Osa-alue C on laaja ja melutilanne tulee muuttumaan toiminnan edetessä. Kertaluonteisia mittauksia on ehdotettu louhinnan vaiheistuksen aikataulun mukaan. Tarkemmat mittaussuunnitelmat laaditaan myöhemmin ja toimitetaan valvontaviranomaiselle hyväksyttäväksi ennen mittausten suorittamista. Mittaukset tullaan tekemään noudattaen ympäristömelun mittaushjettä (Ympäristöministeriön ohje 1/1995). Melun mahdollinen impulssimaisuus ja kapeakaistaisuus arvioidaan kuulohavainnoin ja mittaustulosten perusteella. Melumittauksista tehdään raportti, joka kunnan valvontaviranomaiselle noin kuukauden kuluessa mittauksista.

Pölytarkkailusta on edellä mainitun tarkkailuohjelman mukaan esitetty mitattavaksi pölyä kertaluonteisesti vuoden sisällä toiminnan aloittamisesta osa-alueella C. Mittalaitteet sijoitetaan kahden lähimmän asuintalon piha-alueille. Mittauksilla seurataan jatkuvatoimisesti ilman hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) määrää kuukauden ajan.

Ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä hankealueelta on löydetty kirjo-verkkoperhosen esiintymä. Syksyllä 2015 on kartoitettu kirjo-verkkoperhosen lisääntymispaikkoja (Faunatica 2015) ja maaliskuussa 2016 on laadittu suo-jelu- ja seurantasuunnitelma kirjo-verkkoperhosen elinolojen parantamisesta Sipoon Bastukärr II:n hankealueen ympäristössä (Faunatica 2016).

Lupamääräyksessä 2 on edellytetty, että louhintavaihetta 6 ei saa aloittaa ennen kuin kirjo-verkkoperhosten hakemuksen mukainen korvaava elinympäristö on toteutettu tai kirjo-verkkoperhosesiintymä on todistetusti siirtynyt pois kyseiseltä alueelta.

Sipoonjoen Natura-alue (FI0100086, SAC) sijoittuu lähimmillään noin 1,3 km etäisyydelle hankealueesta. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen liiteraportin 10 mukaan hanke ei aiheuta sellaisia vaikutuksia, jotka heikentäisivät Sipoonjoen Natura-alueen suojeluperusteina mainittuja luontoarvoja.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätös

Lupapäätöksen osittainen kumoaminen ja hakemuksen osittainen hylkääminen, Betorocin luokittelu jätteeksi sekä ennakkoratkaisun pyytäminen Euroopan Unionin tuomioistuimelta.

Asiassa on kyse asutuksen lähellä sijaitsevasta laajasta ja pitkäkestoisesta louhinta-alueesta. Toiminnan tarkoituksena on saattaa alue kaavan mukaiseen kuntoon. Ottaen huomioon toiminnan laajuus ja pitkäkestoisuus, tulee toiminta merkittävästi vähentämään asumisviihtyvyyttä lähialueella muun muassa toiminnasta aiheutuvan melu- ja pölyrasituksen sekä toiminta-alueen raskaan liikenteen johdosta. Valituksissa on vaadittu aluehallintoviraston päätöksen kumoamista näistä haitoista aiheutuvan kohtuuttoman rasituksen perusteella. Valitusperusteet huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että valituksissa on tosiasiallisesti vaadittu lupahakemuksen hylkäämistä.

Asiassa saadun selvityksen perusteella hallinto-oikeus katsoo, että toiminnasta

aiheutuvat ympäristövaikutukset eivät ole niin merkittävät, että aluehallintoviraston päätös olisi kokonaisuudessaan kumottava. Kohtuuttoman rasituksen välttämiseksi on toimintaa kuitenkin tarpeen rajoittaa.

Betoni- ja tiilijätteen murskaaminen toiminta-alueella lisäisi osaltaan murskaukseen käytettävää toiminta-aikaa ja siten murskauksesta aiheutuvaa melua ja pölyä. Betoni- ja tiilijätteen kuljettaminen toimintapaikalle ja -paikalta lisää liikenteen aiheuttamia melu- ja pölyhaittoja. Betoni- ja tiilijätteen käsittelyn hankealueella on siten katsottava aiheuttavan melun ja pölyn muodossa ympäristönsuojelulain 49 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta rasitusta lähimmälle asutukselle. Edellä esitetty sekä ympäristönsuojelulain 20 §:ssä tarkoitettu varovaisuusperiaate huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että ympäristöluvan myöntämisen edellytykset eivät betoni- ja tiilijätteen käsittelyn osalta täyty. Aluehallintoviraston päätös on siksi tältä osin kumottava ja Rudus Oy:n lupahakemus hylättävä.

Betoroc-betonimursketta ei edellä esitetyn johdosta ole mahdollista tuottaa toiminta-alueella. Tämän vuoksi enemmän lausunnon antaminen Betoroc-betonimurskeen jäteluonteen päättymisestä ja ennakkoratkaisun pyytäminen Euroopan unionin tuomioistuimelta Betoroc-betonimurskeen jätteeksi luokittelun päättymisestä raukeaa.

Hylätyt vaatimukset

Vesilain mukainen lupa

Lupahakemuksen täydennykseen sisältyvässä selvityksessä louhokseen kulkeutuvien ja poisjohdettavien pohjavesien yhteismääräksi on arvioitu osa-alueella C keskimäärin 46 m³/d ja osa-alueella B noin 7 m³/d. Poisjohdettavat pohjavesimäärät ovat siten alle vesilain 3 luvun 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainitun 250 m³/d. Toiminta ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Hallinto-oikeus katsoo näillä perusteilla, että suunniteltu ottaminen ei ennalta arvioiden aiheuta vesilain 3 luvun 2 §:n tarkoittamia seurauksia eikä vesilain tarkoittama lupa ole tarpeen.

Kaava

Sipoon kunnan kaavoitusviranomaisen hakemuksesta 24.10.2019 päivätyn lausunnon mukaan hanke ei vaikeuta alueen käyttämistä yleiskaavassa ja maakuntakaavassa määrättyyn tarkoitukseen eikä haittaa asemakaavan toteuttamista. Saadun selvityksen perusteella hallinto-oikeus katsoo, että louhinta ei haittaa kaavan toteutumista.

Pintavesien hallinta

Bastukärrin louhinta-alueen hulevesien käsittelyn vaiheistuksesta laaditun selvityksestä 28.11.2017 ilmenee, että louhinta-alueelta ohjataan vesiä Keuksamulle ja edelleen Parmanojaan ja sieltä Keravanjokeen. Pääosa hulevesistä ohjataan Ruddammsbäckeniin johtavaan ojastoon ja edelleen Sipoonjokeen. Sipoon Bastukärrin kiviaineshankkeen Natura-arvioinnin tarveharkinnasta laaditusta selvityksestä 1.7.2016 ilmenee, että kiviaineshankkeen alueella syntyvät hulevedet johdetaan vesienkäsittelylaitaiden kautta pienvesiin, jotka laskevat

Sipoonjokeen. Louhinnan aikana pieni osa hulevesistä lasketaan Parmanjokeen.

Hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisessa päätöksessä hulevesien hallinnasta, käsittelystä ja johtamisesta sekä toteutussuunnitelman esittämisestä annetut lupamääräykset 17-19 ovat ennalta arvioiden riittävät ehkäisemään vetymishaitat purkukohtien alapuolisella alueella. Määräykset ovat muutoinkin riittävät hulevesien ja niistä aiheutuvien haittojen hallitsemiseksi. Päätöstä ei siten ole perusteltua kumota tai muuttaa näillä perusteilla.

Pohjaveden ja kaivon tarkkailu sekä vesihuollon järjestäminen

14.6.2017 laadittua ja 27.11.2017 päivitettyä pohja- ja pintaveden sekä melun, tärinän ja pölyn tarkkailuohjelmaa on lupamääräyksessä 34 täydennetty Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen esittämällä tavalla. Pohjavedestä ja louhintatasoista saatu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus pitää pohjaveden tarkkailusta annettua lupamääräystä 34 riittävänä toiminnasta mahdollisesti pohjavesiin ja kaivoon aiheutuvien vaikutusten selville saamiseksi. Lisäksi hallinto-oikeus toteaa, että ympäristöluvan käsittelyn yhteydessä ei käsitellä alueen vesihuollon järjestämistä.

Maa-ainesten tuonti alueelle

Lupamääräyksen 9 mukaan osa-alueen B täyttömäkeen ja osa-alueen C valleihin saa sijoittaa muualta tuotuja maa-aineksia vain, mikäli louhinta-alueelta poistettuja pintamaita ei ole riittävästi täyttömäen ja vallien rakentamiseksi. Hallinto-oikeus katsoo, ettei ole perusteltua rajoittaa muualta tuodun maa-aineksen käyttöä pelkästään verhoiluun, koska on mahdollista, että louhittavan alueen pintamaat eivät ole riittävät täyttömäen ja vallien rakentamiseksi. Tämän vuoksi lupamääräystä 9 ei ole syytä muuttaa Sipoon kunnan ympäristö- ja rakennusvaliokunnan esittämillä perusteilla.

Laillista estettä ei ole sille, että alue, jolle tuodaan pilaantumattomia maa-aineksia, luokitellaan maankaatopaikaksi. Laillista estettä ei myöskään ole sille, että maankaatopaikka koostuu suunnitelmallisesti rakennetuista maavalleista. Lupamääräystä 10 ei siten ole perusteltua kumota Sipoon kunnan ympäristö- ja rakennusvaliokunnan esittämillä perusteilla.

Kirjoverkkoperhonen

Lupamääräyksen 2 sanamuoto tarkoittaa sitä, että louhinta voidaan aloittaa vasta sitten, kun korvaava elinympäristö on toteutettu ja kirjoverkkoperhosten suojelutaso on tällä lailla turvattu. Vaihtoehtoisesti louhinta voidaan aloittaa, kun kirjoverkkoperhosesiintymä on siirtynyt pois kyseiseltä alueelta eikä alueella siten enää esiinny suojeltavaa perhoslajia. Hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräyksellä on tosiasiallisesti ja riittävän tehokkaasti otettu huomioon kirjoverkkoperhosen suojelun tarve niin, ettei kyseisen lajin suojelutaso heikenny. Tämän perusteella kirjoverkkoperhosesiintymä ja sen suojelu on riittävästi otettu huomioon lupamääräyksellä 2 siten, ettei päätöstä tästä syystä ole tarpeen kumota tai palauttaa.

Pöly

Lupamääräys 23 sisältää määräyksiä porausvaunujen ja murskauslaitteiston pölyntorjuntajärjestelmistä sekä muista pölyntorjuntatoimenpiteistä kuten esimerkiksi kastelusta. Lupamääräyksen 24 mukaan toiminta on keskeytettävä muun muassa pölyntorjuntajärjestelmien rikkoontuessa. Lupapäätöksessä on myös asetettu lupamääräys 37, jonka perusteella hiukkaspitoisuuksien mittauksesta osa-alueen B louhinnan aikana yhdestä mittauspisteestä ja osa-alueen C louhinnan aikana kahden lähimmän asuinrakennuksen piha-alueelta. Lupamääräyksen 40 mukaan tarkkailua voidaan muuttaa tarvittaessa. Asiassa saatu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että pölyntorjunnasta ja mitauksesta annetut lupamääräykset 23, 24, 37 ja 40 ovat riittävät.

Toimintojen sijoittuminen ja kiinteistönrajan suojaetäisyydet

Saadun selvityksen perusteella murskauslaitoksen paikka muuttuu louhinnan edetessä sijaiten koko ajan mahdollisimman lähellä louhintarintausta melun leviämisen estymiseksi. Murskauslaitoksen sijoittaminen kiinteästi alueelle A lisäisi etäisyyttä idässä sijaitseviin häiriintyviin kohteisiin vähentäen murskauksen aiheuttamaa melua. Samalla kuitenkin lastauksen ja kuljetuksen aiheuttama melu lisääntyisi. Porausmeluun murskauslaitoksen sijainnilla ei ole vaikutusta. Hallinto-oikeus toteaa, että tehdyn meluselvityksen ja hallinto-oikeuden lupamääräykseen 15 tehtyjen toiminta-aikamuutosten perusteella murskaamon sijoittamisesta toiminta-alueen eri osiin ei aiheudu sellaista haittaa, että päätöstä olisi muutettava vaaditulla tavalla. Asiassa saatu selvitys ja lupamääräykset hallinto-oikeuden niihin tekemine muutoksineen huomioon ottaen ei ole perusteltua edellyttää, että murskauslaitoksen siirtämisestä olisi aina erikseen ilmoitettava.

Ympäristöministeriön julkaisuja 2020:24 Maa-ainesten ottaminen oppaassa suositus on, että soran ottamisalueilla tulisi suojaetäisyys naapurikiinteistöön olla vähintään 10 m ja kalliokiven ottamisalueilla vähintään 30 m. Suojaetäisyys voi olla pienempi, mikäli siihen on saatu naapurikiinteistön omistajan kirjallinen suostumus. Suositus ei ole oikeudellisesti sitova.

Ympäristölupa ja maa-aineslupa on ympäristönsuojelulain 48 §:n 2 momentin ja maa-aineslain 6 §:n 1 momentin mukaan myönnettävä, jos lakisääteiset edellytykset luvan myöntämiselle ovat olemassa. Nämä lait eivät edellytä edellä tarkoitettua suostumusta. Tämän vuoksi suosituksenomaisen suostumuksen puuttuminen ei ole lain mukainen peruste lupapäätöksen kumoamiselle.

Lupa-aika

Alueen louhinta on tarpeen alueen saattamiseksi kaavan mukaiseen käyttötarkoitukseen. Tämän vuoksi ja louhittavan alueen laajuus huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että aluehallintovirastolla on ollut laillinen peruste myöntää lupa 20 vuodeksi.

Vakuudet

Koska hallinto-oikeus on hylännyt hakemuksen betoni- ja tiilijätteen käsittelyn

osalta, on betoni- ja tiilijätteen käsittelyvakuutta koskeva lupamääräys 47 kumottu tarpeettomana.

Hallinto-oikeus on muuttanut lupamääräystä 1 vaiheistuksesta poikkeamista koskevan ottosuunnitelman osalta rakennus- ja ympäristövaliokunnan vaatimuksen mukaisesti. Tämän vuoksi lupamääräystä 48 ei ole tarpeen muuttaa.

Rakennus- ja ympäristövaliokunnan valituskirjelmästä ei ilmene perusteita asettaa erillistä vakuutta maakaatopaikkatoiminnan osalta.

Vakuuden määrä on ennalta-arvioiden riittävä. Mikäli vakuus myöhemmin osoittautuu riittämättömäksi voi lupaviranomainen määrätä lisävakuuden asettamisesta maa-aineslain 12 §:n 2 momentin nojalla.

Vahingonkorvaukset

Ympäristönsuojelulain 125 §:n mukaan ympäristöluvan yhteydessä voidaan määrätä vain vesistön pilaantumisesta aiheutuneiden vahinkojen korvaamisesta. Tällaisesta tilanteesta ei nyt ole kysymys. Ympäristönsuojelulain 68 §:n 2 momentin säännös ei anna aiheutta arvioida asiaa vettymishaitan osalta toisin, koska se koskee viemäriputken sijoittamista tai ojan tekemistä toisen maalle, millaisesta tilanteesta ei myöskään nyt ole kysymys. Maa-aineslain 9 §:n korvaussäännös ei myöskään anna aiheutta arvioida asiaa toisin, koska säännöksen sanamuodon mukaan sitä sovelletaan lupamenettelystä erillisessä menettelyssä, jossa toimivaltainen viranomainen on Maanmittauslaitos.

Edellä esitetyn perusteella ei ole laillista perustetta määrätä luvassa korvauksista eikä myöskään korvausluonteisesta toiminnanharjoittajalle asetettavasta velvoitteesta vaihtaa haitankärsijöiden ilmanvaihtojärjestelmien suodattimia. Selvyyden vuoksi hallinto-oikeus toteaa, että haitankärsijät voivat tämän päätöksen estämättä erikseen vaatia korvauksia heille mahdollisesti aiheutuvista haitoista.

Muutetut ja kumotut lupamääräykset

Lupamääräys 1

Lupapäätöksen liitteenä tulee aina olla voimassa oleva suunnitelmapiirustus toiminnan riittävän tehokkaan valvonnan varmistamiseksi. Tämän vuoksi hallinto-oikeus on rakennus- ja ympäristövaliokunnan vaatimuksesta lisännyt lupamääräyksen 1 toisesta kappaleesta ilmenevän velvoitteen.

Lupamääräyksen 1 kolmannen kappaleen mukaan voidaan ottosuunnitelman mukaisesta louhinnan vaiheistuksesta poiketa, mikäli poikkeaminen ei lisää lähimmille häiriintyville kohteille aiheutuvaa melu- tai pölyhaittaa tai muuta räsistusta. Hallinto-oikeus toteaa, että päätöksen mukaisen vaiheistuksen muuttaminen todennäköisesti vaikuttaa muun muassa selvitettyihin melutasoihin ja vesien käsittelyyn. Maa-aineslain 16 §:n 2 momentti huomioon ottaen hallinto-oikeus on lisännyt lupamääräykseen 1 kolmanteen kappaleeseen sen, että poikkeamiseen saa ryhtyä vasta kun lupaviranomainen on hyväksynyt päivitetyn ottosuunnitelman.

Lupamääräys 3

Hallinto-oikeus on edellä esitetyillä perusteilla kumonnut aluehallintoviraston päätöksen ja hylännyt lupahakemuksen muualta tuotavan tilli- ja betonijätteen murskauksen osalta. Samoista syistä myös muualta tuodun louheen murskaamista ei voida sallia toiminta-alueella. Hallinto-oikeus on tämän vuoksi muuttanut lupamääräystä 3 ratkaisusta ilmenevällä tavalla.

Lupamääräys 4

Asiassa saadun selvityksen mukaan louhittava alue sijaitsee noin 300 metrin etäisyydellä lähimmästä asutuksesta. Hallinto-oikeus ei voi karttatarkastelun perusteella riittävällä varmuudella arvioida täyttyykö Muraus-asetuksen 3 §:n 2 momentissa tarkoitettu vähimmäisvaatimus 300 metriä kaikilta osin. Hallinto-oikeus on tämän vuoksi selventänyt lupamääräystä 4.

Lupamääräys 6

Melusta saatu selvitys ja toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen sekä toiminnan tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on varmistuttava siitä, että kunkin vaiheen meluvallit on rakennettu ennen toiminnan aloittamista kyseisellä alueella. Hallinto-oikeus on tämän vuoksi muuttanut lupamääräystä 6 ratkaisusta ilmenevällä tavalla. Näin ollen erillistä määräystä meluvallien rakentamisaikataulusta ei ole tarpeen antaa.

Lupamääräykset 13, 14, 19, 33, 42, 43 ja 47

Betoni- ja tiilijätettä koskevan ratkaisun johdosta hallinto-oikeus on luvan selkeyttämiseksi kumonnut betoni- ja tiilijätteen käsittelyä koskevan lupamääräyksen 13 ensimmäisen ja toisen kappaleen ja lupamääräyksen 14, betoni- ja tiilijätteen käsittelyn raportointia koskevan lupamääräyksen 43 kolmannen kappaleen, betoni- ja tiilijätteen vakuutta koskevan lupamääräyksen 47 sekä muuttanut lupamääräyksen 19 toista kappaletta, lupamääräyksen 33 ensimmäistä kappaletta ja lupamääräystä 42.

Lupamääräys 15

Asutuksen läheisyys ja toiminnan kesto ja laajuus huomioon ottaen toiminta-aikoja on tarpeen rajoittaa Muraus-asetusta tiukemmiksi. Erityisesti vaihealueella 3 ja 4 on tiukennettu toiminta-aikoja, koska meluselvityksen mukaan laskeentaepävarmuus huomioon ottaen ei voida varmistua siitä, että toiminnasta aiheutuva melu alittaa ohjearvot kaikissa tilanteissa lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Melun impulssimaisuudesta ei myöskään ole varmuutta. Hallinto-oikeus on tämän vuoksi muuttanut lupamääräyksen 15 ensimmäistä kappaletta ratkaisuosasta ilmenevällä tavalla. Lisäksi hallinto-oikeus on muuttanut lupamääräyksen 15 toista kappaletta siten, että se vastaa Muraus-asetuksen 8 §:n 2 momentissa säädettyä.

Lupamääräys 36

Koska kyseessä on laaja toiminta asutuksen läheisyydessä, on riittävän tehokkaan valvonnan varmistamiseksi syytä seurata melua jatkuvasti. Hallinto-oikeus

keus on siksi muuttanut lupamääräystä 36 siten, että melua tulee seurata jatkuvatoimisella melumittarilla.

Lupamääräys 49

Luvan haltija on velvollinen toimimaan hakemuksen mukaisesti, mikäli lupamääräyksistä tai säännöksistä ei muuta johdu. Tämän vuoksi ja toiminnan tehokkaan valvonnan varmistamiseksi hallinto-oikeus on selventänyt lupaa lisäämällä lupaan tätä koskevan lupamääräyksen 49.

Johtopäätös

Hallinto-oikeus pitää hakemuksessa esitettyjä selvityksiä toiminnan aiheuttamien ympäristöhaittojen arvionniksi riittävinä. Kun otetaan huomioon hallinto-oikeuden aluehallintoviraston ratkaisuosaan sekä lupamääräyksiin tekemät muutokset, hallinto-oikeus katsoo, että toiminnasta ei voida katsoa sitä hakemuksen ja lupamääräysten mukaisesti harjoitettaessa aiheutuvan terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän, pohjaveden tai vesistön pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista tai vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella taikka eräistä naapurisuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta. Näin ollen ympäristönsuojelulaissa säädetty ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ovat täyttyneet. Myös maa-aineslaissa säädetty luvan myöntämisen edellytykset ovat olleet olemassa.

Edellä olevan perusteella hallinto-oikeus katsoo, että aluehallintoviraston päätöksen enempään kumoamiseen tai enempään muuttamiseen eikä asian palauttamiseen uudelleen käsiteltäväksi ole syytä, vaan valitukset on enemmän hyödyllistä.

5. Täytäntöönpanon kieltämistä koskeva vaatimus

Hakemuksen mukaisesta toiminnasta esitetty selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, ettei asiassa ole ilmennyt perusteita täytäntöönpanon kieltämiselle.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut
Ympäristönsuojelulain 201 §

Päätöksen tiedoksiantaminen

██████████ on viipymättä tämän päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneille. Jos he tämän laiminlyövät, he ovat velvollisia korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 §, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Sipoon kunnanhallituksen sekä Vantaan ja Keravan kaupunginhallitusten on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **15.6.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Diaarinumerot

00465/19/5701

00492/19/5701

00502/19/5701

00506/19/5701

00512/19/5701

00521/19/5701

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Patrick Sahlström ja Pirjo Joutsenlahti sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Varpu Kujanpää.

Patrick Sahlström

Varpu Kujanpää

Pirjo Joutsenlahti

Hallinto-oikeuden esittelijä

Mia Koski-Träskvik

Toimituskirjan antaja:

Inkeri Eriksson
lainkäyttösihteeri

Diaarinumerot

00465/19/5701

00492/19/5701

00502/19/5701

00506/19/5701

00512/19/5701

00521/19/5701

Jakelu**Päätös ja maksu**

[REDACTED] oikeudenkäyntimaksu 260 euroa

(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

[REDACTED] maksutta

Rudus Oy, oikeudenkäyntimaksu 260 euroa

(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

[REDACTED] maksutta

Sipoon kunnan rakennus- ja ympäristövaliokunta, maksutta

Kiinteistöyhtiö [REDACTED]

oikeudenkäyntimaksu 260 euroa

*(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)***Jäljennös maksutta**

Porvoon kaupungin ympäristöterveysjaosto

Sipoon kunnanhallitus

Sipoon kunnan kaavoitusviranomainen

Keravan kaupunginhallitus

Keravan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Keravan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Vantaan kaupunginhallitus

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Gasum Oy

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Kalatalousryhmä, sähköisesti

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Ympäristö ja luonnonvarat, sähköisesti

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Liikenne ja infrastruktuuri, sähköisesti

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, sähköisesti
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

IE

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaanista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15
Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:	https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet